Sách muc-luc (2e éd.)

SÁCH MỤC LỤC

IN LẦN THỨ HAI

TRUONG-AN
IMPRIMERIE DE LA MISSION
HUE
—1939—

SÁCH

MỤC LỤC

IN LẦN THỨ HAI

IMPRIMERIE TRUONG-AN HUE

— 1938 —

Nihil obstat

✠ François Marie Lemasle
VIC. AP.

Hué, le 3 Juillet 1938

Imprimatur

† FRANÇOIS MARIE LEMASLE
Vic. Ap.

Hué, le 3 Juillet 1938

PHẦN THỨ NHỨT

KINH HÁT CÁC NGÀY LỄ TRỌNG QUANH NĂM.

LỄ SINH NHỰT Đ. C. G.

1. Hôm nay ngày Chúa giáng sanh

— Hôm nay, ngày Chúa giáng sinh,
Ta phải bỏ tình yêu sự thế.
Số bởi Chúa thương quá bội,
Nên liều mình xuống cứu lấy ta.
— Lẽ nào mà chẳng động lòng,
Khi thấy Chúa làm người bé túi.
Há nỡ dửng dưng tấc dạ,
Khi thấy Người nằm chỗ xót xa.
— Ta cùng nhau một ý một lòng,

Học đòi kẻ chăn chiên đang thuở ấy.
Mà đem trí đến hang lừa máng cỏ,
Kính lạy vì Cứu-Thế mới sinh ra.
— Chớ chi ta mắt đặng xem tường,
Cho thỏa thửa tình yêu mến
Song hễ kẻ lòng trông cũng đặng ;
Là khi chầu lễ Misa.
— Thầy dâng thánh tế nữa mùa,
Có Mình Chúa như sanh mới vậy ;
Ta phải kính thờ hết dạ,
Mà đội ơn cất tiếng than hòa.
— Ai ngờ Chúa tôi,
Xuống thế làm người nơi hang đá,
Nằm trong máng cỏ ;
Trên trời nào thiếu chỗ cung tòa ?
— Chốn thiên đàng Chúa ngự chưa đang ;
Sao muốn chịu sanh nơi hèn mạt ?
Trong hang đá, là nơi cầm thú,
Chúa ưng nằm chẳng luận nhuốc nha.
— Chúa cao trọng tốt lành,
Chọn nơi rốt hèn mà nằm đó.

Tôi bụi tro tội lỗi,
Kiếm nơi nào xứng đặng đỗ nhờ ?
— Đầy tớ ăn mặc bằng chủ nhà,
Ấy ơn rất hậu,
Chúa trời xuống sanh nơi loài vật,
Rất đổi thiết thạ.
— Chúa đã ưng chọn chỗ phàm hèn,
Để cho tôi nghỉ ngơi chốn trọng.
Chúa lạnh lẽo xuống sanh đồng nội,
Để cho tôi ấm áp trong nhà.
— Chúa thà khiêm nhượng khó khăn,
Cho tôi đặng phong lưu phú quới.
Chúa đã làm người hèn hạ,
Cho tôi lên cõi thọ cao xa.
— Chúa chịu khó, cho tôi vui mầng,
Công ơn ấy dễ hầu kể đặng,
Tôi xin dâng linh hồn và xác,
Đến trọn đời hết dạ phượng thờ.
— Nguyện theo ý Chúa mọi đàng,
Vì đã thương tôi dường ấy. Amen.

2. Kinh chầu máng cỏ.

Ớ máng cỏ,
Quới hơn bệ ngọc, báu nữa lầu vàng ;
Vì Chúa trời sanh xuống hôm nay,
Chọn lấy mầy làm ngai mà ngự.
Ớ máng cỏ,
Trọng quá hòm bia, tốt hơn tòa các ;
Vì đặng của châu báu vô giá,
Để ngày sau chuộc tội muôn dân.
Ớ máng cỏ,
Khác nào đền thánh, ví tợ thiên đàng ;
Vì hôm nay có Chúa Ngôi Hai
Ngự với mầy dấu yêu có một.

— Ớ máng cỏ, hơn các từng trời, rộng cao mấy trượng, một mầy nay chở vì cao lớn ; Chín trời kia trử Chúa hẹp hòi.

— Ớ máng cỏ, tốt lành rất mực, thanh quới bội phần ; các vì hương lạ khôn đang, ngàn ngàn dặm hoa thơm dễ ví.

— Ớ máng cỏ, báu nữa ngọc vàng, tốt hơn nệm gấm; vì Con Chúa xuống thế, dùng lấy mầy như nệm mà nằm.

— Ớ con bò, con lừa, rày mầy nên khôn khéo hơn hết loài người ta, vì lấy hơi trong minh mầy mà thở ra cho ấm Chúa.

— Ớ con cháu A-dong ôi! Hãy vào hang đá nầy, mà xem loài thú ấy, vì nó khôn ngoan lắm thì ta phải thẹn thuồng.

— Lạy Chúa, chúng tôi đã vô ân bội ngãi xin Chúa thương thứ tội duông tình.

— Chúng tôi xin hiệp với thánh Thần cùng muôn vật mà đền ơn Chúa. A-men.

---

3. Đội ơn Chúa Cứu-thế.

Đội ơn Chúa Cứu-thế, Thật Con Đ. C. Cha
Vốn Chúa sanh ra,
Trước chưng thuở chưa phân trời đất.
Vì lòng yêu dấu,
Mới ra đời chuộc loài người ta.

— Thiên Thần xuống truyền xưa,
Sau sinh bởi dòng vua Đa-vít.
Gioang mầng hớn hở.
Kính thay lòng thánh Ma-ri-a.
— Đang thuở giá đông,
Chúa sanh xuống hang lừa hiu quạnh.
Ban đêm giờ tí,
Chúa nằm trong máng cỏ xót xa.
— Lều trại su sơ,
Chốn thành ngoại tư bề trống trải.
Gió mưa lạnh lẻo,
Tuyết đông thiên đòi đoạn thiết tha.
— Vật thấy cũng thương thay:
Lừa khom cúi dâng hơi cho ấm.
Đêm sáng như ngày vậy,
Thần thung thăng trỗi tiếng âu ca.
— Thần mách bảo mục đồng,
Rủ nhau tới thửa nơi chóng chóng.
Chúng xem tưởng thánh Tử,
Vấn khăn nằm đang khóc oa oa.
— Đức Mẹ ríu gối quì,

Chầu chực Chúa, mặt hoa héo hắt,
Ruột loan dường dao cắt,
Nhìn thấy con lụy ngọc nhỏ sa.
— Ấy Chúa oai nghi,
Xuống trần thế giống hình ti tiện,
Liều mình khốn khó,
Chuộc chúng tôi khỏi phép quỉ ma.
— Ớ con thảo tôi ngay,
Hãy vui bởi gần ngày ban thưởng.
Hỡi loài gian đẳng nghịch
Hãy mầng, vì đến tiết thứ tha,
— Ớ các giáo nhơn,
Chớ khá hại tính ta rất báu.
Nào người ngoại giáo,
Hãy noi theo đàng chính đây mà.
— Chung phục thỉ đến ngày thánh đãn,
Thánh Hội công cả tiếng ngâm nga.
— Thần đã chúc chung câu vinh phước,
Ta phải xin đặng chữ an hoà.
— Vật còn biết cám ơn trả ngãi.
Người há quên thờ Chúa kính Bà.

— Muôn lạy Chúa hài nhi.
Đoái thương tôi chốn cách đầy còn ở.
Ngửa trông Vì Cứu thế.
Duông thứ tôi, tội trước đã qua.

— Giúp tôi tớ bền lòng tin cậy,
Giữ luật điều chẳng chút sai ngoa.
Rày dưới đất phượng thờ kính mến.
Sau lên trời vui vẽ lâu xa.

— Lạy Chúa đã giáng sinh cho tôi bề thiện tử. Amen.

4. Thiên Thần bảo mục đồng

Hỡi mục đồng, hỡi mục đồng, nghe ta bảo tin lành chớ sợ, cho bay xem sự lạ đã trông; qua hang đá ngã Bê-lem, thấy Đấng đời đời hằng có, làm người bé bé mới sanh, nằm máng cỏ, bó bức khăn, chịu lạnh lẻo cứu dân đắm đuối, coi thấp hèn thật Chúa hiển vang.

Tua đừng ngại dạ, xá chạy mau chơn

Mầng hởi mầng mầng.
Ớ anh em dậy dậy,
Lịnh Thần dạy vưng vưng.
Mau mau xem tợ mặt,
Chạy chạy chớ chậm chơn.
Phước chúng ta may mắn,
Lòng nhơn Chúa gớm gang.
Nọ hào quang chói lói,
Kìa hang đá rỏ ràng,
Tiếng trẻ oa vảng vảng,
Nhạc Thần nổi rân rân.
Chúng ta vào kính lạy,
Đặng xem Chúa tỏ tường.

Mầng á mầng mầng vui á vui vui.
Đội ơn Chúa muôn đời hằng có,
Đoái đến tôi là giống không không.
Ơn soi sáng Thiên Thần truyền bảo,
Thấy Ngôi Hai thiên hạ đợi trông.
Địch hèn xin thổi dâng hầu Chúa,
Con mọn cậy tin mến hết lòng.

Vui á vui vui.

Nửa đêm đang mù mịt,
Bốn phía phút rạng ngời.
Hẳn thật điềm lành, sanh Chúa thánh,
Đề trời xuống đất cứu dân ngây.

Vui á vui vui.

Lừa

Ư ư ư ư :

Chúng tôi tuy súc vật,
Thấy Chúa cũng thương như.
Tiếng tăm chẳng có, hầu than ngợi,
Hơi hám tạm dưng thế hỏa lu.
Cúi thở dài thầm ngậm,
Hả miệng rộng hơi hà.

Ư ư ư ư.

5. Mừng Chúa Ngôi Hai.

Mầng thầy, mầng thay, Mầng thay là mầng.
Mầng Chúa Ngôi Hai, Đề trời xuống thế ;
Mầng cha oai thề, đánh tội cứu dân.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng thánh thiên Thần xuống chầu Con
Mầng đông vô số cất tiếng tung hô. [Chúa

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng thấy sáng lòa, khắp nơi hang đá;
Mầng tin bảo lạ, thiên hạ ngóng trông.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng chúng mục đồng, rủ nhau lạy Chúa
Mầng đi ca múa, địch thổi khong khen.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng giống bò chiên, dâng hơi ấm áp;
Mầng kia giống tạp, mà biết ơn thay.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng máng cỏ nay, nên toà Chúa ngự,
Mầng hơn các tía, trọng quá lầu son.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng giống cỏ rơm, hoá nên nệm chiếu,
Mầng hơn của báu, quới nữa gấm hoa,

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng kính Đức Bà đồng trinh sanh đẻ
Mầng nay đáng Mẹ, sanh Đấng chở che.

Mầng thầy *vân vân.*

Mầng thánh Giu-se, làm cha nuôi dưỡng.
Mầng lên chức lớn, hơn các thánh xưa
Mầng thầy *vân vân.*

Mầng bấy chúng ta, thật là có phước,
Mầng ơn nay được, Thiên Chúa viếng ta.
Mầng thầy *vân vân.*

Mầng đã có cha, thứ tha tội lụy ;
Mầng thêm có Mẹ, bàu chữa ta luôn.
Mầng thầy *vân vân.*

Mầng phải biết ơn hằng hằng cám đội
Mầng tua lánh tội, kính mến Chúa tôi.
Mầng thầy *vân vân.*

Mầng kẻ đến chầu trong ngày lễ cả,
Mầng vui chớ khá mau lọt thửa ơn.
Mầng thầy *vân vân.*

Mầng thầy giáo nhơn trọn đời cho nhớ
Mầng tua ghi giữ đạo Chúa cho siêng.
Mầng thầy *vàn vân.*

Mầng phải cầu nguyền cho muôn dân rỗi;
Mầng ra khỏi lưới ma quỉ bủa giăng.

Mầng thảy *vân vân.*

Mầng tới thiên đàng bởi công Cứu thế
Mầng ơn khôn kể, cám đội vô cùng.
Mầng thảy mầng thay mầng thay là mầng.

6. Chúa cả ra ơn

Chúa cả ra ơn, làm Người Cứu thế,
Chọn Bà làm **Mẹ**, tiết bạch đồng trinh;
Thanh bạch tợ ngân, sạch trong chẳng bợn.
— Đầy nhơn đức cả, cực tịnh cực thanh;
Phước lạ sánh mình, như lầu vàng trọng
Như đơn linh nghiệm, dường giống trọng
[thiêng!
Như hòm bia truyền như ngai Thiên Chúa
Rằng: hơn mọi nữ thánh sủng nhuần thân
Vẹn vẹn đồng trinh, đồng trinh vẹn vẹn.
— Nước Cha trị đến, ngôi cả nữ Vương
Khúc ngợi ca xang, xướng ca mầng Mẹ
— Sạch trong vẹn vẽ vẹn vẽ đồng trinh
Bàu chữa muôn dân muôn dân nhờ phước

— Nhơn từ cực rộng lộng lộng khoan nhơn
Đờn đởn đờn đơn, là đờn khen ngợi,
Vui thay vui thảy, vui thảy vui thay.
Vui mầng mầng Chúa; Chúa tôi yêu Mẹ
Sạch trong vẹn vẽ, vẹn vẽ đồng trinh;
Tích tịch tinh tang, tinh tang tích tảng.
— Tường vân chất ngất, sáng suốt vừng [hồng
Kia kia thánh Mẫu tay bồng,
Nọ nọ Hài nhi chơn Chúa.
— Qui chầu bên nọ ông thánh Giu-se,
Thần bảo như ghi đinh ninh chẳng chậy.
— Vui thảy vui thay, sáng thâu thế giái,
Yếng giại sáng soi, càn khôn vũ trụ,
Sáng thâu lộ lộ, sáng suốt lòng người,
Mầng Chúa ra đời, sáng soi thiên hạ.
— Nhìn xem thánh Nữ nhan sắc tợ hoa,
Chốn chở nguy nga. quới thanh trăm thức
Thật Mẹ Chúa tôi trọng vọng vô hồi
Thảm thiết thương ôi, dưởng nuôi Thiên [Chúa.
Amen.

7. Ớ Chúa Hài Đồng

Ớ Chúa Hài Đồng, giáng sinh Cứu Thế,
Nữa đêm giờ tí Chúa mới hiện điềm, [Sấm
— Đức Mẹ cầu nguyện, tưởng trong kinh
Đức Mẹ tưởng gẫm, Chúa mới ra ngoài
— Mẹ trải khăn dài vấn con bồng lấy,
Đức Mẹ khi ấy, thảm thiết thương thay.
— Chúa sinh mùa nầy lạnh lùng giá rét,
Mẹ nhìn sau trước, chẳng có nơi nào.
— Mẹ đễ Chúa vào, nằm trong máng cỏ,
Lừa bò quì thở, dâng ấm chút hơi.
— Đức Mẹ vâng lời Chúa cha truyền dạy,
Thiên Thần khi ấy, hiện xuống lâm chiêu.
— Đờn hát dập diều, xướng ca lừng lẫy,
Giuse thức dậy, khi đứng khi quì.
— Ngọc sáng lu li, hào quang tỏ rạng.
Thiên Thần truyền lại, tiều mục tiều phu.
— Hái củi dâng vô, nhìn xem thấy Chúa,
Hài nhi nhỏ nhỏ, thật Chúa là Người.
— Chúa mới ra đời giáo nhơn chi pháp.

Quỉ ma khép nép, mất vía hồn kinh.
— Thật người tiên sinh, nhờ ơn cực trọng.
Ba vua lóng nhóng, tìm Chúa trẩy sang.
— Đến ngả ba đàng, ba vua hiệp đó.
Ba vua nói khó, truyện Chúa ra đời.
— Chẳng tin mở sấm ra coi, thật như [làm
Ba vua liền rủ vua ấy đi cùng, [vậy
vua rằng chẳng biết.
— Ba vua bái biệt từ giả Rode. Amen.

NGÀY LỄ ĐẶT TÊN

1. Hôm nay Đ. C. Cha

Hôm nay Đức Chúa Cha,
Tôn Con Người lên Vì Cứu Thế.
Khắp khuyên các giáo hữu,
Mừng lễ cả cất tiếng tung hô.
— Mựa hề phạm đến quờn cao,
Tua phải cậy trông Vì trọng, [mầng
Trong lòng thờ kính, ngoài miệng khen
Kính tôn danh Chúa trọng vọng vô cùng ;

Chín phẩm trên trời, muôn dân dưới thế
Chí nhẫn chốn địa hình,
Phải sấp mình kính phục.
— Tên Chúa tối
Rất cao rất thánh, đáng ngợi đáng khen,
Khắp đông tây miệng hằng tán tụng,
Dầy trời đất ơn phủ chở che,
— Tên Chúa tôi
Vinh hiển vô song, quới thanh quá bội,
Nhẫn từ thái tảo cho đến huỳnh hôn,
Bốn phía dân trời muôn lần chúc thánh,
— Tên Chúa tôi
Rất oai phục thánh thần, trọng chói lòa
Vinh phong đời khôn ví, [thiên địa
Quờn tước thế đâu tày.
— Tên Chúa tôi
Nhơn đức vô cùng, khoan thay rất mực,
Hằng duông thứ những kẻ vong ân,
Hay đoái hoài phô người bội ngãi,
— Tên Chúa tôi
Tài cao có một, phép cả không hai,
Kẻ đơn cô nhắc lên vì thế,

Người bần khổ hưởng phước cõi trời.

— Tên Chúa tôi,
Chúng tội khiên bền lòng sở cậy,
Người yếu đuối an dạ dựa nương,
Vững tợ thành đồng chắc dường lũy sắt.

— Tên Chúa tôi,
Ví dường dao sắc, nào khác thuẫn bền,
Kẻ non gan dứt chừa bảy mối,
Người yếu sức đánh diệt ba thù.

— Tên Chúa tôi,
Vừng hồng soi sáng kẻ u mê,
Thang thuốc chữa chuyên người tật bịnh,
Kẻ âu lo hằng an ủi,
Người xiêu lạc lại dắc dìu,
Phô chúng hoang đàng, càng thêm sửa dạy.

— Lạy Chúa tôi,
Ai có lòng tin mà kêu tên Chúa,
Dầu lâm cơn hoạn nạn, đều đặng chữ an [nhàn
Xin ghi tên Chúa vào lòng tôi
Để mến yêu tưởng nhớ muôn đời,
Hằng tin cậy chẳng lìa giây phút. Amen.

NGÀY LỄ BA VUA

1. Tam Vương triều thỉ Cứu Thế

Anh em ta chầu lễ hôm nay.
Phải nhớ lời thánh kinh thuở trước.
Khi Ngôi Hai xuống thế đặng mười ba ngày có ba vua phướng đông thấy vì sao lạ bèn hiểu đặng Chúa Cứu thế đã giáng sinh.
Liền trẫy qua thành Bêlem, vào hang đá khi ấy ba Vua đều dâng ba vật, và sấp minh kính lạy và than rằng :

Kính lạy Chúa,

— Đức trọng vô cùng, quờn cao khôn sánh.
Ngự trên chín phẩm, xem xuống muôn loài
Từ trời xanh xuống viếng dân đen,
Khiến lòng đỏ khôn cầm lụy bạc.
— Ai ngờ Chúa,
Dựng lò tạo hoá, sửa bức càn khôn.
Rày ẩn phép cao sang xuống sanh nơi hèn
Là hang tẩu thú, là chốn phi cầm. [mạt

— Chúa tôi trước vô thỉ đời đời hằng có,
Sau vô chung dặc dặc đâu cùng.
Nay làm người đồng máu đồng loài,
Khác chi kẻ có sinh có tử.
— Ai ngờ Chúa,
Dựng đủ toà sao. Làm nên cung nguyệt,
Rày nằm nhờ máng cỏ,
Chịu xót xáy mình vàng.
— Chúa tôi trên vui bấy Thiên thần,
Dưới an thay nhơn vật,
Nay chịu chuỗi sầu, đượm tuôn giọt thảm.
— Ai ngờ Chúa,
Đức ra trời cám, oai dậy đất rung.
Rày run en cây gió tạt,
Thêm lạnh lẻo trận mưa lồng.
— Chúa tôi sinh nhiều núi ngọc,
Sắm đủ non vàng.
Nay nệm đỡ lưng nhờ vài nhắm cỏ,
Lại áo che thân tạm một khăn.
— Ơn Chúa cao dày thân tôi tro bụi,
Trước hiện vì sao lạ, chỉ nẻo đem đàng.

— Nay ban giúp ơn thiêng, no quờn nhảm [thế
Lạy Chúa mới sinh còn bé,
Vì dân chịu thậm dày.
Có lẽ nào lòng tôi chẳng đắng cay,
Có lẽ nào sự thế còn ngon ngọt ! [cầu
— Nhẫn đầu mạng sống cũng chẳng tham
Nay nước mọn ba tôi, lễ đơn ba giống
Vàng cùng nhũ hương, một dược dâng hầu Chúa,
Lượng trên phán nhậm ; chúng dưới ngửa [trông
Dưng ba tiểu quốc lai trào,
Nhờ Chúa chí tôn chiếu hộ
— Chúng tôi sấp mình lạy Chúa,
Muôn muôn tuổi thọ chẳng cùng.
Thật vì Cứu thế, vốn Chúa thiên cung,
Nguyện kính thờ, chẳng dám hai lòng.
Tin, mến, cậy, thiết hơn mọi sự. Amen

2. Tam vương lai triều

Vui á vui vui.
Kiềng tinh vừa lố rạng,
Cứu thế mới ra đời;
Nhiều thuở châu trấm ngồi ngóng Chúa,
Đông phương bạc lễ tới xưng tôi.
Thi ân nhuần trầm họ,
Giáng phước gội muôn loài.
— Mầng thảy, mầng thay, mầng thay là
Mầng thấy ngôi sao hiện ra chói lói [mầng.
Mầng nay Cứu Thế tỏ dấu giáng sinh.
Mầng thảy, *vân vân.*
— Mầng có Sấm kinh trước đà ghi chép,
Mầng dòng Gia-cóp sau Chúa sinh ra.
Mầng thảy . . .
— Mầng ở cỏi xa Ba Vua Đông thổ,
Mầng tin tỏ rõ chẳng chút nghi nan.
Mầng thảy . . .
— Mầng kíp lên đàng trẩy theo sao lạ,
Mầng lên xe giá, lễ vật tới dâng.

Mầng thầy. . . .

— Mầng có kiểng tinh dẫn đàng đi trước
Mầng theo nối gót ngày sáng luôn đêm.

Mầng thầy. . . .

— Mầng tới Sa-lem, sao bèn ẩn dạng,
Mầng tin khôn hẳn, tìm hỏi Ro-de.

Mầng thầy. . . .

— Mầng đặng tin nghe thánh kinh ghi chỉ
Mầng rằng : Cứu-thế sinh ở Bê-lem,

Mầng thầy. . .

— Mầng phải đi tìm xa xuôi chẳng nại,
Mầng sao nay lại soi sáng như xưa.

Mầng thầy. . .

— Mầng cám ơn đưa, Bê-lem đã tới,
Mầng sao đứng lại hang đá chỉ vô.

Mầng thầy. . .

— Mầng bấy Ba Vua xuống xe vội vả,
Mầng vào hang đá cất tiếng than rằng :
Kính lạy Chúa mới giáng sinh,
Thương chúng tôi nước xa ngàn dặm.
Dạy Ngôi sao soi sáng,

Đem chúng tôi chầu Chúa ra đời.
Lễ mọn chút vàng, cùng nhủ hương một
Ba tôi dâng kính lạy Chúa nhậm lời ; [nhược
Bái vọng cửu trùng tung hô danh Chúa.

Thiên thần bảo

Hỡi Ba Vua, hỡi Ba Vua,
Nghe ta bảo tin lành chớ ngại ;
Ba Vua đừng trở lại Sa-lem.
Vì ý xấu lảo Ro-đe,
Cưu thói dữ bắt Vua mà giết ;
Và hại con Thiên Chúa mới sanh !
Về nẻo mới tới quê nhà.
Chớ nại đàng xa dặm thẳm,
Có ta phù hộ chở che ;
Bình an đôi chữ xa kíp lên xe.

Ba Vua từ giả Chúa

Mầng á mầng mầng !
Tin lành nghe mầng bấy,
Đội ơn Chúa Hài nhi :
Sai Thánh Thiên Thần lời cặn kẻ,

Lòng nhơn Cứu Thế rất nhơn thay!
Chúa ở tôi về thương chi xiết ;
Ơn sâu ngãi thẳm nhớ nào khuây?
Nguyện hết lòng ngay thảo ;
Kính thờ Chúa muôn đời.

Ba vua về dọc đàng

Mừng á mừng mừng !
Vui á vui vui !
Ba ta phải vui lòng thẳng chỉ,
Đàng quan sơn chớ nại xa xuôi.
Vui á vui vui !
Ấy con Chúa ra đời lạnh lẻo,
Ta là ai lánh nẻo chông gai,
Vui á vui vui !
Có Thần trước dẫn đàng che chở,
Ta chi lo thú dữ rừng hoang,
Vui á vui vui !
Soi gương Chúa để trời xuống thế,
Âu là ta giả bệ từ ngai.
Vui á vui vui !
Ro-de bởi lòng muông dạ thú.

Sao lo mưu hại Chúa Ngôi Hai ?
Vui á vui vui !
Kẻ sâu thiềm mống lòng gian trá,
Người đâu hay Chúa đã thấu soi.
Vui á vui vui !
Lễ thì đó trước tìm lạy Chúa,
Đem lòng tin ái mộ hơn đây.
Vui á vui vui,
Chúng ta phải hết lòng tin kính,
Nay về sau vâng lệnh đừng sai.
Vui á vui vui !
Nguyện ra sức đền ơn trả ngãi,
Rao danh Cha giảng dạy đòi nơi.
Vui á vui vui !
Ơn Cứu thế thật là đức cả,
Anh em ta tạc dạ chi nguôi.
Vui á vui vui !
Bình an thấy nước nhà đã tới,
Nhờ ơn trên rất đỗi khoan thay.
Vui á vui vui !
Dâng hồn xác quyết từ ngôi báu,

Nhờ ơn thiêng trọn đạo làm tôi.
Vui á vui vui!

LỄ PHỤC SINH

1. Mầng Chúa phục sinh

— Mừng thay mừng thẩy mừng thay,
Mừng thay mừng thẩy là mừng.
— Mừng Chúa Phục-sinh, vui lòng chúng tử;
Doãn lời Thánh Sử vào lúc vịnh ca,
Mừng thay.
— Khi thánh Len-na cùng phô người nữ,
Bỡi lòng tư lự thương Chúa tử hình,
Mừng thay.
— Tìm tới thạch lăng đem bình hương [dược,
Ý toan đến xức xác Chúa trong mồ;
Mừng thay.
Bà ấy lại lo huyệt kia khôn mở;
Cùng nhau hăm hở kiếm xác ân cần,

Mừng thay.
Xảy thấy Thiên Thần ngồi trong hang đá,
Hào quang sáng lạ lên tiếng mà rằng:
Hỡi Len-na, hỡi Len-na!
Sao mặt mũi đao phiền dả dượi?
Kiếm tìm ai, trông đợi vậy ha?
Áo còn đó, ngó vào hang:
Ấy Chúa Khitô sống lại,
Đã ra khỏi huyệt hiển vang;
Mựa hồ nghi, kíp chạy đi,
Về bảo Tông đồ tự sự
Giải cơn luu lụy sầu bi.
Ớ người nữ, giữ lời ta,
Xá dặn Tông đồ phải tựu Gali,
Chúa sẽ hiện ra,
Phăng phăng gót ngọc, hớn hở mặt hoa.
Mừng thay.
Bà thánh Len-na nghe Thiên Thần bảo,
Giải tình áo não, phỉ dạ hân hoan.
Mừng thay.
Trở bước, nữ nhơn về tin môn đệ,

Chưng rằng : Cứu-thế phép nhiệm hườn
Mừng thay. [sinh
— Có thấy Thần linh ngồi trong thạch mộ
Cửa hang đã mở, xác Chúa chẳng còn.
Mừng thay.
— Khi các mốn nhơn nghe lời phụ nữ,
Hòa kinh hòa lự, bán tín bán nghi.
Mừng thay.
Phê-rô chạy đi, Gioang theo dõi,
Hang mồ vừa tới, chơn bước vào xem,
Mầng thay [thấy,
— Khăn áo còn nguyên Chúạ thì chẳng
Sấp mình kính lạy, cất tiếng thở than,
Mầng thay.
Đoạn mới lui chơn, về nơi các bạn;
Hiệp nhau cầu nguyện trông Chúa hiện ra,
Mầng thay.
Ngày ấy hoà nhà ban đêm cữa đóng,
Chúa vào thâu lộng, tiếng phán rỏ ràng :
« Hỡi môn nhơn, hỡi môn nhơn !
« Xem cho hẳn Thầy đây chớ sợ,

« Ban cho bay đôi chữ bình an.
« Nay quờn cả đã cho Thầy,
« Khắp quản thần nhơn thiên địa.
« Bốn phương nam bắc đông tây ;
« Chúng bay thảy hãy nghe lời,
« Đi giảng đạo vạn dân trăm họ,
« Rửa tội tên Chúa Ba Ngôi,
« Phải dạy dỗ giữ mọi lời Tao,
« Kẻ thuận phép, thiên đàng đặng tới,
« Ai nghịch tin, hỏa ngục phải sa.
« Tại bay cầm bắt
« Mặc phép mở tha »
Mầng thay
Các thánh Tông-đồ thảy đều bái tạ,
Phỉ lòng mầng rở, hết dạ kính tin,
Mầng thay.
Môn đệ đã yên Tô-ma đi khỏi ;
Về nhà nghe nói sự Chúa hiện ra,
Mầng thảy.
Lời ấy chẳng hoà, dạ kia còn cứng ;
Rằng : tôi chẳng đặng thấy Chúa cho tưởng

Cùng dấu tích thương bàn tay tôi thử,
Thì tôi sẽ cứ quyết dạ chẳng tin.
Mầng thay.
— Cách một tuần liên, Chúa bèn hiện đến
Tông-đồ đang nguyện, Chúa chúc bình an
Mầng thay
— Đoạn phán rỏ ràng :
Tô-ma ngươi hỡi !
Hỡi Tô-ma, hỡi Tô-ma !
Khuyên đệ tử mắt xem tường tận ;
Sao bạn tin, ngươi những hồ nghi ?
Đem ngón nọ xỏ bàn tay,
Cho hẳn dấu Thầy đã chịu,
Đừng theo ý liệu làm sai :
Lấy bàn nọ xỏ nương long,
Kíp bỏ tấm lòng nghi ngại,
Ở cho trọn ngải hiếu trung ;
Mắt chẳng thấy lấy làm tin,
Mới gọi là người có phước,
Hơn người mắt thấy mới tin.
Thôi thôi đừng sợ,

Thảy thảy bình an »
— Cúi đầu thân lạy Chúa,
Hẳn thật Chúa Trời tôi.
Lòng nhơn chẳng chấp loài ngây muội,
Ơn thánh lại ban đức sáng soi.
Đốc cám tạ ngàn năm chi xiết,
Nguyện kính tin muôn kiếp nào nguôi,
Trách mình tôi bất ngải ;
Đội ơn Chúa vô hồi.
Vui á vui vui

---

2. Hôm nay lễ Chúa

Hôm nay lễ Chúa Phục-sinh,
Trời đất thần người thảy đều mầng rỡ ;
Dầu những linh hồn thánh tổ,
Tiên tri vua Chúa chi xiết hỉ hoan
Mầng rất mầng, Thiên đàng đà mở rộng
Vui quá vui, linh bạc mới phá tan.
— Xác Chúa khi đã chịu tử hình, [đoạn
Li hồn xuống ngục hình cứu Tổ-tông đã

Hồn Chúa lại trở về nhập xác,
Mình thánh thâu huyệt đá, cửa hang hãy
Chói loà năm dấu chơn tay, | còn nguyên
Giờ tí sáng hơn chính ngọ ;
Yếng giại khắp bầu thế giái,
Nữa đêm nhìn tỏ duông nhan.
Có khép thông linh trong nháy mắt,
Đến thấu đất trời nơi bền cứng ;
Dư tài thánh trí chẳng lặng tai,
Cũng tường lòng chóng việc lo loan.
— Trong tay cầm bảy ngôi sao,
Chìa khóa địa hình phép Người coi giữ ;
Con mắt tợ hai vừng sáng,
Máy then thiên địa tay Chúa cầm quờn.
— Trước về viếng Mẫu từ,
Kẻo đau dạ, dường dao cắt ruột ;
Sau đến thăm môn đệ,
Kẻo lo buồn tợ muối xát gan.
— Bỏ thuở đất trời đầu u ám,
Mầng nay hồn xác đặng khoẻ an
— Ma quỉ bó tay,

Hết phép hại tàn nhơn vật ;
Giáo nhơn mầng dạ,
Đặng ơn thoát khỏi tội truyền,
Thêm phước trọng nhờ ơn bố thí,
Cậy công cao cứu chúng lầm than.
— Chúa dạy dỗ bốn tuần,
Cho môn đệ biết đàng hóa chúng,
Chúa trải qua muôn khổ,
Rày thân linh hưởng sự thanh nhàn.
— Chúa là đầu các giáo nhơn,
Chúa vinh hiền sau tôi cũng đặng phần
Con thật chơn tay minh vóc, [vinh hiền
Cha sinh huờn, con cậy trông đặng phước
sinh huờn.
— Nhờ ơn Chúa nay hằng sống thuận,
Xin cho con sau đặng thác an. Amen.

3. Đội ơn Thiên Chúa.

Mầng thầy, mầng thay, Mầng thay là mầng
Đội ơn Thiên Chúa Ngôi Hai ra đời,

Vì dân lâm khốn, liều thân bao nài,
Người đà sống lại, mọi nơi vui vầy,
Mọi nơi vui vầy.
Đoạn gian nan ấy hôm nay qua rồi,
Thánh dong mầng thấy oai nghi rạng ngời
Điềm nầy dấu thật ta sau như Người,
Ta sau như Người.
Dưới cây Thánh Giá Sa-tan kinh hoàng,
Nhơn gian căm cốt nhục xu lo buồn,
Vì Người thắng trận đã lên thiên đàng,
Đã lên thiên đàng.
Kia coi Cứu-thế Chúa chiên nhơn từ,
Gọi ta lên chốn tiêu diêu muôn đời,
Nào chiên thảo thuận, hãy theo chơn Người
Hãy theo chơn Người.
Nầy tôi nương náu, ăn năn khâm sùng,
Nầy tôi tríu mến lâm chung an lòng,
Ngùi ngùi cám tạ, thương tôi vô cùng,
Thương tôi vô cùug.
Nguyện lo làm nói chung thân vẹn tuyền,
Tạc ghi kính chỉ GIÊSU xưa truyền

Lòng lành ghé mặt thương xem thửa nguyền.
Thương xem thửa nguyền.
Chớ chi tôi biết in trong chơn tình,
Cao sâu công Chúa, phận tro thân mình,
Nằn nằn ước đặng thơm danh Cha lành.
Thơm danh Cha lành
Nguyện xin Thánh Mẫu thương con vô nghì
Cầu thay hôm sớm, ủi an đêm ngày,
Khi nào thoát tục, đem con lên trời,
Đem con lên trời.
Rày tôi ở chốn chông gai đây là,
Khóc cha, kêu mẹ, châu rơi chan hòa,
GIÊSU, MARIA !
GIÊSU, MARIA ! Amen.

5. Mừng Chúa Phục-sinh

Mầng thầy mầng thay, mầng thay là mầng,
— Mầng Chúa phục sinh bởi chưng kẻ chết
Mầng Cha cứu chuộc, Người đã hiển vinh,
Mầng thầy.

— Mầng vì môn sinh sớm mai Chúa nhựt
Rủ nhau náo nức đến trước cửa hang,
Mầng thầy.
— Mầng thánh Da-len cùng nhiều thánh
Đem bình hương dược, kính xức, [khác,
Mầng thầy. [thánh thân
— Mầng thánh Thiên Thần, xuống truyền
Phô bà chớ sợ, Chúa đã phục sinh, [tỏ rỏ
Mầng thầy. [trước
— Mầng thánh Giu-ong, mau chơn chạy
Đến chưng nơi huyệt đợi thánh Phêrô.
Mầng thầy.
— Mầng các môn đồ hiệp nhau cầu nguyện
Chúa bèn ứng tiếng : « bằng an cho bay. »
Mầng thầy.
— Tô-ma nghe rằng : Chúa đà sống lại,
Lòng còn ái ngại, dạ hãy hồ nghi.
Mầng thầy.
— Từ mục Da-tô, lòng thương chiên lạc,
Dạy răn sau trước đoạn phán rằng : Ngươi
Mầng thầy.

— Hãy coi chơn tay, cùng nơi dấu tích,
Nhìn vào nơi ngực, mựa khá hồ nghi. »
Mầng thảy.
— Tô-ma thửa thì nhìn coi Cứu Thế,
Than rằng : « Chơn Chúa, hẳn Chúa Trời tôi
Mầng thảy.
— Chúa liền phán rằng : « Tòma ngươi hỡi
« Bởi chưng đã thấy, nên mới rằng tin.
Mầng thảy.
— « Song kẻ chưa nhìn, mà tin hẳn thật,
« Mới là có phước lại đặng thường sinh ».
Mầng thảy,
— Vậy hỡi giáo nhơn, nay mầng lễ thánh
Khiêm nhường sốt sắng, cám tạ ơn trên.
Mầng thảy.
— Ơn trên cám tạ, cám tạ chẳng cùng,
Mầng thảy mầng thay mầng thay là mầng.

LỄ Đ. C. G. THĂNG THIÊN.

Hôm nay lễ Chúa Thăng Thiên

Hôm nay lễ Chúa Thăng Thiên,
Các giáo hữu mầng lòng khôn xiết;
Nhớ thuở khi Người thượng đạc
Các Tông đồ bắt mặt ngửa trông.
— Chúa giã từ đôi chữ bình an,
Trao phép cho giảng truyền đạo thánh.
Mẹ ở lại mọi lời ký thác,
Thay vì Con an ủi Hội công.
Đoạn thôi Chúa mới bước lên không,
Áng mây trắng hiệp vầy đỡ gót.
Thoát chúc Thần bèn vưng lịnh Chúa,
Đệ lời vàng dặn bảo ghi lòng.
— « Ớ phô người Galilêa,
« Còn đứng trông xem đi gì nữa?
« Nay thấy Chúa thăng thiên sang trọng,
« Sau thể nầy lại xuống xét chung ».

— Truyền thôi, trở lại về chầu,
Đưa Chúa thẳng lên thiên thượng ;
Mấy đạo binh thần xuống rước,
Chói lòa quá nữa vừng hồng.
— Đức Chúa Cha xem thấy vui mầng,
Đặt Con lên toà hữu ;
Muôn Thiên Thần tiếp nhượng hĩ hoan
Đồng cao ngự thiên cung.
— Vang lừng tiếng nhạc Ru-binh,
Thảy tung hô vạn tuế ;
Đầm ấm lời ca Thần Thánh
Đều vọng bái cửu trùng.
— Nay quờn phê phán một tay,
Ơn mưa xuống đông tây hằng gội ;
Rộng phép thứ duông trăm họ,
Đức gió ra trời đất đều thông.
— Xin thương con ở chốn phàm trần,
Chịu giặc giả bữa lo hằng bữa,
Dám cậy Cha ngự nơi tiêu sái,
Giúp ơn thiêng công đặng trọn công
— Ngỏ sau vận mạng đến tuần,

Nhờ đức cả gội nhuần các phép ;
Hầu thuở linh hồn khỏi xác,
Hưởng tiệc trời vui vẽ chẳng cùng Amen.

---

2. Lễ Chúa Thăng Thiên.

Mầng thầy mầng thay, mầng thay là mầng,
— Lễ Chúa thăng thiên, chúng tôi thờ kính,
Noi lời kinh Thánh tạm lúc vịnh ca,
— Thánh sử truyền xưa : Chúa khi sống lại,
Bốn tuần hiện tới các thánh Thánh Tông đồ
Mầng thầy.
— Truyền phép Men-tô, phong quờn chủ giáo
Sai đi giảng đạo, dạy khắp dưới trời,
Mầng thầy
— Dặn bảo mọi lời, toan đang dời bước,
Tòng-đồ nối gót lên núi Ô-li
Mầng thầy.
— Chúa lại bảo truyền,
Phải nghe cho tỏ ;
« Hỡi môn đồ, hỡi môn đồ, !

« Chúng bay hãy hiệp nhau cầu nguyện.
« Ái mộ trong Đ. C. Thánh Thần,
« Người sẽ hiện đến cùng bay,
« Ban phát ngàn ơn phước lạ,
« Sáng soi muôn lẽ thật ngay.
« Bay sẽ chứng những việc Tao,
« Cho bổn quốc khắp nơi tuởng tận,
« Cùng nhơn dân các nước viễn giao.
« Cơn dông tố chỗ chông gai,
« Vững chí chớ sờn tấc dạ;
« Có Tao hằng ở cùng bay.
« Bình an ở lại,
« Trông cậy đừng khuày ».
Mầng thầy.
— Chúa phán bấy lời, giơ tay ban phước
Tức thì chơn bước phới nhẹ trên không.
Mầng thầy.
— Môn đệ ngửa trông, mắt lòng tríu mến
Áng mây sáng láng Mình Chúa phủ che.
Mầng thầy.
— Môn đệ ríu quì cúi đầu vọng bái ;

Phút liền xem thấy hai thánh Thiên Thần;
Mầng thảy.
— Áo trắng dường ngần trên không hiện xuống.
Đứng gần lên tiếng, hỏi thánh Tông-đồ :
« Hỡi phô ông, hỡi phô ông !
« Người ở xứ Ga-li kia hỡi,
« Sao đứng đây ngửa mặt mà trông ?
« Nay ai nấy thấy Chúa lên,
« Rất lạ oai nghi quá đỗi,
« Đã nên cao trọng vô biên :
« Ngày tận thế, dặn cho hay,
« Chúa lại xuống oai nghi thể ấy,
« Phán xét chung cao ngự tòa mây.
« Thôi về an dạ,
« Mựa ở lại đây. »
Mầng thảy.
— Hai thánh Thiên Thần bảo tin hườn. tấc
Trở lên Thiên quấc theo Chúa vội vàng,
Mầng thảy.
— Khi tới thiên đàng; Chúa Cha mầng rở

Đặt lên tòa hữu, thưởng phạt nấy quờn.
Mầng thầy.

— Chín phẩm Thiên Thần vang lừng tấu
Vui á vui vui ! [nhạc;

« Tung hô vì Cứu thế,
« Chuộc tội đoạn thăng thiên,
« Xuống thế chữa đời che oai trọng,
« Cứu dân, đánh tội, thắng Sa-tan ;
« Biễn đắng đã trải qua,
« Toà vàng nay cao ngự ; [sang :
« Trên trời chín phẩm ngợi phước
« Dưới đất muôn dân nhờ ân tứ,
« Khí chúc Ngôi Hai mấy chặp, *2 lần.*
« Hưởng an chín trùng muôn đời. »
Vui á vui vui !

LỄ Đ. C. T. T. HIỆN XUỐNG

1. Lễ Đức Chúa Thánh Thần.

Mừng thầy mừng thay, mừng thay là mừng.
Lễ Đ. C. T. T. giáo nhơn kính nguyện,
Mượn lời ca-vịnh tỏ việc phượng thờ.
Thuở Chúa Khi-tô ngự lên thiên quấc.
Có lời ghi chúc dặn thánh Tông đồ :
Trở lại thành đô, hiệp nhau cầu nguyện
Ngôi Ba sẽ đến ban các ơn thiêng.
Môn đệ, lòng thành, đợi trông như hẹn
Mười ngày vừa đến, bữa ấy chiều hôm
Nghe tiếng om sòm, dường như gió mạnh
Hòa nhà các thánh quì gối đang cầu
Xảy thấy trên đầu đỏ như luỡi lửa,
Nguồn ơn chan chứa môn đệ gội nhuần
Khi ấy nhơn dân mắng nghe sự lạ,
Đua nhau vội vã tuôn đến mà coi.
Các thánh giảng lời nhiều dân nghe tỏ,

Những người nhiều chỗ tiếng nói khác miền
Ai nấy cũng liền nghe lời bổn quốc
Thảy nên kinh khiếp, đều hỏi nhau rằng :
« Lạ khôn suy ! lạ khôn suy !
« Người ở xứ Ga-li kiểng nội,
« Tiếng nói chăng tiếng nói Ga-li ?
« Ta đây khác cỏi, nói tiếng riêng,
« Nghe lời giảng khong khen Thiên Chúa,
« Rỏ ràng như tiếng xứ ta sinh !
« Đều rất lạ đã nên kinh :
« Sự ấy ý chi chẳng hiểu ?
« Anh em ai giải cho minh ?
« Kẻ rằng : say rượu, kẻ nói lời khinh. »
— Ông thánh Phêrô nghe lời thể ấy ;
Người liền đứng dậy lên tiếng giảng rằng :
« Hỡi Giu-dêu ! hỡi Giu-dêu !
« Cùng phô kẻ Sa-lem ký ngụ,
« Nghe lời min phân tỏ trước sau :
« Ai say rượu, liệu đã sai.
« Ai ăn uống hôm nay ngày lễ,
« Bây giờ đang sơ tị buổi mai ?

« Lời trong Sách thánh Tiên tri,
« Chúa đã phán ngày sau Người sẽ
« Ban Phi-tô, nam tử nữ nhi,
« Là con cháu các phô ngươi,
« Sau sẽ lảnh Thánh Thần Thiên Chúa,
« Đặng thông minh quá khứ vị lai,
« Sách đã hứa : ngày sau Cứu-thế,
« Thì đến nay in hiệp nào sai.
« Hỡi Giu-dêu ! hỡi Giu-dêu !
« Anh em đã không tin Cứu-thế,
« Lại chê bai kiếm sự cớ trêu,
« Đã gia hình khổ lại đóng đinh,
« Nỡ lòng giết trên cây thập Giá,
« Ấy phô ngươi bạc ác đã kinh ;
« Kíp tua trở lại phải ăn năn,
« Vì tội lỗi giết con Thiên Chúa,
« Ngỏ nhờ chưng ơn Chúa Thánh Thần,
« Kíp tua tin dạ, mựa chớ rắn gan. »
– Khi các Giudêu nghe lời thánh giảng,
Tiên tri mấy đoạn, Cứu-thế từ nơi,
Thoát chúc tin lời, ăn năn trở lại.

Tông đồ rửa tội, ước đặng ba ngàn.
— Thảy đặng nhờ Thánh Thần soi sáng,
Vui mầng sốt sắng cám đội khôn cùng;
— Hằng ở nhà chung đọc kinh cầu nguyện,
Rước liên Minh Thánh bội sức ơn thiêng
— Chẳng để của riêng, chẳng lo giàu có,
Đều dưng một chổ, đều dụng chung nhau.
— Chuyên việc nguyện cầu cùng nghe giảng dạy.
Hôm nay ai nấy chầu lễ Thánh Thần.
Quì gối trông ơn đọc kinh cầu nguyện.

2. Kinh nguyện Chúa Thánh Thần

Kinh nguyện Chúa Thánh Thần,
Cực thánh Ngôi Ba Thiên Chúa.
Ơn thiêng liêng cúi đội.
Nguyện trông hiện xuống phàm gian;
— Sáng nhiệm bởi trời,
Xin thấu thửa lòng chúng tử;
Yếng thiêng ở Chúa,

Xin soi phô đấng nhơn ban,
— Chúa là Cha kẻ khó khăn,
Rất đong quảng hằng cho ơn phước;
Chúa là mạch sự sáng láng,
Suốt tâm thần mọi đấng thế gian.
— Chúa hay an ủi kẻ âu lo,
Ngự linh hồn, ý hằng lân mẫn;
Chúa hay êm ái người đau đớn,
Đồ lòng ai, nấy đặng thanh nhàn.
— Chúa là khoẻ chúng bì lao,
Thanh lương thoát mọi người nóng nảy.
Chúa là vui đoàn thế khắp,
An ủi trừ phô kẻ khóc than.
— Ớ mạch sáng thong dong,
Xin đầy dẫy lòng người tin cậy,
Nếu không ơn thần lực,
Chẳng vẹn sạch dạ chúng trần doan.
— Cúi xin Chúa rửa người chẳng sạch,
Ngửa trông Cha rưới kẻ khô khan,
— Cầu khẩn uốn người cứng cỏi,
Nài xin chữa kẻ tật tàn,

— Người xiêu lạc đem đàng chính lộ,
Kẻ lạnh tâm cho lại ồn hoàn.
— Xin Chúa giúp kẻ tin vạn sự,
Đặng đầy lòng ơn trọng thất đoan.
— Việc phước đức xin Chúa trả công,
Khi lâm tử chín trời siêu độ.
— Sự oán thù xin tôi vẹn khỏi,
Ngày mạng chung muôn kiếp hĩ hoan,
— Trông ơn bảy đượm nhuần,
Lạy Ngôi Ba tôn thánh. Amen,

3. Cúi lạy Đ. C. Thánh Thần

— Cúi lạy Đức Chúa Thánh Thần,
Xin đoái loài ngu hạ.
— Sáng thiêng soi xuống,
Thấu tấm lòng con mọn u mê,
— Ơn trọng ban ra,
Trông lượng Chúa Cha chung cỗ quá.
— Chúa ủi an khéo léo,
Thấu tai ai nấy đặng toại tình,

Người thăm viếng ngoan ngùy,
Ngự lòng chúng thảy đều phỉ dạ.
— Kẻ vì Chúa dãi dầu mỏi nhọc,
Trả bội phần êm mát thảnh thơi;
Kẻ trách mình khóc lóc lo âu.
Hưởng mọi nỗi vui mầng xong xả,
— Chúa thật sáng chói lòa phê phủ,
Giúp phò người chuyên vững lòng tin;
Chúa trông soi khóc lóc phàm gian,
Làm các việc khôn từ thửa dạ.
— Kẻ khó khăn, người ô uế,
Xin Chúa cho trong sạch đượm nhuần;
Người yếu ốm, kẻ tích thương,
Xin Chúa dạy Linh an lành đã.
— Chưng ấm người dạ tuyết lòng sương,
Uốn mềm kẻ gan chì phỗi đá.
— Kẻ đã đi lạc nẻo quanh co,
Chúa đem lại đàng ngay thong thả.
— Giáo hữu chí bền trông cậy,
Bảy ơn thiêng hiệu thiết xin ban;
Công linh phước thưởng rỏ ràng,

Một phần rỗi nhơn từ nguyện trả
— Chốn tiêu dao đặng tới,
Chầu chực Ba Ngôi,
Nơi trần thế hằng trông,
Ngửa nhờ đức cả. Amen.

LỄ Đ. C. T. BA NGÔI

1. Kính lạy một Chúa Ba Ngôi.

— Kính lạy một Chúa Ba Ngôi,
Rất linh thánh đời đời hằng có ;
— Sinh dựng muôn loài chín phẩm,
Hằng bảo tồn kiếp kiếp chẳng rời,
— Bầu thế giái đủ no mọi vẻ,
Đức toàn năng chỉ phán một lời ;
— Tính trí cao sâu,
Càng suy lượng, càng dò chẳng đến ;
— Đức tài gồm trọn,
Muốn biện phân, muốn dò từ nơi.
— Rất nhiệm mầu, tài cao có một,

Thật oai nghi, vang hiển không hai.
— Sinh nhựt nguyệt tinh thần,
Để soi sáng xuống khí lành cho thiên hạ ;
— Dựng chư hoa bá thảo,
Để giải buồn phòng liêu bịnh giúp loài
[người.
— Ơn che chở đã sinh trời đất,
Đức dưởng nuôi lại dựng muôn loài.
— Sinh phần xác muôn dân,
Đủ có bá hài tứ thể.
— Dựng linh hồn mọi đấng,
Phú cho thảy đặng tam tài.
— Giống tính Ba Ngôi,
Để nhìn biết cám ơn Đấng Tạo.
Kính thờ một Chúa ;
Hầu ngày sau lên hưởng phước trời.
— Chúng tôi khỏi phép quỉ ma.
Bởi danh trọng Ba Ngôi một Chúa.
Vì khi chịu phép rửa tội.
Đóng ấn thiêng một dấu muôn đời.
— Sấp minh phàm trước mặt khoan nhơn.

Xin ban phú đức tin bền vững;
Cho con mọn hết lòng tin cậy,
Chớ phụ phàng ơn Chúa sáng soi.
— Xin ban đức cậy vững bền,
Nhờ phước trọng Chúa đà dành để;
Vì Chúa vô cùng phép tắc,
Trả công cho tôi tá chẳng sai,
— Xin ban đức mến vào lòng,
Đặng yêu thiết hơn mọi sự;
Vì Chúa rất lành trọn tốt,
Đáng mến thương khuya sớm chẳng nguôi
— Xin ban ơn ăn ở thuận hòa,
Thương giúp nhau làm lành một ý;
Ngỏ đặng ngày sau chung mạng,
Tới nước trời chầu chực Ba Ngôi,
Khong khen đức cả sáng soi,
Cúi đội ơn dày che chở. Amen.

2. Tán tụng Ngôi cao Thiên Chúa

— Tán tụng Ngôi cao Thiên Chúa,
Trí ngu đã đáng khâm sùng :
— Dưới đất nhơn dân thờ là Chúa,
Tôn sùng hựu vịnh ;
Trên trời thần thánh gọi là Cha,
Nhơn ái vô cùng,
— Tạo càn khôn thế giái,
Phân nam bắc tây đông,
— Trổi khúc nhạc thánh Ru-binh,
Tiếng đài tiếng tiếu hòa êm ái,
Xướng bài ca hàng Xê-rát,
Cung bắc cung nam cách lạ lùng.
— Ba phen tâu chí thánh,
Muôn kiếp tạ thần công :
— Thánh Tử đạo, thánh Tiên tri,
Sửa mão, cúi đầu rạt rạt ;
Hàng đồng trinh, hàng thủ tiết,
Duổi xiêm quì gối song song,

Các thánh thảy phượng thờ một Chúa,
Chín phẩm đều chầu chực chín trùng.
— Lạy Đức Chúa Cha,
Không tiếng không hình hằng có vậy,
Lạy Đức Chúa Con,
Trọn tốt trọn lành, rất mầu rất nhiệm,
Lạy Đ. C. T. T. đầy ơn thánh sũng,
Thương chúng tôi loài tội lỗi,
Mở lượng bao duông.
— Lửa thiêng soi sáng lòng mè muội,
Phước trọng ban cho kẻ mặn nồng.
— Lạy Đ. C. G. rất sang trọng.
Rất hiền lành, rất hay quờn biến.
Xuống thai lòng thánh Mẫu, chịu cưu mang,
Chịu sinh đẻ, chịu ở trần truồng.
— Bú sửa như loài ti tiện,
Cắt bì theo đạo tổ tông,
Lạnh lẻo tuyết trời đòng.
Cỏ lót rơm nằm khăn vấn.
Trốn lánh qua nước Giếp,
Lịu địu bõ ẳm mẹ bồng,

— Tủi bấy rày đây mai đó.
Thương thay mưa tạt gió lồng.
— Chẳng lựa là tân khổ trước là bấy nhiêu,
Chúa an lòng chịu vậy.
Hãy còn có oan khiên sau nhiều nỗi.
Chúa ra sức gánh gồng,
— Chịu chết đứng trên cây Thánh Giá.
Chịu đòng đâm qua cạnh nương long.
— Công Cứu chuộc mới xong rồi,
Xuống Lâm-bô viếng phô thánh Tổ.
Hiệp xác hồn bèn sống lại,
Phong chức quờn cho thánh Hội trung.
— Rày lên tòa hữu cao sang ngự,
Sau xuống đời nầy phán xét chung.
— Tưởng đến tôi rất đỗi dại, rất đỗi hư,
Phạt cho rảnh mới ưng thửa tội ;
Đâu đáng Chúa thương, muôn phần tiếc,
Bỏ chẳng đành lại phai gắng công.
— Nghiệp Chúa trót đà xin Chúa nhớ.
Thương thì hãy chữa tôi cũng.
— Rày tôi mở miệng khong khen,

Muốn cho Chúa đặng nỗi danh nỗi tiếng.
Lạy Chúa, lấy lòng rộng rải,
Sá chi tôi là giống tội giống không,
— Đài xuân xin ghé mắt,
Biển hiểm đặng an lòng.
— Muôn lạy Chúa miễn chấp tôi loàn,
Xin giúp tôi lập công đái tội.
Cúi lạy Chúa nhậm lời con tặc,
Xin ngớt oai thạnh nộ chí công.
— Ba giặc thù, xin giúp tôi đánh đặng;
Bảy mối tội, xin giúp tôi gở xong.
— Nguyện đừng làm xấu đến danh Cha,
Chết chôn trong hỏa ngục;
Sau ngõ đặng đỏi theo chơn Chúa,
Sống vào chốn thiên cung. Amen.

LỄ MÌNH THÁNH CHÚA

1. Ở núi thánh Si-on

Ở núi thánh Si-on,
Hãy lấy kinh khong khen mầng hát,
Mà ngợi Chúa Ki-ri-xi-tô,
Người là tướng chỉ đàng mọi đấng,
Người là cai chăn giữ mọi đồ.
Sức dùng đặng ngằn nào,
Thì xin hãy làm cho kiệt lực.
Hết lời cũng chưa đủ,
Vì quá hơn các tiếng tung hô.
Hôm nay có lễ đáng khen,
Ắt chưng sự trọng thiêng muôn thẳm,
Là bánh thường sinh rất nhiệm,
Lại làm cho đặng sống ngàn thu,
Vậy phải tin việc Chúa truyền xưa.
Vốn Người dùng bánh,
Phân cho thập nhị Tông đồ,

Trước đã ngồi sum bàn thánh.
Ngoài lưỡi khong khen cho trọn,
Tiếng ngọt thanh bai,
Trong lòng vui vẻ cho toàn.
Tánh cầm nghiêm chỉnh,
Cớ nào vui vẻ thể ấy ?
Nhơn bởi ngày cực trọng thiêng mầu,
Nhắc đến thuở phép truyền,
Trước khi mới sanh bàn tạo định,
Vả lại bàn vua mới tạo.
Nay đặng phép tế lễ lạ khác :
Vi chưng Lễ thánh mới nay ;
Đã dứt phép tế lễ cũ xưa.
Việc nay khử việc đầu,
Cả ra thì mọn dứt ;
Sự thật xua sự bóng,
Tối lấp vì sáng giơ,
Việc Chúa Cứu thế đã làm,
Khi ngồi tiệc bữa hôm tối ấy,
Dạy thánh Hội công bắt chước,
Mà nhớ luôn công nghiệp Người xưa

Nên ta hằng phải noi theo,
Vâng lịnh Chúa vì Người đã dạy;
Bánh rượu cùng làm của. lễ
Cho chúng tôi phước đặng hưởng nhờ.
Vậy ta phải tin :
Bánh ấy nên Minh,
Phép cực thiêng, trí xét chẳng thông,
Việc cực nhiệm mắt xem chi thấu.
Song ta phải lấy lòng tin,
Bỡi Chúa Người đà yểm giấu.
Tuy nhìn tỏ còn hình bánh rượu,
Thật là trong ẩn phép nhiệm mầu;
Tuy đoái xem không thấy tượng hình,
Vì hình bánh mượn che như áo.
Chỉn thật Máu là của uống,
Mình ấy của ăn.
Tuy cách hai nơi,
Song cũng trọn gồm như vậy,
Hiệp cùng một thể,
Ắt thì đâu có rẽ phân
Một người chịu trọn cũng ngần ấy,

Ngàn kẻ thêm, cũng chẳng ít hơn.
Khi rước vào, bề ngoài vốn thì tiêu hóa,
Song phải biết phép trong nào có lìa tan.
Cho là ai phước đức nhơn hiền,
Tội tình độc ác,
Cũng đều chịu đặng vào lòng;
Nhưng vậy sánh nhau xa khác.
Kẻ lành sống, ơn hưởng bội nhiều,
Kẻ dữ chết tội càng thêm mắc;
Nọ phép đền ơn chịu,
Hai đấng khác thậm xa;
Kia thế hãy ngửa xem,
Mấy trùng dư độ lượng.
Khi bẻ của lễ cực trọng ấy,
Phải bền tín, mựa khá hồ nghi,
Bẻ phân hình bánh lễ mà thôi,
Bằng sự thật nào hề bớt đặng?
Nầy là lương thực Thiên Thần,
Nên hành lý dục;
Của dành cho con cái mình ăn,
Chớ khá để phô loài suyển súc.

Trước đã truyền nhiều hình ảnh,
Mĩa phép thật nầy.
Xưa những việc tế lễ thường,
Như hình vẻ đúc,
Trước I-giác dâng mình cho Chúa,
Nay còn làm ví cũng khác nào ;
Xưa Giudêu ăn lễ con chiên,
Rày đã hẳn bấy lời đạo trước ;
Sánh dường một lễ Man-na trời,
Chúa xuống đời xưa,
Nuôi cứu muôn dân,
Thì cơ cần người đều dũng túc,
Ớ chăn chiên, nhơn từ chí thánh,
Thề quản bao duông.
Hãy tuất dưởng các con ngây muội,
Hãy phù hộ những kẻ cậy trông.
Xin cho thấy sự lành cực hảo,
Đất thường sinh sẳn tích đa sung.
Lạy Chúa tôi,
Phép tắc vô cùng,
Thông hay vạn sự.

Đã nuôi tôi khi ở thế gian,
Xin thương cứu chưng kỳ làm tử.
Ngồi một bàn hưởng một phước,
Bạn cùng các thánh thiên đàng,
Vui muôn kiếp sống muôn đời,
Xem thấy Ba Ngôi cao ngự. Amen.

HIẾN THÁNH THỂ KINH

2. Tôi kính lạy Chúa Giêsu.

Tôi kính lạy Chúa Giêsu,
Thật ẩn trong hình bánh rượu;
Lòng tôi khâm ngưởng nhìn xem,
Trí tôi kinh khủng rụng rời.
— Tay cầm, miệng nếm, mắt xem,
Ba ấy đây dầu có ngại;
Song việc tai nghe đã phải,
Một nầy tin vững lòng tôi,
Tôi tin mọi lời,
Con Đức Chúa Trời đã dạy.
Không lời gì khác,

Hẳn bằng lời chơn thật nầy,
— Trên thánh giá xưa,
Tính Chúa ẩn che có một ;
Nay trong bí tích,
Tính Người gồm ẩn hoả hai.
— Lạy Chúa, tôi tin cùng nguyện, xưng ra hai ấy.
Dám trông phước thánh, ban cho kẻ trộm lành xưa,
— Nay dầu không thấy Chúa tôi
Như là thánh Tô-ma thuở trước,
Song tôi cũng xưng thật,
Chúa là thật Chúa chúng tôi. [Chúa
— Xin Chúa cho tôi càng đặng cậy tin mến
Cậy tin mến Chúa trên hết mọi sự đừng
Ớ phép nhiệm mầu, [nguôi.
Nhắc lại ơn xưa Chúa chuộc !
Nầy bánh hằng sống,
Xuống nuôi khắp hết mọi người.
— Lạy Chúa rất nhơn lành,
Đã nuôi tôi bằng mình Thánh Chúa.

Cúi xin lấy Máu Thánh Chúa,
Mà rửa tôi cho sạch tội đời,
— Chúa tôi rày ẩn nơi đây,
Nguyện sau đặng toại lòng khao khát,
Là khi hồn ra khỏi xác.
Đặng lên trời mầng Chúa chẳng cùng.
Amen.

3. Ớ lưỡi, phải ngợi khen.

Ớ lưỡi, phải ngợi khen,
Mình Thánh Chúa hiển vang, mầu nhiệm.
Máu Thánh Người châu báu,
Chuộc thế gian giá trọng vô cùng.
— Vua Cả đã chảy ra,
Con lòng Mẹ rất nên cang nghị,
Chuộc tội đời dư giá,
Loài người ta mới đặng cậy trông.
— Vì thương ta Chúa mới ra đời,
Sinh bởi Mẹ đồng trinh vẹn vẽ
Phú trót mình cho ta chẳng tiếc,

Nơi thế phàm đành dạ ở cùng.
— Giảng rao dạy dỗ bốn phương,
Khuya sớm bao nài khó nhọc,
An phận chốn đày bấy thuở,
Nơi đời tiết thứ lạ lùng.
— Ban tối tiệc ly cùng đệ tử,
Đồng ngồi ăn bữa,
Đôi tay Chúa phú giao mình Chúa,
Mười hai ông đều lảnh từ ông.
— Chúa phán lời bánh trở nên Mình,
Cũng một phép rượu thì nên Máu;
Ngủ quan ta xem chẳng thấu,
Một đức tin âu phải an lòng,
— Vậy ta khâm ngưởng ngóng xem,
Kính phép trọng nhiệm mầu thánh thể;
Luật xưa tua nhường luật mới,
Thiếu ngủ quan, đức tin trọn công.
— Chúc tụng Thánh Phụ tạo sinh,
Tán tạ đồng sang Thánh Tử,
Kính trọng Thánh Thần tôn quới,
Quờn ra phép dựng đều đồng. Amen.

4. Giêsu Thiên Chúa.

Giêsu Thiên Chúa là Cha nhơn hiền,
Đề cho, đề cho con hèn,
Một tiệc linh thiêng,
Huyết thân châu báu,
Truyền cho muôn đời.
Hễ ai, hễ ai yêu người,
Chịu đặng thiên thai.
Ớ cha yêu dấu, lòng con vui mầng,
Nhỏ sa, nhỏ sa tâm thần,
Lụy ngọc bâng khuâng,
Cám ơn Cha Cả, vận ban lương thần,
Dưởng nuôi, dưởng nuôi cơ bần,
Liệu bịnh nhơn dân.
Thiết tha tin tưởng lời cha đi truyền,
Khẩn xin, khẩn xin ơn tuyền,
Trọn đạo phương viên,
Đời nay tu đức làm nên con hiền,
Dõi chưng, dõi chưng phận hèn,

Phượng tự cha luôn.
Đời sau muôn kiếp thành công làu dài,
Sẽ lên, sẽ lên trên trời,
Kiệt lực yêu thương,
Thấy Cha vui vẻ toàn no mọi đàng,
Hưởng chưng, hưởng chưng thanh nhàn,
Vạn đại vô cương. Amen.

5. Chúa cả Ngôi Hai.

— Chúa cả Ngôi Hai bởi trời xuống thế,
Chẳng hề lia cách bên hữu Chúa Cha,
Người ra tính việc mình cho trọn.
Lúc tạm sinh vừa đến xế qua.
— Đành chết đề muôn dân bán nộp,
Phú mặc tay quân dữ hình gia.
— Trước thì Chúa trao mình cho môn đệ,
Làm của ăn hằng sống cao xa.
— Bánh cùng rượu đôi hình,
Phép trọng truyền phô Đấng ấy,
Thịt máu mình hai giống,

Thần lương phú trót nuôi ta.
— Khi thánh đản đã đồng liêu người thế,
Lúc tiệc ly nên lương thực thường sinh,
Thuở chịu chết nên công cứu chuộc,
Rày ngự ngai nên phần thưởng hiển vinh.
— Ở lễ tế rất nên hiệu nghiệm,
Cửa thiên đàng mở rộng quang minh,
Giặc thù nghịch tư bề vây hẵm,
Ban sức thiêng cứu giúp sanh linh.
Tán tụng muôn đời Ba Ngôi một Chúa.
Cho ta hằng sống quê thật thiên đình. Amen.

6. Tôi kính lạy Mình Thánh.

Tôi kính lạy Mình Thánh Đ. C. G., xưa bởi lòng rất Thánh Đ. Bà Maria trọn đời đồng trinh mà ra, chuộc tội chịu chết trên cây Thánh Giá, cùng chịu lưỡi đòng đâm cạnh nương long chảy hết máu ra.

Tôi xin ngày sau khi tôi mong qua đời, xin Chúa hằng nuôi lấy linh hồn tôi, Chúa

Khoan thay! nhơn thay! Con rất Thánh Mẫu Bà Maria!

Tôi kính lạy Máu thánh Đ. C. G. là Máu rất châu báu vô cùng, xưa đã chảy xuống cho chúng tôi cùng cả và thiên hạ; tôi xin ngày sau khi linh hồn tôi ra khỏi xác, đặng lên trời sáng láng vui vẽ vô cùng.

Tôi lạy ơn Đ. C. G. có lòng lành vô cùng xin cứu lấy tôi.

Tôi lạy ơn Đ. C. G. có lòng lành vô cùng, xin tha tội tha vạ cho tôi.

Tôi lạy ơn Đ. C. G. có lòng lành vô cùng, xin cho linh hồn tôi đặng sống; xin Chúa tôi thương đến tôi cùng. Amen.

---

7. Ớ bánh thường sinh.

Ớ bánh thường sinh, rất linh nghiệm và ngon ngọt mỉ vị.

Bánh nầy chẳng phải là bánh thế gian, song thật bởi trời ban xuống.

Nuôi chúng tôi đặng lên chốn vui vẽ hỉ hoan đời đời kiếp kiếp.

Bánh nầy hay binh vực chúng tôi mọi đàng, lại hay an ủi dịu dàng, làm cho lòng chúng tôi vui vẽ lắm.

Bánh nầy có mọi vẽ lạ, cùng tính thiêng liêng và ngon ngọt lạ lùng; ai biết ăn, muốn mùi gì thì biết mùi ấy, ai có tật, thì liền đã hết, lại đặng khỏi chết đời đời.

Bánh nầy nhắc lại hẳn thật Đ. C. G. là Cha rất lành hay thương xót chúng tôi khác xa cha mẹ thế gian lắm: là đã liều minh chịu chết, cho chúng tôi khỏi chết vô cùng.

Lại lấy Thịt Máu mà làm bánh để nuôi chúng tôi, cho đặng nên thánh, mà lên trời. Ôi! Cha mẹ nào hay thương con duờng ấy!

Bánh nầy chẳng những là có Thịt không cùng Máu thánh Đ. C. G. mà thôi, song cũng có trót Minh cùng Tính Đ. C. T. nữa.

Ấy là Đ. C. G. thật, xưa đã dâng minh trên cây thánh giá mà chuộc lấy chúng tôi.

Rày thấy chúng tôi đã lâu ngày mắc nhiều tội lỗi,. thì thương xót lắm.

Lại ngự trên bàn thờ, mặc lấy hình bánh dưng mình làm của lễ mà khỏa lấp tội lỗi chúng tôi đi, kẻo Đ.C.Cha quở phạt chúng tôi.

Lại muốn cho chúng tôi rước vào lòng, mà nuôi chúng tôi cho phỉ lòng thương.

Ớ Cha rất nhơn từ, hay thương xót đến chúng tôi vô ngằn! Rày mượn lấy hình bánh hình rượu, cho chúng tôi ăn uống mà nuôi linh hồn chúng tôi!

Xin cho chúng tôi chóng ăn Bánh nầy, kẻo linh hồn chúng tôi đói khát lắm.

Ớ Bánh ngon ngọt! Ớ Bánh hay thương. Ớ Bánh dịu dàng! Ớ Bánh vui vẻ!

Xin hãy xuống đây, xin hãy xuống đây hãy ngự vào lòng chúng tôi cho chóng. Amen.

8. Cúi xin Đ. C. Cha.

Cúi xin Đ. C. Cha, hãy đoái xem Mình thánh Con Chúa đã nứt nở ra vì tôi, xin tha tội cho tôi cùng.

Tôi kính lạy Mình Thánh Đ. C. G. xưa đã treo dựng trên cây Thánh Giá mà chuộc tội cho chúng tôi cùng cả và thiên hạ, xin Chúa tôi nuôi linh hồn tôi cho đặng sống.

Cúi xin Đ. C. Cha hãy đoái xem Máu Thánh Con Chúa đã đổ vì tôi, xin rửa lòng tôi cho trong sạch.

Tôi kính lạy Máu Thánh Đ. C. G: là Máu rất châu báu vô cùng xưa bởi trên cây Thánh Giá đã chảy xuống cho chúng tôi cùng cả và thiên hạ, xin rửa sạch mọi tội lỗi trong linh hồn tôi.. Amen.

9. Ớ tiệc rất lớn.

Ớ tiệc rất lớn, cực trọng, mầu nhiệm và ngon ngọt mĩ vị! Tiệc nầy làm cho chúng tôi khoẻ mạnh. Tiệc nầy đặng nếm sự vui vẽ thiêng liêng, như nơi mạch vậy. Tiệc nầy nhắc lại hẳn thật lòng Đ. C. G. thương xót chúng tôi vô ngằn, mà chịu chết cho chúng tôi.

Lạy Chúa, xin lấy của Thiên Thần ăn mà nuôi dân mình, là cho chúng tôi ăn của trọng trên trời đầy những sự ngon ngọt mĩ vị.

Ớ Chăn chiên thật rất hiền lành, hay thương xót con chiên, đã đến tìm chiên lạc, xin lấy Minh cùng Máu thánh Chúa mà nuôi linh hồn chúng tôi. Amen.

10. Tôi kính lạy Máu Thánh.

Tôi kính lạy Máu thánh Đ. C. G., bởi cạnh nương long Chúa chảy xuống, chẳng khác chi như sông cả bởi vườn A-dong mà chảy ra, thấm cả và thiên hạ.

Tôi lạy Dấu ở cạnh nương long Đ. C. G. dấu ấy bởi Chúa thương yêu chúng tôi. Máu thánh bởi lưỡi đòng mà chảy ra, ấy cửa thiên đàng; như chốn hiểm hóc, cho kẻ có tội đặng ẩn mình; như thành lũy cho kẻ mạnh, kẻo ma quỉ bắt đặng; như tổ chim câu, là kẻ kính mến Đ. C. T. nghỉ luôn. Tôi xin vào cửa ấy, kẻo khát khao sự thế gian. Ớ đinh sắt, lưỡi đòng, là chìa khóa mở cửa cực trọng ấy. Ớ T. Tim Chúa trời đất, xuống thế làm người; mầy vào lò lửa cực nóng mà mầy còn cứng làm sao đặng? Âu là mầy đã ra vàng thật, hơn mọi giống vàng mười ở thế gian nầy! Amen.

11. Ớ bánh thiêng liêng.

Ớ bánh thiêng liêng hay làm cho lòng người ta mạnh mẽ! Ai ăn bánh nầy thì đặng sống; ai chẳng ăn thì phải chết đời đời.

Lạy Chúa, nhà Chúa là nhà muôn dân ngóng cổ mà tìm tới. Nhà Chúa là nơi phát lương thực cho những kẻ kính sợ Người.

Tôi là kẻ đói khát tìm tới nhà Chúa hôm nay. Xin Chúa ban lương thực mà nuôi lấy tôi, cho đặng sức mạnh mà qua cho khỏi đàng hiểm thể, cho đến nước Thiên đàng, là nơi tôi sẽ đặng đầy dẫy no nê, chẳng còn đói khát nữa. Amen.

12. Ớ tiệc thường sinh.

Ớ tiệc thường sinh, hiệu nghiệm và ngon ngọt mĩ vì! Tiệc nầy chẳng phải là của thế gian, song thật bởi trời ban xuống mà đưa chúng tôi lên cõi thọ miên trường, xem thấy Chúa vui vẽ hỉ hoan đời đời kiếp kiếp.

kiếp kiếp.

Bánh nầy hay an ủi và binh vực mọi đàng lại làm cho lòng an ổn lắm.

Bánh nầy thần dược vô song, ai sạch tội mà ăn thì đặng sống vô cùng.

Tiệc nầy tỏ lòng Đ. C. G. rất nhơn lành, hay thương xót loài người ta hơn cha mẹ thế gian xa lắm, xưa đã liều mình chịu chết mà cứu linh hồn chúng tôi đặng sống đời đời, nay lại lấy Thịt cùng Máu thánh ấy, mà nuôi chúng tôi cho đặng nên thánh mà lên trời hưởng phước tiêu diêu. Ôi! cha mẹ nào thế gian hay thương con dường ấy? Cúi xin Mình cùng Máu Thánh Chúa hãy nuôi linh hồn chúng tôi.

Ơ Bánh thường sinh, tỏ lòng Chúa thương thiên hạ, xưa đã dâng Mình trên cây thánh Giá, mà chuộc tội chúng tôi, rày thấy chúng tôi bé túi dại ngây, mắc nhiều tội lỗi, thì lại ngự trên bàn thờ nầy, dưng mình làm của tế lễ, mà khỏa lấp tội lỗi, kẻo

Đ. C. Cha quở phạt chúng tôi ; lại để Minh làm của nuôi chúng tôi, cho đặng tỏ lòng Cha yêu dấu. Ớ Cha yêu dấu, hay thương xót vô ngằn ! Ớ Bánh dịu dàng ngon ngọt, xin hãy ngự vào lòng chúng tôi, xin hãy ngự vào lòng chúng tôi. Amen.

13. Lạy Chúa, danh Chúa vang lừng

Lạy Chúa, danh Chúa vang lừng khắp mọi nơi ! Chúa là Vua trên trời dưới đất các thánh Thiên Thần cung kính, tung hô, run sợ ; song người đời là vật đi gì, mà Chúa đoái lại, mà Chúa đến viếng thăm ?

Lạy Chúa, tôi là kẻ hèn mọn tội lỗi xấu xa gớm ghiếc lắm, chẳng đáng chịu ơn mọn ấy chi huống ơn rất trọng nầy là rước Minh thánh Chúa ! Linh hồn tôi hãy còn rủ liệt, vì bởi tật nặng nề ngày trước, nên tôi chẳng đáng ăn của trọng nầy là của linh hồn kẻ mạnh ăn. Nếu Chúa phán một lời thì mọi tật trong linh hồn tôi liền đã. Amen.

CÁC LỄ ĐỨC BÀ.

Lễ Sinh Nhựt Đức Bà.

Hôm nay lễ Đức Mẹ sinh ra,
Khắp Hội-thánh tung hô tán tạ,
— Chốn linh bạc Tổ Tòng ngóng đợi,
Đặng tin lành hoan hỉ bội gia ;
— Khắp khởi tợ cá khô đặng nước,
Hớn hở như hạn cả gặp mưa .
— Muôn dân còn trong bóng tối tăm,
Mầng thấy Sao Mai đà mọc tỏ ;
Bốn ngàn dư hằng năm khao khát,
Vui xem Tòa Chúa mới dựng ra.
— Gồm no phước lạ, nên thánh cả.
Đồ sộ xa xem tợ tháp ngà.
— Đồng máu, đồng loài, chẳng lây tội tổ,
Rất thanh rất tịnh, nào đúng bợn nhơ.
— Đức Nữ như giống báu trọng thiêng,
Mọi đấng sang hèn thảy đều yêu mến ;

Đức Bà tợ gương nhơn phước đức,
Muôn dân lớn mọn ai chẳng đờn hòa?
— Mẹ khác nào tàu Thánh Noe,
Hầu chở chúng dân hèn cơn đắm đuối;
Bà ví thể lầu vua Đavít,
Để rước Vì Cứu-Thế ngự sớm trưa;
— Sao Bắc-Đẩu sáng ngời,
Đem đàng kẻ vượt qua thương hải;
Cửa thiên đàng rộng mở,
Hứng dạ người tuôn đến thiên tòa.
— Rực rỡ thể lầu vàng,
Ai nhắm nhía nấy càng trong sạch;
Thơm tho dường hoa nở,
Kẻ giác cầm, mình đặng chói lòa.
— Đã rất tốt lại trọn lành,
Sò đấng gái trên đời mấy kẻ?
Chỉn có tài, thêm nhiều phước lạ,
Nhắm loài người, dưới thế một Bà.
— Dám xin Đức Nữ cực khoan cực nhơn,
Đoái nhìn kẻ mồ côi, đặng an bề nương dựa
Cúi lạy Chúa Bà rất mầu rất nhiệm,

— Thương giúp người tội lỗi cho đủ sức cải chừa. [bệnh,
— An ủi kẻ âu lo; viếng thăm người tật
Dắc dìu con xiêu lạc, ngăn đón chúng sa
— Cúi xin phù hộ các giáo nhơn, [đà.
Đặng vững cầm đạo chính,
Khẩn nguyện đuổi xua loài quỉ mị,
Hầu phá tuyệt thói tà.
— Lạy Mẹ như trái cậy trên đời,
Cho con đặng sống lành dưới thế. Amen.

LỄ ĐỨC BÀ PHÚ MÌNH VÀO ĐỀN THÁNH

A Thánh Mẫu Maria,
Dòng cả dõi vua Đavít,
Mẹ lành là Thánh Annà.
— Rất nhiệm rất sâu,
Chúa trời đất nẻo đầu đã chọn.
Càng thanh càng sạch,
Tội tổ tông khỏi trước sinh ra.
— Kể hết loài n gười,

So đấng gái trong đời có một ;
Vào trong đền thánh,
Quyết phú mình từ thuở nên ba.
— Sáng bấy ! soi như sao đẩu,
Ròng thay ! báu tợ tháp ngà.
— Tinh sắc dục phủi không,
Vẹn đồng trinh tiết,
Ơn thiêng liêng rưới xuống
Đầy dẫy hằng hà
— Gương phước đức hằng bữa hằng giồi,
Giữa bùn mà rạng ngọc ;
Thói trần tục chút chi chẳng nhuốm,
Trong gai có thơm hoa.
— Hãi hùng, thấy Thần truyền tin thánh,
Mầng rở nghe : « Chúa ở cùng Bà ! »
— Chọn Giuse gá ngải bạn hiền,
Lòng tưởng kính, sạch trong khôn kể ;
Và Giêsu gồm phước lạ,
Mẹ nhờ Con khôn khéo ai qua !
— Vội vàng lánh đến Giếp-tô,
Lo nỗi Mẹ ruột tằm bối rối ;

Lạc mất ngày đi đền thánh,
Chưa gặp con, châu lụy chan hoá.
— Từ ấy càng thêm lo lắng,
Đoạn nầy ghe nỗi xót xa ;
Thấy hình Con chết chịu đinh thương,
Dốc cứu chuộc hết loài người thế ;
Thì lòng Mẹ đau dường dao cắt,
Quyết phú dâng theo ý Chúa cha.
Mây sầu mịt mịt đang un,
Thẳm bấy ! Con đà khuất mất !
Gió thoại hiu hiu lại thổi,
Hớn hở thay ! Chúa mới hiện ra.
— Vui thấy thánh tổ tông nối gót,
Mầng nghe Thần thiên quấc xướng ca.
— Buồn xưa nay đã phủi rồi,
Vườn Mani chẳng còn dấu củ ;
Vui thật rày thường đem tới,
Núi O-li bao quảng dặm xa.
— Con kíp lên trời,
Nọ chín phẩm Thiên Thần chầu chực ;
Mẹ còn ở thế,

Hơn sáu mươi tuổi thác ban già.
— Chịu khốn khó hơn hàng tử đạo,
Phước đức nhiều, cỗi thói E-và,
— Một mai Chúa định thưởng công, xa từ
[thế tục ;
Ba bữa hồn về nhập xác, mông triệu thiên
— Ngự tòa gần quờn cả Chí tôn, [tòa
Ngồi trên Thần Thánh ;
Làm Mẹ kẻ mồ côi cô độc,
Bàu hết loài ta.
— Xin Mẹ cầu thay nguyện giúp,
Cho dân đều qui chánh khử tà.
— Xin phù hộ dạy răn an ủi,
Cho đặng lòng khiêm nhượng thật thà ;
— Biết giữ lẽ nhiệm mầu cẩn thận,
Đừng còn muốn theo thói kiêu ngoa.
— Bà là sáng cửa thiên đàng,
Chớ để con sẩy chừng lạc mất,
Mẹ như vì sao bắc đẩu,
Xin đưa người thế khỏi chốn đắm sa, [thay,
— Vì lòng Mẹ khoan thay, nhơn thay, ngọt

Đã đầy ơn thánh.
Cho chúng tôi đặng sống, đặng vui, đặng [cậy,
Khỏi lưới quỉ ma,
—Vượt qua khỏi nơi khổ hải,
Cho đặng phước đức hằng hà. Amen

LỄ ĐỨC BÀ CHỊU TRUYỀN TIN

Kính mầng Đức Mẹ Chúa Trời.

Kính mầng Đức Mẹ Chúa Trời, cực cao
Tán tạ đồng trinh thánh Nữ, [cực trọng ;
Rất sạch rất thanh.
— Sao bắc đẩu sáng ngời
Đem đàng kẻ vượt qua biển cả ;
Cửa thiên đàng hậu phước,
Dắc tay người lên cỏi trời xanh.
— Xưa Evà lỗi lịnh Chúa răn.
Con cháu phải muôn đời tội lụy ;
Nay Đức Mẹ vâng lời Chúa dạy,
Chúng tôi nhờ mọi giống phước lành.
— Mẹ đặng nghe Thần, kính Chào mầng
Đổi lấy tiếng Evà, làm cho con bình an vô sự

Con nhờ ơn Chúa tha tội lỗi,
Cũng bởi ơn Đức Mẹ,
Chịu thai Chúa, trọn phước đồng trinh,
— Con khác nào kẻ ở tù lao,
Nhờ có Mẹ mở dây thiết tỏa ;
Con ví thể người đang tối mắt,
Cậy mầu từ giúp chữ quang minh.
Xin đón ngăn các sự vạ tai,
Kẻo hại phần hồn phần xác ;
Xin nguyện mọi đều an thạnh,
Ngỏ nhờ ơn thánh nhuần mình.
— Xin Mẹ hằng làm Mẹ chúng con,
Nguyện củng Đấng vì con xuống thế ;
Là Đấng đã làm con Đức Mẹ,
Ắt là Người nghe Mẹ lòng lành.
— Mẹ sạch hơn các kẻ trinh đồng,
Đức nên lớn đức !
Bà hiền hơn các người nhơn hậu,
Danh rất thơm danh !
— Xin giúp con khỏi sự lỗi lầm,
Đặng ơn hiền hậu,

Soi gương Mẹ, giữ lòng trong sạch,
Bỏ thói tư tình,
— Nay ở đời đặng sống nên Người,
Nhờ che chở khỏi đàng tội lỗi;
Sau lìa thế đặng xem thấy Chúa,
Hưởng vui mầng trên chốn thiên đình.
— Tán tạ Ba Ngôi rất cao rất trọng,
Tung hô một Chúa, hằng trị hằng sanh Amen

LỄ MÔNG TRIỆU

1. Hôm nay Đ. Mẹ lên trời, và xác

— Hôm nay Đức Mẹ lên trời,
Và xác và hồn thong thả ;
Tiếp thấy Chúa con xuống rước,
Tiếng ca tiếng hát dịu dàng.
— Con rước Mẹ trọng đà nên trọng !
Mẹ thấy con mầng quá đỗi mầng !
— Thung thăng chơn bước thang mây,
Tay chấp, mặt vui, áo tỏa ;
Hớn hở gót nương cung nguyệt,

Khí thanh, gió mát, trời quang.
— Xuân thu Bà đã quá sáu tuần,
Về chầu Chúa bởi lòng kính mến,
Môn đệ Chúa hiệp vầy đủ mặt,
Tới đưa Bà, tấc dạ bàn hoàn.
— Tiếc thay Mẹ chẳng ở cùng con,
Vì nhớ thuở Mẹ lành dạy bảo,
Mầng bấy Bà đặng về cùng Chúa,
Đề nhờ khi con dại lỡ làng.
— Bấy lâu còn ở chốn khách đày,
Chi xiết mọi bề khổ nảo!
Bây giờ đã lên nơi cỏi thọ,
Khôn cùng những sự hiền vang!
— Ngự tòa dưới Đấng chí tôn.
Chín phẩm đều cung kính,
Quờn cao trên hàng Thần Thánh,
Ba Ngôi thảy yêu đang.
— Xưa ở đời giữ phận khiêm nhường
Xưng mình là tôi tá;
Nay khỏi thế nên vì cao trọng,
Đà đáng chức Nữ Vương.

— Xưa Ngôi Hai ngự ở lòng Bà,
Dư chín tháng, ơn thiêng gồm đủ;
Rày Chúa Cả thưởng ban công Mẹ,
Nối muôn đời phước trọng khôn lường
— Quờn cho cai trị chín trời,
Lớn đà nên lớn.;
Chức đặt chủ bàu bốn biển,
Sang quá đổi sang.
— Mẹ dầu muôn kiếp cách con,
Chẳng đặng ủi an nơi dương thế:
Con cũng một lòng trông Mẹ,
Giúp lời bàu chữa chốn thiên đàng.
— Xin Đức Mẹ cầu cho Hội thánh,
Ở đời đặng chữ bình an,
Hưởng câu thạnh trị. [thế,
Lạy Đức Bà thương giúp giáo nhơn dưới
Khỏi đàng tội lỗi, giữ đức khiêm nhường
— Giúp thêm ơn, giữ trọn mười răn,
Bền lòng sốt sắng;
Hằng xuống sức, dứt trừ bảy mối,
Đặng chí vững vàng.

Nay xin hằng ơn thánh giúp con,
Sau nguyện đặng lên trời với Mẹ. Amen.

2. Hôm nay Đức Mẹ lên trời.

— Hôm nay Đức Mẹ lên trời,
Kẻ lạy người đưa đông đắn;
Để lại bầy con dưới thế,
Phần thương phần tiếc dộn dàng.
— Nhớ xưa Mẹ chưa về quê thật,
Còn ở đời lộn với phàm gian;
Rất lành khoan hậu trọn tốt lành,
Hoa thơm có một trong gai vậy,
Đầy công ơn nhiều phước đức,
Tòa ngự Ngôi Hai chín tháng trường.
— Khỏi tội tổ tông, như lầu Đa-vít,
Bằng sao bắc đẩu, bằng cửa thiên đàng;
— Cực khôn cực ngoan,
Bồ chì kẻ đặng trưa mất sớm.
Có tài có phép,
An ủi người rủn chí non gan,
— Yêu đang người côi cút,

Cứu chữa kẻ nghèo nàn,
— Tùng quờn gá bạn thánh Giuse,
Thuận hòa, thanh tịnh ;
Gia ý viếng thăm người giáo hữu,
Lui tới tề nhường.
— Kể chi xiết nhơn từ đức hạnh!
Khen dễ cùng trinh thục duông nhan!
— Những tưởng Mẹ còn rìu rín,
Chúng con, hãy náu nương thế khắp;
Hay đâu Chúa đã phán truyền,
Chín phẩm rước về chốn thiên cung.
— Xuân thu vừa sáu mươi, ba
Hồn và xác lên toà cao ngự ;
Thần thánh ước muôn vàn kể,
Chặp ca xang trỗi tiếng dịu dàng.
— Áo thêu liệt địa ngời châu báu,
Mủ đội triều thiên liệt ngọc vàng.
— Cai thần thánh, quản giáo nhơn,
Trong trái đất lớn đà nên lớn;
Chức Nữ Vương, Mẹ thiên Chúa,
Chín tầng trời sang rất đỗi sang

— Kiếp kiếp không dời khoái lạc,
Đời đời chẳng đổi hiển vang.
— Xin Đức Mẹ cầu cho Hội-thánh,
Càng ngày càng thạnh, lại đặng bình an,
— Cúi lạy đưa Đức Mẹ ngự lên,
Xin chớ để chúng con sa xuống. Amen.

LỄ MÔI-KHÔI.

3. Hôm nay lớn mọn đến chầu.

— Hôm nay lớn mọn đến chầu,
Cám ơn trọng Chúa Bà thương đoái,
Truyền phép Môi-khôi rất nhiệm,
Cho loài người cầu Chúa thứ tha.
— Đức Mẹ xưa thấy Đức Chúa Cha,
Đã dém phạt cả và thiên hạ,
Liền can gián xin duông tội lỗi,
Mới lập làm phép chuỗi Rô-sa.
— Dạy Duminh thánh cả giảng rao.
Cho giáo nhơn noi giữ,
Hầu đặng thế giải hòa cùng Chúa,

Mà thoát khỏi lưới ma.
— Phương linh diệu giúp loài người thế,
Đấu nhiệm mầu đẹp ý Chúa Cha.
— Một tràng trăm rưỡi chẳn chòi,
Miệng đọc tay lần tua sốt sắng ;
Ba sự, mười lăm lẽ gẫm,
Lòng tin, dạ tưởng, mựa lo ra,
— Thầm thỉ khẩn cầu nơi trần thế,
Thấu nghe cám cách chốn thiên tòa,
— Có sức xua loài quỉ mị,
Nên công dẹp đẳng gian tà.
— Những thuở đầu quân ngụy ghe phen,
Miệng nhẽ, lòng khinh, lời phỉ báng ;
Thấy phép lạ Đức Bà hằng tỏ,
Gối quì, tay chấp, tiếng đờn hòa.
– Chưa mấy lâu phô chúng lăng loàn,
Đều hối cãi, chẳng còn xỉ báng,
Từ ấy mới đem lòng tôn kính ;
Liền vâng noi đòi bữa ngâm nga.
— Dầu cho ai tội lỗi rất đầy,
Lòng kính Mẹ mà chuyên công cán,

Ắt là Chúa nhơn từ mở rộng,
Dạ vì Bà, ban xuống ơn tha,
— Cơn dông tố bảo bùng,
Giữ luật ấy bằng an vô sự;
Thuở buồn sầu khô héo,
Noi dấu nầy xinh tốt diềm dà,
— Đức gió ơn mưa gội nhuần trăm họ,
Quờn cao phép cả trinh chiếm một Bà.
— Đội ơn Đức Mẹ khoan nhơn,
Hằng lo giúp các con cho rỗi ;
Xin thứ tha loài mê muội,
Đã trễ tràng nhiều bữa bỏ qua.
— Nay xin Mẹ giúp lời,
Đặng sốt sắng bỏ lòng trễ nải ;
Cho chúng con bền chí,
Việc hôm mai giữ sự thật thà.
— Ngửa trông Đức Mẹ nhơn từ,
Xin đoái các con thơ dại. Amen.

CHUNG VỀ LỄ ĐỨC BÀ.

Kính ngợi đồng trinh Thánh Mẫu,
Đức trọng danh vang.
— Trước thuở tạo càn khôn,
Chúa chỉ định phong quờn thái Mẫu.
Sau mấy trào hiền thánh,
Thảy ước trông thấy Mẹ cưu mang.
— Duông nhan đẹp, trăm hoa dễ sánh!
Trí huệ cao, Thần thánh khôn đang.
— Chúa chín ngự yêu thương,
Trân trọng khỏi trên muôn vật ;
Ơn Ba Ngôi phủ hộ,
Chiếu lâm trong suốt mọi đàng.
— Gương trinh thục, trau giồi năng nắn,
Việc ngãi nhơn, chẳng chút mơ màng.
— Sự thiên hạ, rẽ phân xong xả,
Lẽ Thánh Kinh, thấu biết rỏ ràng.
— Lòng kính mến, vừng hồng ấm áp,
Dạ cậy tin, cột đá vững vàng.

— Từ thuở có thế gian,
Đức trinh khiết thế còn u ám ;
Đến đời sinh Đức Mẹ,
Phước đồng trinh, Mẹ mới khai quang.
— Tài cao trọng chín trời khôn ví,
Đức rộng dày mười đất dễ bằng!
— Kẻ chí dóc lòng làm lành,
Nương Đức Mẹ thêm lòng phấn phát,
Người tính lung làm dữ,
Thấy dung Mẹ bỏ tính ngang tàng.
— Cứu kẻ gian nguy khỏi vòng khốn bức
Giúp người cô độc đặng thế chững chàng.
Đã hay Mẹ tiết thanh gương sáng,
Chẳng bỏ con thói tục nết hoang.
— Mẹ thương con nguyện giúp cầu thay
Ngỏ nhờ siêu thoát,
Chúa vì Mẹ xuống ơn thêm sức,
Chẳng nở phụ phàng.
— Rất tin, rất kính, rất mầng,
Mầng Đức Mẹ chứa chan ơn thánh ;
Hòa mến, hòa khen, hòa ngợi,

Ngợi Chúa Bà chói lói phước sang.
— Tôi phận phàm ngu,
Ngợi đức cả, chưa đáng mở miệng ;
Đấng trang hiền thánh,
Khen tài cao mựa xứng xen hàng.
— Dóc tin tưởng ghi lòng vàng đá,
Nguyện kính thờ giữ dạ sắt gang.
— Mọi việc chở che,
Muôn cậy mẹ quá hơn mẹ đẻ ;
Hằng ngày cám tạ,
Trọn đời con đâu dám trễ tràng.
— Xin đoái nhậm lời con,
Dám ngữa trông Đức Mẹ. Amen.

LỄ CÁC THÁNH

Lễ Thiên Thần hộ thủ.

Hôm nay Hội-thánh vui mầng,
Kính lễ trọng Thiên Thần hộ thủ;
Khắp chốn giáo nhơn khen ngợi,
Cám công ơn gìn giữ ủi an.
— Vì cao sang chẳng nệ việc hèn,
Vâng lịnh Chúa giữ loài người thế;
Tính thiêng sáng bao nài công khó,
Hằng lấy mình ngăn đón loài gian.
— Cứu phần xác khỏi vòng nguy hiểm,
Giúp linh hồn khỏi chước Satan.
— Dầu thuở mới đầu thai,
Đã chịu đức Người che chở;
Nhẫn mới sanh ở thế,
Cũng nhờ ơn giúp vẹn toàn.
— Thuở sống ở đời
Hằng giục bảo làm lành lánh dữ;
Khi sa tội lỗi,

Hằng bảo khuyên mọi việc ăn năn.
— Đã nhiều thuở giúp người mê muội,
Lại ghe phen chữa kẻ vô can.
— Khi ai toan chịu phép Bí-tích,
Người giúp sức làm nên việc;
Khi ai đã rước Minh Thánh Chúa,
Người cầu thay đặng nghĩa vẹn toàn.
— Khi liệt lào, giục kẻ rước thầy,
Ngỏ đặng gội nhuần các phép;
Khi chết đoạn đưa lên toà Chúa,
Phòng khi chữa trước công đàng.
— Việc lành dâng trước ngự tiền,
Tấu ban phần thưởng;
Có lỗi, nguyện cầu Chúa cả,
Nhiêu thứ rộng khoan.
— Dầu khi phải chốn luyện hình,
Người tới viếng thăm an ủi;
Nhẫn thuở đặng lên cõi thọ,
Người cũng đưa ca xướng hĩ hoan.
— Cúi xin đức thánh Thiên Thần.

Đã khó nhọc cùng tôi dường ấy.
Mựa chớ chấp tôi bạc ngãi,
Đã phụ phàng cùng đấng khuyên can,
— Thuở xưa Người cứu thánh Đanie,
Đặng khỏi chết trong hang sư tử ;
Bây giờ tôi xin Thiên thần hộ thủ,
Giúp khỏi lụy sa chốn lâm than.
— Tôi rày xin đức thánh Thiên thần,
Giúp giữ khiết trinh, khỏi vòng trần cấu
Như xưa giúp Sơnna thánh phụ,
Đặng danh thanh tiết, khỏi vạ tử oan.
— Xưa bạn cùng thánh Tôbia,
i đến chốn, đã an lành,
Về đến nơi, thêm thạnh lợi :
Rày ở cùng tôi hôm sớm,
Nay ở đời đặng hỉ hoan,
Sau khỏi thế đặng thanh nhàn,
— Xin nghe lời nguyện giáo nhơn,
Cúi lạy Thiên Thần hộ thủ. Amen.

Lễ sinh nhựt
Ông thánh Gioan Baotixita.

Trong Hội-thánh hôm nay,
Khắp nam bắc, vang lừng tiếng nhạc,
Mầng kính ngày lễ cả
Thánh Gioan Baotixita.
— Khỏi tội chung thỉ tổ lưu truyền,
Những thuở con còn trong dạ mẹ,
Có phước lạ, Nữ vương quang cố,
Chưng khi Chúa ngự đến viếng nhà.
— Một hồi Chúa tôi mầng nhau, đều trong dạ
Hai vì sanh đẻ lạ lùng, đã ban già.
— Tên ấu nhi sẽ đặt là Gioan,
Thần đã bảo trước khi thai dựng ;
Lưỡi thân phụ phép mầu phong cần,
Con hóa sanh, tiếng mới thông ra.
— Thuở bé thơ xa lánh thế thường,
Vui non nước khỏi vòng trần cấu ;

Đồ dưởng xác, mật ong, chấu chấu,
Thế áo quần, một tấm khố da;
— Chịu nổi cơ hàn như thân cầm thú,
Hãm mình nghiêm nhặt quá sức loài ta.
— Chừng tráng đinh, lệnh Chúa phán truyền
Ra giảng dạy áp bờ sông lớn;
Những quới tiện, đòi nơi dinh giả,
Tới vâng nghe, đều bỏ thói tà.
— Phép rửa người giục bảo ăn năn,
Đem dân Chúa trở về đạo cả;
Công hóa chúng bữa hằng an ủi,
Dạy cháu con theo dõi ông cha.
— « Ta rao trước đàng tua bồi bổ,
« Đấng ngự sau, phép rộng thứ tha »
— Chúa rằng :
« Gioan chẳng như cây sậy cây lau,
« Chìu theo gió thổi;
« Chí khí Người khác thể cội tòng cội bá,
« Đâu nại tuyết sa.
— « Các nam nhi sanh bởi phụ nhơn,
Không ai lớn hơn Gioan đặng;

« Đấng hiền trí gọi là tiền thánh,
« Thì Gioan cũng trọng hơn là.
— Tay người đã giội nước trên đầu Chúa,
Ngón Người từng chỉ Chúa thuở ngự qua.
— Song lòng Người rất đỗi khiêm nhường,
Rằng chưa đáng chuốt hài Chúa ngự ;
Giảng Chúa thật Vì cao Thiên Thượng,
Mình tiếng không, kêu chốn rừng xa.
— Chuộng lẽ nhặt nghiêm,
Gián lỗi vua , thiết lời can gián ;
Chẳng từ đao phủ :
Thà trao đầu, a ý chẳng thà.
— Vì đạo máu rơi thổ vũ,
Trung can tiết rạng sơn hà ;
Xác những đắng cay nơi trần thế,
Hồn thêm chói lói chốn thiên tòa.
— Cúi xin Thánh tổ đoái thương,
Giúp con mọn sửa ngay đàng Chúa,
Thường bữa soi gương khiêm nhượng,
Biết hãm mình thói kiêu ngoa,
— Rửa tội khiên trong mạch ngũ thương,

Lỗi trước bằng ngày thống hối,
Noi chính lộ dõi tràng bát phước,
Hầu sau tới chốn thiên gia,
— Xin ơn trên giúp đặng chí bền,
Bình lễ đạo, bao nài mạng sống. Amen.

LỄ ÔNG THÁNH PHÊRÔ CÙNG ÔNG THÁNH PHAOLỒ TÔNG ĐỒ.

Hôm nay Hội thánh vui mừng,
Kính lễ trọng Tông đồ hai đấng,
Xưa ở Rôma giảng đạo,
Thì cùng nhau trí mạng một ngày.
— Truyện rằng : Thánh cả Phêrô,
Làm tôi Chúa hết lòng thành kính ;
Nắm giữ Đức tin bền vững,
Tợ đá bàn, dạ chẳng đơn sai.
— Cầm lái thuyền Hội-thánh giữa phong ba,
Mà bằng an khỏi sợ !
Làm Chủ tướng giáo nhơn nơi chiến trận,

Mà vững đứng chẳng day.
— Phải đòn xấu hổ trước sân chầu.
Mà vui chịu khong khen danh Chúa;
Giảng đạo vững vàng nơi thành thị,
Chẳng kiêng dè lo sợ phép ai,
— Chịu vua dữ bắt cầm,
Gia lòi tối, mai toan hành quyết;
Lời kẻ hèn cầu nguyện,
Thánh thiên thần đêm xuống cứu Người.
— Rất nên sốt sắng trong lòng,
Mến Chúa thật thiết hơn mọi sự:
Dầu những môn đồ bỏ Chúa,
Mình cũng ưng sống thác cùng thầy.
— Suy lỗi xưa thường bữa ăn năn,
Nước mắt chảy đã mòn hai má;
Nhớ Chúa rày, mỗi đêm cầu nguyện,
Nghe tiếng gà quì niệm đôi tay,
— Thương kẻ tật nguyền, [dữ
Cậy tên Chúa nguyện lời kinh tức thì thuyên
Ghe phen bóng giại, [tai
Khi người qua nhằm kẻ bệnh, đều khỏi nạn

— Lại thêm khiêm nhượng hết lòng
Chịu Tông đồ sai khiến ;
Chẳng tưởng quờn cao thế Chúa,
Vưng Bảo Lộc thửa lời.
— Đến sau vì đạo Chúa liều mình,
Xin đóng ngược, chết trên cây thánh Giá;
Ngõ đặng tỏ ra mình hèn mạt,
Kính Chúa xưa chẳng dám bày vai.
— Chịu gian nan một thuở,
Hưởng vinh phước muôn đời.
— Truyện rằng : Thánh cả Phaolồ,
Là đấng trọng Chúa xưa đã chọn,
Bảo khắp đem tin Cứu thế,
Dắc dân lành hãy còn lạc lài.
— Chịu đòn đánh đa phen,
Vì đạo Chúa, tàn toan nào kể ;
Phải chìm tàu ba trận,
Bởi thương người cơ cực chẳng nài.
— Có thuở xác phàm còn dưới thế,
Một phen linh sảng đã lên trời.
— Trí huệ cao xa,

Năm xe đủ, hiền tài dễ ví ;
Kinh văn lẩu thuộc,
Các danh sư thông thái đâu tày.
— Xưng minh rốt Tông đồ ai nấy,
Vi ơn trên thành tựu đòi nơi ;
— Hằng bữa lỗi trước trách minh,
Giữ lòng khiêm nhượng ;
Nhiều năm lập công chịu khó :
Ơn Chúa cao đầy.
— Sốt sắng tợ lữa lò,
Công giúp chúng, ngày thí giảng đạo,
Nhặt nghiêm bề hãm xác,
Nghề nuôi minh, đêm lại đánh dây.
— Của cải, bạc vàng, xem như rác,
Trần phiền, đau đớn, lấy làm vui.
— Chép sách để truyền cho Hội thánh,
Đức tin thêm rõ ;
Gởi thơ răn dạy bảo giáo nhơn,
Chơn ngụy đặng hay.
— Quở đứa pháp môn bèn tối mắt,
Giúp đỡ bổn đạo thuở cháy mày.

— Uốn mình theo ý mọi người,
Cho ai nấy linh hồn đặng rỗi ;
Thấy kẻ lo buồn khóc lóc
Thì Người cũng châu lụy tuôn rơi.
—Biết một Chúa đóng đinh thánh Giá
Còn muôn đều, nhắm mắt, giã đui.
—Đến sau phải chịu lao tù,
Vì đạo Chúa lưỡi gươm phân rẻ :
Thoát khỏi gian nan trần tục,
Hưởng phước trời vui vẻ lâu dài,
—Cúi xin hai thánh Tông đồ,
Xưa đã cứu linh hồn mọi đấng,
Thương đoái các con tội lỗi,
Nay giúp lời cầu nguyện hôm mai.
— Hầu khi còn sống ở đời,
Nhờ ơn Chúa dẹp an ba giặc ;
Ngõ thuở hồn lia khỏi thế,
Cho chúng tôi sum hiệp một nơi.
— Xin nghe lời nguyện con hèn,
Cúi đội Tông đồ hai đấng. Amen.

LỄ CÁC THÁNH TÔNG ĐỒ.

Kính lạy thánh Tông đồ,
Khắp thế danh vang chức trọng.
Hôm nay lời Hội thánh,
Đòi nơi lễ hạ ca xang.
— Vạn dân thảy kính tôn,
Tiếng cầu nguyện vang lừng trong thế giái.
Các thánh đều hoan hỉ,
Lời ngợi khen đầm ấm chốn thiên đàng :
— Thật là Vì phán đoán thế gian,
Rất ngay thẳng công bình nhơn đức.
Vốn là sáng soi cho thiên hạ,
Đặng đức tin trí hiểu rỏ ràng.
— Chúng tôi khẩn thiết nguyện cầu,
Hết lòng cung kính.
Thánh cả nhậm tình khoan thứ,
Ghé mắt đoái thương.
Cầm chìa khoá cửa trời,
Quờn tha bắt một tay đóng mở.

Đánh loài gian giặc quỉ,
Phép mầu trăm trận phá hoang,
— Cứu các người mắc cơn tật dữ bệnh hung
Cho đặng an lành mạnh khỏe,
Chữa chúng tôi cho khỏi thói tà nết xấu,
Đem đàng phước đức vững vàng.
— Hầu khi hệ cả hết đời,
Chúa Cứu Thế xuống trường phán xét,
Sẽ đặng an lành như nguyện,
Cho chúng tôi nhờ phước cao sang.
— Cúi nguyện một Chúa Ba Ngôi,
Ngày ngày xướng ca mầng rở,
Nhẫn đến ngàn đời muôn thuở ;
Kiếp kiếp chúc tụng hiển vang. Amen.

LỄ CÁC THÁNH NAM NỮ

— Kính mầng Các Thánh ở trên trời,
Đã đến nguồn ơn vui vẻ ;
Xin đoái chúng tôi còn dưới thế,
Mà nghe lời kẻ thơ ngây.

— Nhớ xưa các Thánh hãy ở đời,
Việc thờ Chúa, hết lòng ngay thảo;
Vậy nay chín trời đã an chỗ;
Cõi thưởng sanh, một tiệc vui vầy.

— Trước hằng an phận khó khăn,
Của trần thế xem dường tro bụi;
Rày đã hưởng bề no đủ,
Nước thiên đàng mầng đặng thảnh thơi.

— Xưa tu đức hiền lành,
Dõi thẳng mực noi theo dấu Chúa;
Nay nhờ ơn ban thưởng,
Đặng vinh phong, hưởng đất trên trời.

— Thuở trước đà khóc lóc ăn năn.
Ra sức lập công đền tội;
Bây giờ đặng vui mầng thong thả,
Phỉ lòng phước trọng ơn đầy.

— Xưa khao khát việc lành,
Vun quén nền nhơn cây đức;
Nay gội nhuần ơn thánh,
Vui chơi cung nguyệt tòa mây.

— Trước trải dạ thương người,
Ăn có bữa, giúp lo không bữa ;
Rày đặng xem mặt Chúa,
Hưởng ngàn ngày, cầm bằng một ngày.
— Xưa thìn mình chẳng đúng bọn nhơ,
Trau lòng gương vặc vặc,
Nay đặng phước rất nên chói lói;
Hiệp cùng Chúa đời đời.
— Trước làm cho người đặng thuận hoà,
An ủi đàng nhơn lễ đạo ;
Rày mầng đặng chức làm con Chúa,
Sum vầy trước bệ bên ngai.
— Xưa vì Chúa liều mình,
Chẳng quản gông cùm trăng trói ;
Nay lộc ban phỉ dạ,
Thong dong cỏi thọ lâu dài.
— Xưa dương gian các thánh ở chốn đày,
Nhiều nổi chông gai, một lòng vàng đá;
Nay chầu chực Ba ngôi trên đất phước,
Nguồn ơn chan chứa muôn kiếp nghỉ ngơi.
— Các thánh xưa đánh giặc ba thù,

Đặng chữ toàn công thắng trận;
Chúng tôi nay mắc vòng bảy mối,
Xin lời nguyện giúp cầu thay.
— Nay mười răn ghi giữ hết lòng,
Đòi bữa ơn nhuần trong tám phước;
Sau một chỗ bạn cùng các thánh,
Kẻo còn trời đất cách hai nơi.
— Ngửa trông nguyện giúp bấy lời,
Cúi lạy xin thờ Các Thánh. Amen.

Những kinh

Quen hát khi làm việc tháng

THÁNG R. T. T. TIM Đ. C. G.

CA NGỢI

KÍNH R. T. TRÁI TIM Đ. C. G.

1. Vui thay cất tiếng

— Vui thay cất tiếng khen mằng,
Mằng Trái Tim nhơn từ chí thánh,
Thống thiết hòa lời cám tạ,
Tạ lòng Chúa lân ái cực khoan.
— Kính Trái Tim con Chúa ra đời,
Cùng Ngôi Hai hiệp thành một thể ;
Thương phần rỗi loài người dưới thế,
Phú trót mình chịu khốn đa đoan.
— Thương Trái Tim tân khổ trăm chiu

Một chén đắng đêm ngày chắp nếm :
Trách người thế lao đao ngẳn nỗi,
Phước thường sinh khuya sớm chẳng màng
— Mến Trái tim lửa mến phẵng phẵng.
Hằng khao khát làm sáng danh Cha Cả.
Thương lòng Chúa tình thương đáu đáu ;
Những bàn hoàn lo phần rỗi thế gian.
— Nhớ Trái tim thương xót loài người ;
Trăm mạch máu đã đành trút hết ;
Lòng lân ái bỡi chưa dứt mạch,
Một lưỡi đòng cam chịu đâm sang.
— Bỡi thương ta Chúa lại trối mình
Nên lương thực nuôi ta giữa thế ;
Hãy mến Chúa đừng nguôi tức dạ,
Ngõ đời sau thấy Chúa thiên đàng.
— Cúi lạy một Chúa Ba ngôi,
Hằng yêu dấu Trái tim cực thánh,
Xin cho muôn dân trăm họ,
Đặng gội nhuần ơn phước chứa chan.
Amen.

2. Ớ các nhơn dân.

— Ớ các nhơn dân trong bầu thế giới,
Hỡi người giáo hữu khắp cõi trần gian
— Hãy đem lòng tôn kính mến thương
Mà thờ phượng Trái Tim quới trọng,
— Hãy cầm trí nghĩ suy ngưởng vọng.
Trái Tim nầy rất trọng rất sang.
— Là tòa vàng Chúa ngự hiển vang,
Là chốn thánh dân nguy an ẩn.
Vậy ta phải hết lòng cẩn mẫn.
Đến gỡi minh trong chốn vững an.
— Trái Tim nầy là biển từ khoan.
Trầm minh đó sạch tan nhơ bợn.
Trái Tim nầy là toà lân mẫn.
Hãy vào đây sẽ đặng an nhàn,
— Ớ nơi đây hồn xác vững vàng,
Khỏi dòng tố Sa-tan, thế tục,
Ở nơi đây ơn thiêng phú túc.
Tợ lầu đài vinh phúc thiên đàng.

Kho tàng kia đầy dẫy ngọc vàng,
Mở sẵn đợi kẻ xin mà thí,
Lương y nọ sắm phương biểu lý.
Những ngồi chờ bịnh đến mà ban.
— Ớ Trái Tim xin đóng ấn vàng,
Cho chúng tử vào hàng đã chọn,
Xin Trái Tim ấp yêu con mọn,
Che chở con khỏi ngọn hỏa hoàng.
— Nhớ Trái Tim máu nước chảy tràn;
Rưới mát mẽ toại lòng phỉ chì,
Ngữa trông Cha mở khoa ứng thí,
Cho chúng con ngõ đặng xen hàng.
— Bấy lời khẩn nguyện cầu than,
Xin Cha Cả cực khoan thương đoái.
Amen.

3. Ca ngâm khâm kính.

(Theo cung Giêsu Thiên Chúa)

1. Ca ngâm khâm kính, lòng vui khôn cầm,
Mến yêu thâm trầm, chúc tụng thánh Tâm.

2. Thánh Tâm chí thánh, vì thương nhơn loài.
Đắng cay chẳng nài, tĩnh dạ không phai.

3. Thánh tâm lân ái từ bi vô lường,
Nhuốc nha trăm đường, lại chịu đao thương.
Thánh Tâm nhơn thứ đành cam khổ hình.
Thứ tha tội tình, cứu chuộc nhơn linh.

5. Thánh Tâm yêu dấu, hằng thương dân nàn.
Xuống ơn đầy tràn hộ vực ủi an.

6. Thánh Tâm châu báu, nguồn ơn tràn trề
Thế gian tư bề nhuần gội phủ phê.

7. Thánh Tâm khao khát tìm chiên lạc bầy.
Lao đao đêm ngày, đành chịu chẳng khuây.

8. Thánh Tâm tôn quí, tòa Chúa thiên đàng.
9. Uy nguy rở ràng, tốt đẹp hiển vang.
Thánh Tâm vinh phúc, gồm no ơn lành!
Giáo nhơn kính thành, sẽ đặng thới danh.
10. Muôn ơn cám mến Trái Tim nhơn lành.
Quyết dâng lòng thành, trọn đạo tử sanh.

4. Tung hô mầng hát.

Theo cung Giêsu từ Chúa hay là (cung đội ơn Thiên cũng đặng)

1. Tung hô mầng hát, cậy tin kính thành.
Khong khen cám mến Trái Tim nhơn lành.
Bởi thương thiên hạ nhuốc nha cam đành.
2. Xưa trong vườn Giết, sầu bi nảo nồng.
Treo trên Thánh Giá, chịu thâu lưởi đòng,
Rày trong Thánh Thể còn đang cực lòng.
3. Vì dân đắm đuối mê sa nẻo tà,

Trái Tim cực thánh xót xa hải hà.
Tìm chiên xiêu lạc vác đem về nhà.
4. Mầng Trái Tim thánh trân châu kho tàng.
Là ngai Thiên Chúa, là cửa Thiên đàng.
Xin cho tôi đặng cậy tin vững vàng.
5. Rày tôi cất tiếng xướng ca khen mừng
Mừng Trái Tim Chúa lửa mến phừng phừng
Xin thiêu thiên hạ cháy lên từng bừng
6. Nay tôi khao khát mến Chúa hết tình.
Xin giúp tôi giữ trọn hảo công trình
Ngõ sau vui hiệp trên chốn thiên đình.
Amen

THÁNG ĐỨC BÀ

Lời bảo : *Có một hai kinh vì dài quá, thì đã phân hai, phân ba ra, cho vừa dùng một buổi.*

1. Ave Maris Stella.

Dịch nghĩa

— Tôi kính ngợi minh tinh bắc hải;
Mẹ chí nhơn chí ái Chúa Trời,
Vả đồng trinh khiết bạch trọn đời.
Là chính thật cữa trời phước lạc,
— Mẹ chịu lấy lời thần kính đạt,
Gabrie mầng hát chào Bà.
Mẹ đổi tên nghịch mẫu Evà,
Cho con đặng an hòa thanh thả.
 Xin Mẹ giải tội nhơn chi tóa,
Hãy khai quang cho kẻ đã đui mù,
Sự nạn tai Mẹ hãy trừ xua,

Các sự thạnh Mẹ cầu cho mãi.
— Tỏ lòng Mẹ là Mẹ chí ái.
Ngõ Con Bà thương đoái nhậm lời,
Bởi vì con Chúa mới ra đời,
Sinh bởi Mẹ ắt thời nể Mẹ.
— Sạch như Mẹ trên đời mấy kẻ,
Đức từ bi suốt thế một Bà,
Mẹ cổi dây tội lỗi con ra,
Cho con đặng hiền hòa thanh bạch.
— Giúp con sống nên người trong sạch
Sữa đàng con nhứt mạch vững vàng
Thấy Giêsu con Chúa cao sang,
Đặng đồng hưởng hỉ hoan cõi thọ
— Tán tụng Thiên Vương chi Thánh Phụ,
Vô biên mĩ tú chúc Chúa Con.
Chúa Thánh Thần đầy dẫy càn khôn
Tam vị chúc vinh tôn nhứt thể. Amen.

2. O gloriosa Virginum

Dịch nghĩa

— Lạy Đức Bà vang hiển,
Cao quang trên nhựt nguyệt tinh thần,
Chúa sinh Mẹ lại làm Con Mẹ,
Nuôi nấng nhờ bú sữa đồng thân.
Rủi Evả mất phước thường sinh,
Mẹ cậy Con phục hồi thánh sủng,
Nay lâm bạc đặng trông vinh phúc,
Cũng nhờ Mẹ rộng mở thiên đình.
— Mẹ là đài sáng quang minh.
Cửa đền Vua Cả.
Khắp thế giái tung hô tán tạ.
Tạ vì ơn Cứu chuộc,
Tạ vì đặng sống,
Sống thật vì phước Mẹ đồng trinh,
Tán tạ Chúa cả Giêsu.
Xưa sinh bởi lòng thánh nữ.
Chúc tụng Chúa Cha vinh phước,

Cùng Thánh Thần muôn kiếp đồng phú. Amen.

3. Sancta Maria Succurre.

Dịch nghĩa

Kính lạy rất thánh Bà Maria,
Xin Mẹ đoái thương
Phô người khốn bức
Xin Mẹ giúp sức
Những kẻ non gan,
Xin Mẹ ủi an
Phô người thống khóc ;
Xin Mẹ bảo bộc
Dân đạo cầu thay,
Xin Mẹ chữa rày
Phô hàng Hội thánh,
Xin Mẹ kiết lãnh
Ngoan đạo nữ nhơn.
Ngỡ thấm biết ơn
Mẹ hằng phù hộ ;

Mấy người quyến cố,
Nhớ ngợi Chúa Bà.

4. Alma Redemptoris.

Dịch nghĩa

Kính lạy Mẹ dưỡng sinh Cứu Thế,
Cửa thiên đàng rộng mở thinh thinh,
Sao Bắc đẩu dẫn đàng biển hiểm,
Xin phù trì lụy ngã sinh linh,
Lo chổi dậy ăn năn cải quá,
Mẹ đã sinh Đấng thánh tôn vinh,
Thật mọi loài sửng sờ ngơ ngẩn,
Ớ đức Nữ chung thỉ khiết trinh,
Xưa nhậm lời thần chào mầng kính,
Xin thương dân nặng nỗi tội tình.

5. Magnificat.

Dịch nghĩa

— Linh hồn tôi ngợi Chúa chí tôn,
Lòng trí tôi mầng Đấng cứu chuộc,

Vì Chúa đoái phàm hèn tớ nữ,
Các dân khen tôi phước ai tày.
— Chúa thương ban ơn trọng cho tôi,
Là chính Đấng vô cùng phép tắc,
Ngỏ đặng sáng danh vinh Chúa cả,
Hằng tung hô đức rộng cao dày.
— Lượng nhơn từ Chúa đã thương ban,
Đời nọ trải đời kia nối tiếp,
Lòng ái tuất hằng rưới xuống,
Cho người kính sợ Chúa xưa nay.
— Chúa dùng tay phép tắc ra oai,
Hủy duyệt kẻ kiêu căng lòng trí,
Quờn trên hạ xuống nơi chỗ thấp,
Khiêm nhượng nhắc lên chốn cao thay.
— Để kẻ giàu sang ra thiếu thốn,
Cho người bần khổ đặng no đầy.
—Chúa nhớ lại lòng thương xót xưa,
Đã lãnh Ra-el làm tôi tá;
Như hằng A-bram cùng thánh tổ,
Miêu duệ người muôn kiếp nào sa.

Tán tạ Chúa Cha và Chúa Con,
Tán tạ Thánh Thần đồng nhứt thể
Như nguyên thỉ rày và hằng có,
Đời đời vinh phước chốn thiên thai.
Amen.

6. — Ave virgo singularis.

(Dịch nghĩa)

— Kính mầng Đức Nữ trinh có một
Là Mẹ Đấng Cứu chuộc chúng tôi,
Mẹ tợ thanh thiên, dường bắc đẩu,
Lại như tàu nhiệm chở thế gian.
— Tôi còn linh đinh nơi biển hiểm
Xin chớ để đắm đuối bại tàn;
Song xin Mẹ lòng nhơn quảng đại,
Giăng buồm thương hộ vực mọi đàng.
— Biển động xao gió thêm thổi mạnh,
Ngọn ba đào thét nổi hung hoang,
Thuyền chạy tới gặp muôn đều hại
Hằng ngăn trở biết mấy tai nạn.

— Ở đời nầy những đồ vui quấy,
Thế gian, xác thịt với sa-tan,
Cả ba thù đồng tình cướp mạng,
Hại kẻ hòng ngã, kẻ non gan,
— Sóng nhồi thuyền lúc đà quá hiểm,
Nhồi lên nhào xuống rất kinh hoàng.
Lèo cột đã lay buồm đổ gió,
Neo cũng nan phương đậu vững vàng.
— Thương ôi ! giữa cơn nguy hiểm ấy,
Loài xác thịt nào đặng vững an ?
Song một Mẹ chỉn là Mẹ thật,
Xin kíp tới chữa chúng gian nan,
- Hễ ai rủi sa cơ túng ngặt,
Kêu tới Mẹ ắt đặng chững chàng ;
Vì hằng đặng nhờ ơn hộ vực,
Bởi tay Mẹ giúp sức sửa đang.
— Mẹ nhờ sương thiêng bởi trời xuống,
Nhuận hoa sạch sẽ chẳng hề tàn.
Trổ sinh trái lạ hầu cứu thế,
Ấy là phép nhiệm bởi Chúa ban.

— Lạy Maria xin Mẹ cầu khẩn,
Mà rữa con sạch bợn khiên đoan.
Và cho con hiệp cùng thần thánh,
Đặng hưởng phước muôn kiếp hỉ hoan.
Amen.

7 — Kinh cầu cùng Đ. C. G· và Đức Mẹ.

— Giêsu từ Chúa ngự trên chín trời,
Xin tha cho kẻ làm tôi Mẹ người,
Xin tha tớ mọn làm tôi Mẹ người:
— Maria thánh Mẫu từ chi chí từ,
Xin tha cho kẻ làm tôi Con Bà,
Xin tha tớ mọn làm tôi con Bà.
— Ngã môn Nữ Chúa thương con với hà.
Mẹ ôi phú thác tôi cho con Bà.
Mẹ ôi, xin phú tôi cho con Bà,
— Mẹ nay Chúa bảo chúng con đay mà
Làm cho con thuận với Con Chúa Bà
Làm cho Con Mẹ với con hiền hoà.

— Mẹ vì châu tiếp diêm mai thông hoả,
Mẹ đưa con đến Giêsu Con Bà.
Mẹ đem con lại với Con Mẹ mà.
— Giêsu, Maria *(ba lần)* Amen.

8. — Tiến ba kinh.

(Kinh nầy đọc khi kiệu ảnh hoặc kiệu hoa vào nhà thờ)

KHI MỚI VÀO THÌ ĐỌC

Chúng con mọn mảy phàm hèn,
Đáng đâu ngữa mặt trông lên bàn thờ
Cúi xin ban xuống ơn thừa,
Dung cho trải tấm lòng thơ trước toà.

ĐOẠN ĐỌC KINH NGŨ BÁI:

— Chúng tôi lạy Chúa Cha nhơn thứ,
Đã giữ lời phán hứa lòng thương,
Dựng nên rất thánh Nữ vương.
Xây nền mọi nhơn đức treo gương muôn đời.

— Chúng tôi lạy Ngôi Hai xuống thế,
Cứu loài người chẳng để cho hư,
Lại thương trối Mẹ nhơn từ,
Để loài con mọn đặng nhờ mọi ơn

— Chúng tôi lạy Thánh Thần Chúa cả.
Cho Chúa Bà phước lạ ơn đầy,
Cùng lòng rộng rãi khoan thay,
Để con mọn ăn mày phần thưởng.

— Chúng tôi lạy Nữ Vương thánh Mẫu.
Chúa Ba Ngôi yêu dấu cách riêng,
Trên trời dưới đất cầm quyền,
Mọi loài đều phải khong khen hát mầng.

— Chúng tôi lạy thiên thần các thánh
Đương vui mầng trong tính Chúa Dêu,
Đẹp lòng Đ. Mẹ thương yêu,
Hằng ngày chầu chực xin đều ngợi khen.

TIẾN BA NGÂM

Chúng con mọn mảy phàm hèn,
Ơn thiêng đã đặng bước lên gần bàn.
Đóa hoa khép nép tay bưng,
Tất niềm cẩn bộc, xin dâng trước tòa.

TIẾN BA TỤNG

Đền vàng quì trước dâng hoa,
Trông lên tháp báu, thấy toà Ba Ngôi,
Mười hai nhơn đức gương soi,
Kính tôn Đ. Mẹ đời đời ngửa trông.
Vì xưa Thiên Chúa xủ lòng,
Chọn làm thánh Mẫu bởi dòng thánh quản,
Ngành vàng lá ngọc khác trần.
Sinh Ngôi thánh Tử đồng thân trọn đời,
Giúp công cứu chuộc đền bồi,
Ơn trên thông xuống cho loài sinh linh,
Trảng châu mở cảnh trường sinh,
Trồng cây cực tốt cực lành Rô-sa.

Đượm nhuần vũ lộ sương pha,
Bốn mùa hoa nở dum da lạ lùng,
Nhiệm thay hoa nở hồng hồng,
Nhuộm riêng máu thánh thơm chung
lòng người,
Vì thương Con gánh tội đời,
Chịu dao sắt thâu nơi lòng mình,
Xinh thay hoa trắng tốt lành,
Sánh cùng nhơn đức đồng trinh Chúa Bà
Nguyên tuyền hơn ngọc hơn ngà,
Trắng trong hơn tuyết cùng là hơn gương
Quí thay nầy sắc hoa vàng,
Sánh nhơn đức mến Bà càng trọng hơn,
Niềm tin kính thiết lòng đơn,
Vững lòng cậy mến trong cơn buồn rầu.
Diệu thay hoa tím càng mầu,
Ý trên Bà những cúi đầu vâng theo,
Bằng lòng chịu khó trăm chiu,
Khiêm nhường nhịn nhục, hằng yêu hãm
mình.

Lạ thay là sắc hoa xanh,
Mầng Bà nhơn đức trọn lành cực cao ;
Giờn giờn sau trước một màu,
Quản chi sương nắng giải dầu ngày đêm
Hoa năm sắc đã trải niềm,
Lại trưng cổ điều dàng thêm kim đề :
Chúa Bà thờ Chúa một bề,
Hoa quì chăm chăm hướng về thái dương.
Tội nguyên không nhuốm khác thường
Hoa sen trên nước chẳng vương bàu lồm.
Lòng đầy thánh sủng giáng lâm,
Hoa lê tuyền đượm màu thơm khác vời
Tuổi cao phước đức càng đầy :
Quí thay hoa cúc nở ngày vãn thu,
Tòa cao Thần Thánh kính chầu,
Hoa mai đảnh núi nở đầu trăm hoa,
Muôn lời cám mến âu ca,
Hoa đơn phú quí gần xa vui vầy.
Các ơn Chúa phú trong tay.

Hoa lan vương giả hương bay ngọt ngào
Bảy hoa mượn chí nghĩa mầu,
Hình dung nhơn đức kính tâu ngợi mầng:
Hiệp cùng năm sắc đều dâng,
Dường mười hai ngọc kết từng triều thiên
Còn muôn phước cả ơn riêng,
Trăm hoa khôn khá sánh khen mỗi phần.
Chúng con đương chốn phong trần,
Mong gieo hột giống e gần bụi gai
Ngữa trông Đức Mẹ khoan thay,
Đoái thương vì chúc tụng nầy cùng hoa,
Xin đều dâng tiến trước toà Ba Ngôi,
Diện tiền cầu khẩn thay lời,
Dầm dầm mưa móc trên trời rưới liên
Thêm ơn vun xới cách riêng,
Ruộng thiêng sạch cỏ, mọc lên giống lành.
Hoa nhơn trái đức trìu ngành,

Đời nầy dư dật, lại dành đời sau.

TẠ ƠN KINH

Tấc thành đã đặng dâng tâu,
Dám xin hiệp ý khấu đầu tạ ơn.
Đội ơn Chúa rất khoan nhơn,
Đã cho con mọn kính dâng hoa nầy.
Đội ơn thánh Tử Ngôi Hai,
Đã cho con mọn đặng hay thảo thờ.
Đội ơn Đức Mẹ nhơn từ,
Đã cho con mọn ngây thơ ngợi mừng.
Tấc lòng xin với hoa dâng.
Tỏ niềm thảo kính tỉnh thần định hôn.
Chúng con dâng cả xác hồn,
Xin thương chịu lấy chúng con đừng từ.
Ban ơn cho chúng con nhờ,
Đặng lòng sốt sắng phượng thờ cho liên
Đời nầy đặng sự bằng yên,
Đời sau lại đặng vô biên phước lành
Amen.

Tháng Ông thánh Giuse

1 — CA VỊNH ÔNG THÁNH GIUSE

Thân lạy ông thánh Giuse rất nhơn từ, xin che chở phù trì con cái Đức Nữ đồng trinh là Bạn Người.

Vì Người khẩn nguyện Chúa ra đời.
Toan cứu muôn dân mở cửa trời;
Ân đức cao sâu hơn tạo hóa,
Rộng tha tội lỗi chúng loài người,

Thân lạy. .v. v.

Vì Người khẩn nguyện Chúa thương tình.
Tội lỗi tha rồi khỏi địa hình:
Chẳng những đời nay nhờ phuớc trọng.
Chung sau cũng hưởng một công linh.

Thân lạy. .v. v.

Vì Người khẩn nguyện Chúa ban ơn.
Kẻ phải gian nan đặng vững chơn.
Trời đất với người dầu gây họa,
Thảy nhờ che chở chẳng nao sờn.

Thân lạy . . . v. v.

Vì Người khẩn nguyện Chúa làm lành
Dưới đất đều nhờ hội thới hanh.
No ấm vui vầy chung bốn biển,
Bệnh nghèo chung tử lại hoàn sanh.

Thân lạy . . .

2. — Chúc tụng Thánh Giuse.

(Dịch kinh Te Joseph célebrent)

— Các đạo binh thần thánh trên trời,
Hội giáo nhơn khắp bầu thế giới,
Hãy chúc mừng Giuse thánh ca,
Đặng sáng ngời chói lói công linh.
Ý nhiệm mầu thuận lời giao thánh
Gá bạn cùng Đức Nữ đồng trinh
— Thánh Giuse áy náy lo lường,
Thấy Đức Mẹ cưu mang cách lạ,
Thần thiên quấc vội vàng truyền bảo
Rằng bởi phép mầu Chúa giáng sinh
— Thánh Giuse đặng phước ẵm bồng

Cùng nàng nìu Hài-nhi Thiên Chúa
Khi Chúa trốn sang miền Ègiếp,
Hầu dõi theo chẳng nại công trình.

— Lạc mất tại đền thánh Salem,
Thánh Giuse ưu sầu tìm kiếm,
Khỏi ba ngày vui mầng gặp Chúa,
Khóc hòa mầng hai ấy một tình.

— Các kẻ lành, dầu đáng công linh,
Khi chết đoạn mới lảnh phần vinh hiển
Thánh Giu-se dầu đang ở thế,
Đặng hưởng Chúa như các đấng thiên [đình

— Cúi lạy Chúa cả Ba Ngôi,
Xin dung thứ giáo nhơn đang khẩn [nguyện
Vì công nghiệp Giuse thánh cả,
Cho chúng tôi đặng lên chốn quang minh.
Hầu đặng phước xướng ca mầng hát
Ngợi khen Chúa muôn kiếp hiển vinh.

Amen

KINH HÁT

Kinh các Đấng Tử đạo trong nước Annam

1 — TUNG HÔ CHÚA CẢ TRÊN TRỜI

Tung hô Chúa cả trên trời.
Vô cùng vinh phước ;
Chúc nguyện người lành dưới thế,
Mản đại an hòa.
Nước Cha trị đến đòi nơi,
Mầng hỡi muôn dân trăm họ,
Đạo thánh tin đồn khắp chốn,
Vui thay bốn biển một nhà.
Nhớ xưa những Đấng hiền tài,
Thờ Chúa liều mình khốn khó ;
Mầng đã trọn phần hậu thưởng,
Lên trời hưởng số vinh ba.
Gương tiết nghĩa sáng ngời,
Thánh hội công hân mộ ;
Lễ tấn tôn rực rở,

Chơn phước hiệu khâm gia.
Khong khen cám tạ Ba ngôi,
Chín phẩm thiên thần đều cổ vủ,
Lừng lẫy tao phùng một hội,
Bốn phương thế giới thảy âu ca.
— Thuở Minh-Mạng trị đời,
Nhớ công cả chứng minh đạo Chúa,
Rày Annam có lộc,
Thấy gương lành truyền tung danh Cha.
— Gió mưa một trận tơi bời,
Phép mầu để thử tài cao thấp;
Sấm sét đòi cơn rúng động,
Ý nhiệm cho ra lẽ chánh tà.
— Cuộc gian truân lắm nỗi trần ai,
Vì nghĩa cả đành cam bắt bớ;
Thi bản đăng đòi cơn tiêu túy,
Xưng đạo lành chẳng quản giam tra,
— Chịu lao phiền mấy đoạn khúc nôi,
Tin kính giữ niềm không tháo thác;
Phải hoạn nạn ghe bề túng bức.
Cậy trông bền chí chẳng lo ra,

Bàng khuâng đạo Chúa nghĩa tôi ;
  Tríu mến nên đà gắn vó ;
Nương dựa sức thần ơn thánh,
  Vững vàng nào nại xông pha.
— Lao tù rài rạc tả tơi,
  Gìn giữ thoen gài cửa đóng ;
Xiềng tỏa ngỗn ngang vấn vít,
  Đeo mang ngày lụn tháng qua.
— Trong vòng đao búa kềm roi.
  Tấc dạ sát son nào biến cãi ;
Giửa chốn gòng cùm trăng trói,
  Tấm lòng vàng đá dễ sai ngoa.
— Thị phi phân giải rẻ ròi
  Nỡ liều sống dơ danh không nỡ
Hư thiệt biện phân tỏ rỏ.
  Thà trao mình, bỏ nghĩa chẳng thà.
  Hình gia trăm cách vô hồi,
  Nào quản xương bày thịt nát ;
Án nghỉ xưng câu vấn quyết,
  Vội vàng chơn múa tay hoa.
— Chốn pháp trường hớn hở vui cười.

Chi kể giày oan giương thẳng,
Nơi tử địa thung thăng nhẹ bước •
Quản bao gươm dữ sáng lòa.
Một phen cây rủ lá rơi,
Nhành hoa nhiệm hơi hương dầm thấm
Muôn thuở hình thay vật đổi
Hột giống thiêng giọt máu nhỏ sa.
Đoạn gian nan phút đã qua rồi,
Miền trần thế danh lưu chung cổ.
Áng vinh hiển chốc đâu thẳng tới,
Nước thiên đàng phước hưởng hằng hà.
Kiếm vàng cờ đỏ tốt tươi,
Tử đạo bia đề nên chói lói ;
Áo thắm xiêm hồng là lượt,
Triều thiên mủ đội rỏ nguy ngoa.
Tấc gang trước bệ bên ngai,
Ơn xuống gội nhuần chan chứa;
Thong thả vào đền ra các,
Yếng quang sáng láng diệm dà.
Kiểng mầu cỏi thọ vui chơi,
Người đắm đuối tay thiêng vực đỡ ;

Quê củ Việt xưa sá kể,
Kẻ lỗi lầm lượng cả thứ tha.
Hậu sanh chúc tụng mấy lời,
Xin che chở đòi phần hồn xác ;
Chơn phước tiêu diêu hằng sống,
Khấng xua trừ những chước quỉ ma
Ngưởng trông nguyện giúp loài người
Hòa hảo trên trời đồng đâu đó ;
Cúi lạy cầu cho Hội thánh,
Bình an trong Chúa khắp gần xa. Amen

Nguyễn-hữu-Bài
Ministre

2. — Refrain (*câu hát chung*)

Thân lạy các đấng phúc linh.

Thân lạy các đấng phúc linh rất nhơn lành
Rất nhơn lành rất hiền vinh
Cùng thường sinh thường lạc,
Lạc thái bình thiên đình thánh điện
Xin thương tình khẩn nguyện cho nước Annam.

Couplet

Rày đà khỏi ngục chốn chơi vơi,
Muôn kiếp tiêu diêu hưởng cõi trời
Vì trước hằng vưng noi thánh đạo,
Gặp cơn nguy ngặt dạ khôn lơi.
— Liều mình giảng đạo xứng Tông đồ
Trăm nỗi lao đao chẳng sá hồ,
Trẩy biển trèo non tìm chúng lạc
Cứu nhơn dân khỏi vực khiên ô.
Đạo thầy vẽ dạy tớ chuyên ghi,
Chẳng dám sai ngoa một mảy vi.
Rày đặng lảnh phần đồng nhất cuộc
Tớ thầy vui hiệp chẳng phân ly.
— Nhiều bề khổ cực chốn lao tù,
Kiên chí giao công chống kẻ thù;
Nay đáng triều thiên rất quí trọng,
Nên gương hào kiệt rạng thiên thu
Cùm xiềng để mặc chẳng thương thân
Phú mặc khoanh dây, mặc gươm trần
Trông phước ngày sau trên cõi thọ,

Hát mừng Chơn Phước tử vì đạo (1)

Cung « O Dieu de tes soldats »

— I —

Một người hát :

Mầng thay Chơn Phước an nhàn,
Mầng nay được lộc hưởng thiên đàng.
Xưa đã gian nan vì Chúa,
Dẫy đầy công, nên rày hiển vinh.
Kia khen Tử Đạo chân phúc,
Thật đã rạng danh rõ ràng.
Mấy cơn sầu, chẳng thở than,
Trong lúc gian truân đem gan vàng.
Cứu chiên đoàn, ách phải mang,
Tân khổ tan bay, vinh hoa tràn,
Nay Chúa trời ban thưởng lên ngai vàng.

---

(1) Đức Cha Tòng soạn. Bề trên cho in vào đây; có sửa đổi mấy lời cho thích hạp việc chung.

Hội ;

Á Thánh Việt-Nam, đã được về nơi hiển vinh,
Hãy đoái tình thương, cầu giúp người đang
hiểm nguy,
Đấu chiến toàn công, theo dõi gương lành
Thánh xưa,
Cứ bền vững luôn, tới chốn đầy phúc
thảnh thơi,
Cứ bền vững luôn, tới chốn đầy phúc
thanh nhàn.

— II —

Mầng thay, rất đỗi vui mừng !
Rày Nam-Việt Đạo Thánh hưng sủng.
Vui khoái, vui thay ! nhờ phúc,
Những vì thánh chuyển cầu Chúa trên.
Mầng nay ta được soi sáng,
Được lòng cậy tin vững vàng,

Khá tận tình giữ đạo ngay,
Ao ước trông xem trên Thiên-Đàng.
Phúc đề dành, phúc trọng thay,
Ban thưởng cho ta muôn muôn đời.
Vui thế phàm, thôi bỏ đi chớ màng !

— III —

Kia xưa các thánh ở đời,
Lòng nhân nghĩa, dạ rất trung thành,
Vững giữ noi theo đàng chính,
Việc thờ Chúa hết lòng thảo ngay.
Hằng lo cho rạng danh Chúa.
Chịu kềm, chịu roi nát mình,
Phải gông cùm, phải khảo tra,
Thương hỡi ! gian nan trong lao tù,
Của phong trần sá kể chi ?
Khen hỡi ! khen thay cho anh hùng,
Nay cõi trời được hiển vinh chói lòa.

— IV —

Ngày nay qui quán sum vầy,
Ngày nay thật cuộc rất vui mừng,
Kinh bách châu niên cầu khẩn,
Nguyện cùng Chúa hộ phù quí hương,
Vì công phúc trọng á Thánh,
Được nhờ mọi ơn phỉ nguyền.
Chúng tôi rày dám thở than,
Than thở kêu van xin thương tình,
Giúp tôi hèn giữ nghĩa trung,
Trung nghĩa thiên niên cho vuông tròn,
Sau khởi hoàn trên cõi an chẳng cùng!

PHẦN THỨ II

CÁC KINH THAN MÙA CHAY CẢ (1)

TUẦN THÁNH

LỜI BẢO : Thánh tuần sự vụ là các việc làm trong Tuần Thánh. Vậy tuần sau hết trong mùa chay cả quen gọi là Tuần Thánh và nhắc lại những sự cực thánh ĐCG đã làm, trước khi Người vào chịu nạn và chính việc Người làm mà chuộc tội cho thiên hạ là chịu nạn chịu chết trên cây Thánh Giá. Vì đó cho nên trong tuần nầy Hội Thánh làm nhiều lễ nhạc lạ thường và giáo hữu làm nhiều việc lành cùng đọc nhiều kinh hơn thường.

Ngày thứ tư, thứ năm và thứ sáu tuần ấy giáo hữu Annam xưa rày quen đọc kinh Lễ Đèn cả ba ngày và ai nấy cũng lấy việc ấy làm trọng. Thường đọc kinh lễ đèn nhứt

---

(1) *Kinh than ngày Lễ tro và kinh Hối tội nên than trong mùa chay cả, coi trang 225.*

giờ thứ nhứt ; lễ đèn nhì giờ thứ hai; lễ đến ba giờ thứ ba.

Vậy cho đặng đọc kinh lễ đèn, thì trên bàn thờ thắp hai cây đèn. ở trước bàn thờ đặt một giá đèn lớn có 15 cây, thắp cả 15. Đoạn thì than 15 sự thương khó Đ C G. khi đã than một thứ và lần hột một chục thì tắt một cây bắt từ bên hửu trước. Cứ làm vậy cho đến khi tắt hết 14 cây, còn một cây ở trên đĩnh đừng tắt; song khi đọc kinh *Chúng tôi là vật mọn* rồi, thì một người cất đèn ấy đi cho khuất sau bàn thờ. Đang lúc ấy thì than kinh *Thẩm phán* hoặc kinh khác tùy ngày ; đoạn than tiếp kinh *Chúng tôi lạy ơn Đ. C. T. v. v.*

Khi than kinh ấy rồi thì suy nghĩ một giây đoạn đem cây đèn khi nãy ra đặt trên bàn thờ rồi tạ ơn Chúa mà về. Ấy là phép đọc kinh Lễ đèn. Phải biết rằng trong ba ngày ấy khi đọc kinh chung thì đừng đọc kinh Sáng danh, cho nên lần hột Lễ đèn cũng bỏ kinh ấy.

MƯỜI LĂM SỰ THƯƠNG KHÓ ĐỨC CHÚA GIÊSU

Thứ nhứt thì gẫm: Khi đến tuần Đ. C. G. toan chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ, thì có một người trong môn đệ tên là Giudà, đã ở cùng Đ. C. G. ba năm, hằng nghe lời lành Chúa dạy, cùng thấy phép lạ Chúa làm, nhưng mà nó sa chước quỉ dỗ dành, liền bán Đ. C. G. cho quân Giudêu ba mươi đồng bạc. Mà Đ. C. G. thương xót thiên hạ, mới phú mình chịu nạn, thì giã Đ. Mẹ mà đi thành Giêrusalem. Song trước khi chịu nạn, thì đêm ấy Đ. C. G. lấy chậu nước quì xuống rửa chơn cho các thánh Tông đồ; cùng sa nước mắt mà rửa chơn Giudà với, vì thương linh hồn nó. Đoạn Đ. C. G. truyền phép Thánh Thể, để nuôi linh hồn chúng tôi. — Khi gẫm bấy nhiêu

sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, cám đội lòng nhơn từ Đ. C. G. trước khi lìa con, thì trối để lương thực thiêng liêng, như của ăn ngon ngọt mĩ vị, nuôi lấy linh hồn chúng tôi khi còn ở chốn cách đày nầy; lại xin cho chúng tôi đặng lòng trong sạch sốt mến, mà chịu lấy ơn cực trọng là Mình Thánh Đ. C. G., chớ bắt chước Giudà phạm sự thánh, ấy thật là bán Đ. C. G. cho quân dữ, là ma quỉ. Amen.

Thứ hai thì gẫm : Khi Đ. C. G. đã cám ơn Đ. C. Cha đoạn, thì Người mới lên núi Ôlivêtê mà vào trong vườn Giếtsêmani. Khi ấy Đ.C.G. đem ông thánh Phêrô, ông thánh Giacôbê và ông thánh Gioang theo cùng, thì Người dặn ba thánh Tông đồ ấy rằng : « Tao đi cầu nguyện nơi kia, mà khi Tao cầu nguyện đó, thì bay hãy ngồi đây mà đợi »

Đoạn Đ. C. G. nhớ đến những sự khốn khó mình phải chịu, mà phạt tạ Đ. C. Cha, vì tội lỗi thiên hạ sa phạm từ tạo thiên lập địa cho đến tận thế thì bỗng chúc Đ. C. G. lo buồn sầu não, cho đến chết, liền sấp mình xuống đất mồ hôi máu chảy ra ròng ròng, cùng nguyện rằng : « Lạy Đ. C. Cha ! « bằng có lẽ gì cho đặng khỏi chén đắng nầy, thì Con xin cho khỏi ; nhưng mà Con chẳng dám theo ý riêng Con, một xin vâng ý Cha mà chớ. » Đ. C. G. đã nguyện ba lần như vậy. Khi ấy Đ. C. Cha sai Thiên thần xuống an ủi Đ. C. G. vào chịu nạn, mà chuộc tội cho thiên hạ đặng khỏi khốn nạn vô cùng. — Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T., mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. bàn hoàn rủ liệt vì tội chúng tôi, xin cho chúng tôi lo buồn đau đớn tội lỗi chúng tôi như Đ. C. G. vậy. Amen.

Thứ ba thì gẫm ; Khi Đ. C. G. đã cầu nguyện đoạn, thì phán cùng ba thánh Tông đồ rằng : ấy kẻ toan nộp Tao thì nó đã đến gần, khi Chúa phán chưa kịp dứt lời thì Giu-dà cùng các thầy và quân lính cầm đèn đuốc khí giái đều đến, mà Giudà đã ra hiệu cho nó bắt kẻo lầm, cho nên Giu-dà đến hôn mặt Đ. C. G., thì Người hỏi các thầy cùng quân ấy rằng : bay đi tìm ai ? Nó rằng : đến tìm Giê-su Na-da-rét ; vậy Chúa liền phán rằng : « nầy là Tao. » Nó nghe tiếng phán oai linh liền kinh hãi mà ngã ra hết. Đoạn Đ. C. G. cho nó chổi dậy mà phú mình cho nó thì nó liền đem lòi tói cùng dây da mà buộc cổ và trói tay Đ. C. G. ; bấy giờ ông thánh Phêrô thấy sự hỗn hào, liền rút gươm ra, chém đứt tai một đứa đầy tớ thầy cả, thì Đ. C. G. quở ông thánh Phêrô đoạn liền chữa tai thằng ấy đặng lành đã. Ai kể cho xiết những đều

quân dữ làm khốn Đ. C. G., kẻ thì nói lộng ngôn, kẻ thì đánh đòn, đứa thì giày đạp, mà Đ. C. G. chịu nhiều nỗi oan khiên ; song chẳng hề chống cải lời gì, một làm thinh phú mình mặc nó, khác thể con chiên hiền lành chẳng hề mở miệng mà trách một lời, lại các môn. đồ bỏ thầy mà trốn đi hết.

Khi gẫm bấy nhiêu sự thì nguyện một kinh Đ. C. T, mười kinh Đ. Bà thương Đ. C. G. chịu mang lòi tói vì tội chúng tôi xin Chúa mở dây buộc cầm chúng tôi trong vòng tội lỗi, và ban ơn thêm sức cho chúng tôi đặng vững chí bền lòng, theo chơn Đ. C. G. cho đến trọn đời. A-men.

Thứ bốn thì gẫm : Khi Đ. C. G. đã phú mình trong tay quân dữ, thì nó dẫn Người đến nhà Anát : đoạn nộp cho thầy cả, tên

cả, tên là Caipha. Bấy giờ những kẻ lớn đã tựu hội tại dinh thầy cả, mà xét việc Đ. C. G. Khi ấy Chúa chịu những lời vu cáo và nhiều kẻ chứng gian, nó ra sức nài hà cho đặng đoán Người phải chết, lại Người chịu một đứa đầy tớ thầy cả vả mặt. Bây giờ thầy cả nghe Đ. C. G. xưng ra mình là Con Đ. C. T., tức thì xé áo mình ra, và rằng : « Ấy nó đã nói lời phạm thượng, thì ta còn tìm chứng nào nữa ? » : « Ai nấy nghe làm vậy, thảy đều đoán rằng : « Đáng giết. » Khi ấy quân dữ đua nhau làm những sự khổ ngược cho Đ. C. G.; miệng nó nói lời lộng ngôn, tay nó thì xỉ vả ; đứa thì giày đạp, đứa thì kéo lôi ; nó lại giổ ngang mặt Người cùng lấy khăn bịt mặt mà đánh và nhạo rằng : « Đố Kirixitô hãy nói tiên tri cho chúng ta biết, kẻ đánh mầy là ai ? ». Lại ai ngờ ông thánh Vêrô đã quyết lòng đồng sanh đồng tử cùng Chúa, mà trong

đêm ấy chối Chúa ba lần! Song Đ. C. G. thương, mà trở mặt lại xem ông thánh Vêrô; bây giờ người ra ngoài thảm thiết ăn năn khóc lóc cho đến trọn đời.

Khi gẫm bấy nhiêu sự thì nguyện một kinh Đ. C. T., mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. đã chịu sĩ nhục khốn cực ghe đàng vì tội chúng tôi, xin Chúa giúp sức cho chúng tôi đặng chịu những sự phao vu nhạo báng cho bằng lòng cùng mạnh sức vững lòng xưng đạo thánh Chúa ra trước mặt thiên hạ Amen.

Thứ năm thì gẫm : Khi Giudà xem thấy Đ. C. G. phải chịu án tử hình, thì nó đau đớn, buồn bực liền đem bạc ấy trả lại cho các thầy; đoạn ngả lòng trông cậy, trở ra lấy dây thắt cổ mình mà chết khốn nạn. Mà khi đã rạng ngày, thì quân dữ đem Đ. C. G. ra khỏi nơi giam cầm, mà dẫn

Người qua ngả ba đàng thành Giê-ru-sa-lem cho đến dinh quan trấn thủ là Phi-la-tồ mà nộp Người, quan ấy tra hỏi căn do, mới biết Người chẳng có tội gì, cho nên quan ấy có ý muốn tha, mà quân Giu-dêu ngăn can chẳng chịu.

Vậy khi Phi-la-tồ nghe rằng : Đ. C. Giêsu là người xứ Ga-li-lê-a, thì quan liền dạy giao Người cho vua E ro de xét ; mà vua ấy đã nghe danh Chúa, thì khi thấy Người liền mầng rở, có ý trông cho đặng xem phép lạ Người làm, song khi vua ấy hỏi, mà Đ. C. G. chẳng thưa lại lời gì một làm thinh, nín lặng, thì vua ấy chê rằng : người nầy nào biết đi gì ? Liền dạy lấy áo trắng mặc cho, chỉ là người dại, cùng dạy đem trả lại cho quan Phi-la-tồ. Khi quan ấy thấy Đ. C. G. đến, thì có lòng thương, muốn cứu lấy Người cho khỏi chết, song nhát sợ, e mất lòng

dân, cho nên chẳng dám. Lại quan Phi-la-tô đã biết, hễ đến lễ Pha-xi-ca, thì quân Giudêu quen tha một người tù thì Phi-la-tô hỏi chúng nó rằng : một là Ba ra ba là đứa trộm cướp, cùng có tội giết người, hai là Giê-su Kirixitô, bay muốn cho tao tha ai ? Nó liền thưa cả tiếng rằng : Xin tha Ba-ra ba, mà đóng đinh Giêsu trên cây thánh Giá.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T., mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C, G. chịu gọi là người dại dột, cùng chịu thua kém chẳng bằng Baraba. Chớ chi chúng tôi đặng bắt chước Đ. C. G : khi nào người ta kể ta là kẻ dại vì đạo Chúa thì phải vui lòng cùng đừng bắt chước quân Giudêu chuộng Baraba hơn Đ. C. G. là ưng theo dõi tà ma, thịt mình, thế tục hơn yêu chuộng luật phép Đ. C. Trời. Amen.

Thứ sáu thì gẫm: Khi Philatô nghe lời quân Giudêu gắn vó nài xin tha Baraba, thì liền phú Đ. C. G. cho quân lính đánh đòn cho đẹp lòng dân Giudêu, có ý cho nó thấy Người phải đòn bọng, hoặc là có ngớt cơn giận mà thương Người chăng. Vậy thì quân ấy lột áo Đ. C. G. ra, trói vào cột đá, đổi thay nhau mà đánh, thì số đòn ai kể cho cùng! Cả và mình Đ. C. G. đều nứt nở chẳng còn nơi nào lành, thấy những xương bày ra, đã nên là chua xót! Ấy mặt mũi oai nghi tốt lành làm cho các thánh Thiên thần đặng vui mầng, mà rày chẳng phải còn hình tượng người ta nữa, lại đầu nó đã mỏi tay, và mình Người chẳng còn nơi nào lành vì những vít tích chồng chập sưng húp đầy cả và mình, song nó cũng gắng sức mà đánh cho đến khi hết sức thì mới thôi. Mà Đ. C. G. chẳng hề than

văn nan trách; mà lại còn muốn chịu hơn nữa vì tội chúng tôi.

Khi gẫm bấy nhiêu sự; thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà; thương Đ. C. G. chịu roi vọt thậm thường, cũng đều độc dữ làm hư nát thịt mình cực thanh cực thánh, cũng vì tội chúng tôi hay mê đắm buông lung theo đàng sung sướng cho thân xác mọi bề. Vậy xin Chúa ban ơn thêm sức cho chúng tôi yêu việc hãm mình, biết đàng lánh tội; cho linh hồn và xác chúng tôi đều nhờ ơn giữ gìn cho vẹn sạch. Amen

Thứ bảy thì gẫm : Khi quân dữ đánh Đ. C. G. đoạn, thì nó cho Người đi lấy áo mình mà mặc, cho nên Đ. C. G. phải đi ngang qua giữa quân ấy, thì chịu nhiều đều sĩ nhục, vì bởi dấu lằn còn mới, thì Máu chảy ra mà áo thì dính lấy thịt mình Đ. C. G., song lòng quân ấy hãy còn chưa phỉ

lại tìm cách lạ mà làm khổ sở cho Đ. C. G. Vậy nó lột áo Người ra một lần nữa; cùng lấy một tấm áo đỏ mà mặc cho Người, và lấy gai khoanh tròn giả làm như mủ triều thiên đóng vào đầu Đ. C. G., có gai thì thâu vào óc, có gai thì thâu vào trán, cho nên máu chảy xuống đầm đề. Nó lại lấy cây nứa làm gậy mà cho Người cầm, đoạn nó đứng vây xung, mà quì gối cùng nhạo rằng: Lạy vua Giudêu. Đứa thì giổ ngang mặt, đứa thì vả ngang má, đứa thì lấy gậy nứa Người cầm mà đánh trên đầu Người, quân dữ ấy đua nhau ra ra sức làm cho Đ. C. G. phải khốn hơn nữa.

Khi gẫm bấy nhiêu sự thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đức Bà, thương Đ. C. G. chịu đội mủ gai thể ấy đã nên là độc địa bạc ác, và xấu hổ quá lẽ cho đặng phạt tạ Đ. C. Cha vì

tội kiêu ngạo chúng tôi, xin cho chúng tôi đặng lòng khiêm nhượng chịu lụy Chúa mọi đàng, cho ngày sau đặng đội mủ triều thiên ở trên trời lại xin thờ phượng Đ. C. G. là vua thật trên trời dưới đất cùng xin Chúa sửa trị trong linh hồn chúng tôi. Amen

Thứ tám thì gẫm : Khi Philatồ thấy quân độc ác làm khốn cho Đ. C G. thái quá, thì động lòng thương, mà ngờ là dân xem thấy hình tượng Đ. C. G. khốn cực lắm vậy, hoặc là trở lòng thương mà tha chăng, thì đem Đ. C. G. lên nơi cao trước mặt dân Giu-đêu, mà rằng : Ấy là người. Dân liền kêu cả tiếng rằng : Đem đi giết đóng đinh thánh giá mà chớ. Philatồ lại rằng : Tao đóng đinh vua bay làm sao ? Dân liền thưa rằng : Chúng tôi có một vua Xê-xa-rê mà chớ. Bây giờ Phi-la-tồ thấy việc mất công, lại thêm

sänh sự hỗn hảo, thì lấy nước rửa tay mà rằng: Tao chẳng có lỗi gì về sự đổ máu người nhơn đức nầy đâu. Nó liền kêu rằng: Dầu mà máu người nầy đổ trên chúng tôi cùng con cháu chúng tôi, thì chúng tôi cam chịu. Bấy giờ Philatô sợ dân cáo mình phải mất chức chăng, thì phú Đ. C. G. cho nó đem đi giết.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. vô tội mà chịu đoán giết, xin cho chúng tôi bằng lòng chịu những sự nhiếc nhóc, nhạo cười trái lẽ, chớ bắt chước quân Giudêu chẳng nhìn Đ. C. G. Amen.

Thứ chín thì gẫm: Khi Phi-la-tô đã phú Đ. C. G. cho quân bạo ngược ấy, thì nó cổi áo đỏ ra, mà cho mặc áo Người lại; cho nên những dấu tích lại

nứt nở ra một lần nữa, thì càng... thêm đau đớn quá trí khôn lường. Đoạn nó bắt Đ. C. G. vác thánh Giá nặng lắm, mà bởi vì Người đã yếu nhọc, mồ hôi và máu chảy ròng ròng dọc đàng, cả và mình thì sưng húp nứt nở, cho nên ngả xuống đất nhiều lần. Mà những quân dẫn Người thì nó nhiếc mắng cùng đạp dậy, giục đi cho chóng; lại bởi sợ Người chết dọc đàng, e đi chẳng đến nơi chăng, thì nó bắt một người tên là Ximong vác đỡ thánh Giá cùng Đ. C. G. Khi ấy có một đờn bà thấy Đ. C. G. khốn cực thì thương, bèn lấy khăn mà lau mặt Người, liền in hình tượng mặt mũi Đ. C. G. vào trong khăn ấy, nên gọi là Vêrònica. Lại cũng có nhiều người đi theo đô hội mà coi. Song có một ít người nữ có lòng nhơn đức thì buồn sầu, khóc lóc mà theo Người, thì Đ. C. G. liền trở mặt lại mà phán rằng : Ớ con thành Giê-

ru-sa-lem, bay chớ khóc thương Tao làm chi, hãy khóc thương bay cùng con cháu bay ngày sau phải khốn mà chớ! Khi ấy Đ. C. G. sức thì đã mỏn, thở chẳng ra hơi, mà thánh Giá thì nặng nề đè vai Người xuống, mồ hôi và máu chảy ra cuộn cuộn ruới khắp dọc đàng thành Giê-ru-sa-lem.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T, mười kinh Đức Bà thương Đ. C. G. chẳng nệ nghiêng vai vác thánh Giá rất nặng là gánh lấy tội lỗi chúng tôi. Chớ chi chúng tôi hết lòng ghét, chừa tội lỗi, cùng vác thánh Giá theo chơn Đ. C. G. thì mới đáng gọi là con Chúa! Amen

Thứ mười thì gẫm: Khi Đ. C. G. lên núi Ca-la-va-ri-ò, là nơi quen xử kẻ có tội, thì quân dữ lấy một dược và mật đắng chế vào rượu cho Người uống; đoạn nó lột áo Đ. C. Giê-su ra một lần nữa, thì

những nơi dấu tích máu lại chảy ra. Nó liền bắt Đ. C. G. nằm ngữa trên cây thánh Giá, mà lấy đinh sắt đóng chơn tay độc dữ quá chừng, cho nên đau đớn lắm. Bấy giờ quan dạy lấy tấm ván có thích chữ rằng: "Giêsu Nadarét là Vua nước Giudêu" mà đóng vào trên cây thánh Giá, quan có ý làm cho xấu hổ. Song ý mầu nhiệm Đ. C. T. để thích chữ ấy cho thiên hạ đặng biết Đ. C. G. là Vua thật nước Giudêu cùng các nước thế gian. Đoạn nó kéo thánh Giá lại cho đến lỗ; mà bởi dựng lên nặng nề lắm, cho nên rúng động cả và mình Đ. C. G., máu chảy xuống chứa chan. Bấy giờ quân lính chia áo ngoài Người ra bắt thăm mà lấy. Khi ấy những kẻ đầu mục cùng những người hay chữ nghĩa, cùng quân lính và kẻ qua đàng đều nói phạm thượng gặc đầu cười nhạo Đ. C. G rằng: « Hãy cứu lấy mình

« Vì bằng mầy phải là con Đ. C. T., thì hãy xuống khỏi cây thánh Giá, thì chúng ta mới tin. » Song Đ. C. G. ngửa mặt lên xin Đ. C. Cha tha tội cho nó vì nó lầm chẳng biết.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. chịu nạn chịu chết trên cây thánh Giá vì tội chúng tôi, xin cho chúng tôi đóng đinh xác thịt, tình tư dục, lòng giận lòng ghét cùng các tội lỗi chúng tôi làm một cùng thánh giá Đ. C. G., lại xin bắt chước Đ. C. G. mà tha thứ cho kẻ thù nghịch cùng chúng tôi. Amen.

Thứ mười một thì gẫm: Khi Đ. C. G. chịu đóng đinh giữa hai người trộm cướp, mà một đứa bên tả nhạo báng Người rằng: ví bằng mầy phải là con Đ. C. T. sao chẳng cứu lấy mình cùng chúng

ta với? Bấy giờ người bên hữu mắng nó rằng: Ta là kẻ có tội đáng chịu gia hình, mà người nào có tội gì? Đoạn trở mặt lại cùng Đ. C. G. mà rằng: Lạy Chúa khi Chúa về nước Thiên đàng xin nhớ đến tôi cùng. Thì Đ. C. G. trở mặt lại mà phán rằng: Thật hôm nay mầy sẽ đặng lên nơi vui vẻ cùng Tao. Sau nữa rất thánh Đức Bá mắng tiếng đem Con đi giết, thì Đ. Mẹ đi theo dấu máu Con rơi dọc đàng, cùng nghe tiếng búa đóng đinh Con, thì đau đớn xót xa như chịu đóng đinh vậy. Bấy giờ Đ. C. G. thấy Đ Mẹ đứng gần thánh Giá cừng ông thánh Gioan, thì trối phú Đ. Mẹ làm Mẹ ông thánh Gioan, và trối cho ông thánh Gioan làm con Đức Mẹ. Khi Đức Bá nghe trối thể ấy, thì lo buồn đau đớn lắm, vì đã biết một ít nữa chẳng còn thấy Con ở cùng. Khi ấy là giờ ngọ má cả và trời đất hoá ra tối tăm, cho

đến giờ mùi. Ấy mặt trời ẩn sự sáng minh, chẳng chịu soi những sự xấu hổ khốn nạn Chúa trời đất muôn vật phải chịu vì tội thiên hạ !

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T., mười kinh Đ. Bà thương Đ. C. G. chịu nghe những lời khích báng cười chê vì tội chúng tôi, cùng đội ơn Chúa đã tha tội cho người trộm cướp đặng rỗi linh hồn ; thì xin Chúa cũng tha tội lỗi chúng tôi là kẻ đã vô ơn bội nghĩa ; lại xin cho chúng tôi đặng làm con Đức Mẹ như ông thánh Gioan, hầu ngày sau đặng ở bên tay hữu Đ. C. G. trên nước thiên đàng. Amen.

Thứ mười hai thì gẫm : Khi Đ. C. G. còn đứng trên cây Thánh Giá, ở lặng cầu cùng Đ. C. T. thầm thỉ đoạn, thì Người kêu cả tiếng rằng : « Ớ Cha tôi, nhơn sao Cha bỏ Con ! » Đ. C. G. kêu làm vậy

để cho thiên hạ biết Người đã chịu ghe sự khốn khó hết sức mà phạt tạ Đ. C. T., nhưng mà lòng càng muốn chịu khốn hơn nữa, cho loài người ta đặng nghĩa lại cùng Chúa. Khi ấy Đ. C. G. yếu nhọc cả và mình, thì mười máu mà kêu rằng: "Khát khao" Tức thì có một người quân lính lấy giấm mà đưa lên cho Người uống. Bấy giờ các việc đã ứng nghiệm lời thánh Tiên tri, cũng đã y như lệnh Đ. C. Cha dạy, thì Đ. C. G. phán rằng: "Đã đoạn". Ấy là việc chuộc tội cho thiên hạ đã huờn tất.

Khi gẫm bấy nhiêu sự thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. khát khao phần rỗi chúng tôi nên đã làm việc chuộc tội huờn tất; xin cho chúng tôi chớ bắt chước quân dữ lấy giấm chua mật đắng cho Đ. C. G. uống, ấy là chớ làm tội lỗi mất lòng Chúa nhơn từ vô cùng. Amen.

Thứ mười ba thì gẫm : Khi Đ. C. G đã chảy hết máu mình ra, mặt mũi xanh xao, con mắt thì nhắm lại, còn một chút hơi mà thôi; song bởi ý Người muốn tỏ ra cho thiên hạ biết, Người liều mình mà cứu lấy loài người ta cùng dạy ta cách chết an, như đã dạy đàng sống thuận. Đoạn Đ. C. G. ngửa mặt lên, mở con mắt xem trời, mà kêu cả tiếng rằng : « Con phú linh hồn Con ở tay Đ. C. Cha. » Đoạn gục đầu nhắm mắt, linh hồn lìa xác. Tức thì màn trong nhà thờ xé ra làm hai, đất liền động địa đá vở tan tác, mồ mả mở ra, nhiều xác thánh đời xưa bấy giờ liền sống lại. Ấy trời đất muôn vật thương tiếc Con Chúa hằng sống dựng nên muôn loài, rày chịu chết trên thánh Giá.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, thương Đ. C. G. cùng đội ơn Cha cả đã chịu chết

vì tội con dữ là chúng tôi; mà chúng tôi khi thấy những sự khốn khó Chúa đã chịu vì một lòng thương yêu, chúng tôi chẳng động lòng thống thiết, còn dám phạm tội, thật thì chúng tôi cứng hơn là đá bội phần mà chớ. Vậy xin Chúa nhỏ xuống một giọt máu châu báu vào lòng chúng tôi, cho đặng trở nên mềm mại, mà kính mến Chúa trên hết mọi sự. Amen

Thứ mười bốn thì gẫm: Khi linh hồn Đ. C. G. ra khỏi xác mà xuống lâm bô, viếng thăm an ủi các thánh ở đó, đợi trông Đ. C. G. ra đời chuộc tội cho thiên hạ, bấy giờ các thánh ấy đặng vui mừng là thể nào! Khi ấy có quan cai cùng quân canh giữ xác Người xem thấy đất động, cùng nhiều sự lạ khác, thì sợ hãi mà rằng: « Người nầy thật là Con Đ. C. T. » Lại nhiều kẻ

trong đàn, khi thấy các sự lạ ấy, thì trách mình đấm ngực mà trở về nhà lo buồn đau đớn trong lòng, cảm thương người vô tội mà chịu khổ hình cho đến chết dường ấy.

Khi gẫm bấy nhiêu sự, thì nguyện một kinh Đ. C. T. mười kinh Đ. Bà, xin Đ. C. G. thương xót chúng tôi còn ở thế nầy như nơi tù rạc, hằng ngóng trông ngày nào linh hồn chúng tôi ra khỏi chốn rạc ráng, đặng xem thấy mặt Đ. C. G. như các thánh ở làm bô xưa. Amen.

Thứ mười lăm thì gẫm : Khi xác Đ. C. G. còn trên cây thánh Giá, có một người quân lính lấy đòng mà đâm cạnh nương long Đ. C. G. máu cùng nước liền chảy xuống, để nên ứng nghiệm lời thánh Tiên tri đã phán : « Đến ngày sau nó sẽ thấy Đấng thuở

trước nó đã đâm. » Song xác Đ. C. G. chẳng biết đau vì đã sinh thì, nhưng mà Đ. Mẹ đau đớn như lưỡi đòng thâu qua lòng vậy, vì quân dữ chẳng thương Con mình khi còn sống, lại chẳng thương khi đã qua đời. Bấy giờ hai người có danh vọng đã làm môn đệ thật Đ. C. G. một là ông thánh Giuse, hai là ông thánh Nicôđêmô, hạ xác Đ. C. G. mà phú ở trong tay Đ. Mẹ, mà Đ. Mẹ than khóc thương Con chẳng có khi đừng. Đoạn lấy thuốc thơm tho mà xức xác Đ. C. G. và để trong lòng Đ. Mẹ với vì Đ. Mẹ đau đớn thương Con thảm thiết lắm. Đoạn táng vào huyệt đá mới

Khi gẫm bấy nhiêu sự thì nguyện một kinh Đ.C.T. mười kinh Đ. Bà, thương Đ.C.G. chịu lưỡi đòng đâm cạnh nương long như mạch suối thiêng liêng tuôn xuống mọi ơn phước, lại xin cho chúng tôi hằng nhớ đến sự

thương khó Đ. C. G. mà tích để trong lòng chúng tôi cho đặng hoá nên người mới, mà ghét tội lỗi trên hết mọi sự ghét, cùng hết lòng kính mến mà đền ơn trả nghĩa cho Đ. C. G. vì đã hết lòng yêu dấu chúng tôi dường ấy. Amen

Đoạn phải đọc :

Kinh Lạy Nữ vương.

Kinh chúng tôi là vật mọn.

Cũng cứ ngày mà than kinh sau này :

KINH THAN NGÀY LỄ ĐÈN NHỨT.

mà ngày cầu cho các đẳng linh hồn ai muốn than thì cũng nên

THẪM PHÁN KINH

Thương ôi ! đến ngày Chúa nổi cơn thạnh nộ, ngọn cờ Vua cả phất trương ra, thánh Giá nhiệm mầu, rực rỡ, bổng chúc thế gian ra tro mạt.

Ấy sự rất nên khủng khiếp, là khi quan xét ngự truòng sẽ tra hỏi mọi đàng, thật rất nên là nhặt.

Loa thần kíp giục, tiếng lạ nổi rân, thấu mồ mả muôn dân, bắt tựu trường phán xét.

Kinh hoàng thay sự chết, rúng động bấy đất trời, loài người khi đã sống lại rồi, phải tề tựu hầu thưa quan xét.

Sổ bộ đả kỷ chép, bấy giờ mới đem ra, trong ấy biên mọi việc chánh tà quan cứ đó mà tra người thế.

Ấy vậy Chúa ngự ra giám thị, sự ẩn vi thôi mới tỏ bày, chẳng để sự gì tư mà chẳng gia phần phạt

Khốn thân tòi đã nên túng ngặt, khi ấy hầu thưa thốt làm sao? biết cậy ai binh vực chữa bàu, người nhơn đức cũng chưa được vững.

Lạy Vua rất oai nghi kinh khủng, là Đấng hay cứu vớt làm ơn, Chúa vốn

thật nguồn nhơn, xin cứu tôi như vậy.

Lạy Đ. C. G. chí đại, Chúa lòng lành xin nhớ đến tôi, bởi vì tôi Chúa mới ra đời, xin đừng hủy hoại tôi ngày ấy.

Chúa tìm tôi mỏi mệt ngồi khôn đậy. Chúa chịu thánh Giá khổ hình mà chuộc tôi rất trọng công linh, xin đừng uổng phí.

Lạy quan xét chí công trừng trị xin ban ơn tha thứ tội khiên, xin Chúa thương xem trước ngày thẩm phán,

Tôi kêu van khác nào tù phạm, bởi tội nên hổ thẹn mặt tôi, muôn trông Chúa nhậm lời mà nhiêu duông tôi tá.

Kẻ có tội Chúa đà tha thứ, cùng kẻ trộm Chúa đã nhậm lời, lại Chúa đã cho tôi đặng nhờ ơn trông cậy.

Lời cầu tôi tuy là vụng dại, Chúa tốt lành song cũng duông tình, kẻo phải

hoả hình đời đời thiêu đốt.

Xin hiệp cùng con thảo làm một, rẽ tôi ra cho khỏi đoàn hung, hầu đặng hiệp cùng kẻ bên tay hữu.

Khi Chúa đã phạt đoàn quân dữ, chịu thiêu đốt ngọn lửa nồng nàn, xin gọi tôi vào hàng cùng những người hồng phước.

Tôi cầu xin sấp mình kinh khiếp, lòng ăn năn tan nát duờng tro, xin Chúa gánh lo chung cùng tôi tớ.

Ôi! ngày ấy thật nên lo sợ, phải khóc lóc ăn năn, khi loài người bởi đống tro tàn, xác thịt liền sống lại.

Tội nhơn sẽ kinh hãi, khi chịu đoán phân, lạy Chúa tôi cứu thế khoan nhơn xin tha thứ chúng tôi ngày ấy.

Ấy vậy lại xin cho các đẳng linh hồn đặng lên chốn nghỉ ngơi muôn đời tiêu sái. Amen.

KINH THAN NGÀY LỄ ĐÈN NHÌ.

Các ngày khác trong mùa chay cả, và các ngày kính rất thánh Giá muốn than thì cũng nên.

THÁNH GIÁ THAN KINH.

Ớ ngọn cờ chói lòa, rực rở, vua trời đất kéo lên làm lệnh, là ý nhiệm thẳm sâu cao trọng, thánh Giá bày tỏ truớc mặt ta, đấng tạo sanh liều mình chịu nạn, chết trên thánh Giá rất thiết tha, khi Chúa chịu treo trên cày hình khổ, dã nên độc dữ, khốn cực, nhuốc nha.

Quân dữ kia lại lấy lưỡi dòng đâm thâu vào nương long Chúa, máu và nước ròng ròng tuôn xuống, càng thêm nhiều nỗi xót xa, khác chi mạch nước thiêng mầu nhiệm rửa tội khiên khắp cả loài ta.

Ấy lời ca Đavít thánh vương phán tiền tri rày đã ứng nghiệm, người rằng : sau các dân dấy loạn dùng khổ hình giết Đấng chí tôn, nay thánh Giá hóa nên của quới làm ngai Chúa ngự trị càn khôn.

A thánh Giá quới trọng tốt lành thật là cây báu châu chí thánh, đã dầm nhuốm sắc điều rực rỡ, là bửu huyết vua cả thiên đàng !

Ớ cây cao trọng khôn lường, trong trái đất cây nào dám ví, vì bởi cây nầy đã đáng chở mình Chúa rất trọng rất sang !

Ớ cây phúc lộc là dường nào, đặng con Đ. C. T. treo đó, mà làm của tế lễ vô giá, dâng trót mình chuộc tội muôn dân, trời đất đặng vui mầng, hỏa ngục thì kinh khủng, loài người đời đời khỏi khốn bởi nhờ cây có phước vô ngằn !

A thánh giá chúng tôi kính thờ, neo

thần vững vàng, chúng tôi trông cậy một thánh Giá vô cùng phép tắc, lòng chúng tôi yêu mến tin thành, đều nhớ sự thương khó Chúa tôi; lòng cung kính sấp mình khẩn nguyện, người nhơn đức ban ơn thêm sức, kẻ tội khiên cải dữ về lành.

Kính lạy Chúa cả Ba Ngôi, đáng mọi loài kính tôn khâm phục, khắp thảy trên trời dưới đất, phải phượng thờ tôn kính hết lòng, xin vì phép thánh Giá nhiệm mầu, cho chúng tôi đặng nhờ phần rỗi, sau đặng tới tiêu dao thiên quốc là nước Chúa hưởng phước vô cùng. Amen.

KINH THAN NGÀY LỄ ĐÈN BA

(và các ngày khác trong mùa chay cả muốn than thì cũng nên)

THÁNH MẪU THỐNG KHỔ KINH.

Thương ôi! Đức Mẹ sầu bi, đau

lòng thảm thiết, đứng gần thánh giá thấy dựng treo Con, lụy ngọc chứa chan, gan vàng nứt nỡ.

Lòng Bà khác nữa mũi nhọn thâu qua, đau đớn thiết tha, buồn sầu, rên siếc; xưa khen Bà có phước, sinh Con một Chúa Cha, nay buồn bực xót xa cùng trần phiền đổi ấy.

Mẫu từ khi xem thấy Con cao sang phải chịu nhục hình, Mẹ rất dỗi thống tình thêm phiền muộn vỏ vàng khí sắc.

Ai ai trong trời đất, bằng xem thấy Mẹ Chúa trời chịu cực khổ dường nầy mà chẳng lụy lưu dường Mẹ ?

Bằng ai suy nghĩ thấy Mẹ sanh Con Chúa chí tôn đau đớn dường Con, lẽ nào chẳng thảm sầu với Mẹ ?

Xem thấy Con cứu thế lòng nhơn lâm phải cực hình, bởi gánh tội dân mình nên nỗi chịu đầu roi vọt.

Con dấu yêu có một, Mẹ thấy Con

thì đặng hĩ hoan, nay cơn trút linh hồn khi lâm tử đã nên tất tưởi.

Ôi thôi ! Mẹ buồn sầu xót xa mẹ hỡi. Mẹ là nguồn đức thương yêu cho con đặng thông phần đau đớn thiết tha, hầu đặng khóc than cùng Mẹ.

Xin đốt lòng con nóng nẩy, mà thương mến Chúa chuộc tội, ngửa trông Đức Mẹ giúp lời, cho con đẹp lòng thánh Tử.

Gắn vó xin cùng thánh Mẫu, cho con nhờ thửa ơn nầy là in dấu thánh Chúa tôi ghi tạc vào lòng khắn khắn.

Vì Chúa lòng thương, nên khấng chịu gian nan khốn cực vì tôi, xin chia hình khổ con người, cho tôi đặng chịu phần khốn khó.

Tôi còn sống bao lâu ở thế, xin ban ơn khóc với Mẹ lành, mà nhớ thương Chúa chịu đóng đinh thìn một tiết chớ hề sai chậy.

Bên thánh giá đứng gần với Mẹ, sự

ước ao con mới phỉ lòng là cho con nhờ phước hiệp cùng ngỏ đặng hằng khóc thương cùng Mẹ.

Lạy đồng trinh cao quang Thánh Nữ sạch hơn các nữ trinh đồng, xin Mẹ đừng từ rẩy con hèn, nguyện đặng khóc than với Mẹ.

Xin giúp con nông công chớ nệ, mà mến suy sự chết Chúa tôi, hầu có phần thương khó cùng Người, và cám nhớ mọi nơi thương tích.

Cho con đặng động lòng thương tiếc, mà gẫm suy thương tích Chúa tôi, hằng ấp yêu thánh Giá đừng nguôi, nhờ bửu huyết Chúa Con rưới đượm.

Hầu khỏi ngọn nồng nàn hỏa diêm, xin đồng trinh thánh Mẫu chữa bàu, nghe án lành đoán định ngày sau, khi Chúa ngự xuống trường thẩm phán.

— Dám xin Chúa Giêsu thương đến mà ban cho Thánh Mẫu phù trì, khi

linh hồn lìa khỏi thế nầy, lảnh phần thưởng toàn công thắng trận.

Khi xác phàm chết đoạn, xin Chúa thương đoái đến linh hồn đặng lên chốn thiên đàng, hằng hưởng phước muôn đời tiêu sái. Amen.

Kinh than cám ơn sau hết,
khi đã đọc các kinh đoạn.

Chúng tôi lạy ơn Đ. C. T. xin Chúa thương đến chúng tôi, là kẻ Đ. C. G. rất yêu dấu lắm, cho nên đã phú mình ở tay quân dữ, cùng đã chịu đóng đinh trên cây thánh Giá và chịu chết vì chúng tôi. Amen.

Đoạn đọc: Kinh Cám ơn.
Kinh Trông cậy.
Ba câu Lạy.

KINH THAN NGÀY THỨ NĂM KHI RỬA CHƠN

Cám ơn Chúa Cả phép tắc vô cùng,

vô thỉ vô chung, dựng nên trời đất, sanh thành nhơn vật cho có chúng tôi, lại xuống ra đời chuộc tôi cho rỗi. Trong ba mươi tuổi còn ở nhà tư, nhơn đức có dư khiêm nhường thảo thuận, ba năm dạy dỗ gương phước tỏ tường. Chúa lại toan đương phú mình chịu khó. Bốn tuần thống khổ tích cốc trên rừng luống những lo thương hết loài người thế. Vậy bèn giả Mẹ mà đi thành Giê-ru-sa-lem giữ ngày lễ chiên Chúa Cha dã dạy. Bữa thôi, Chúa dậy mới cổi áo ngoài, khăn buộc lưng rồi tay bưng chậu nước, Chúa liền qua trước đầy tớ còn ngồi, quì gối xuống nơi Phê-rô trước hết. Chúa bèn dọn dẹp toan rửa chơn cho, Phê-rô e lo chối dài chẳng chịu. Chúa liền phán bảo Phê-rô lời nầy: Phê-ô cải thầy chẳng còn ngãi gì cùng Thầy nữa.

Phê-rô liền sợ, xin Chúa rửa đầu, mình

mẫy trước sau tôi xin Chúa rửa. Chúa rằng: Bay đã sạch sẽ thì thôi. Chúa mới phán lời rửa chơn mà chớ. Rửa chơn trở thứ mới đến Giu-dà, nước mắt nhỏ sa rửa chơn cho nó, vì chưng thương nó phải mất linh hồn, chẳng đặng chịu ơn máu mình chảy xuống. Ba năm đã dạy những sự hiền lành, Chúa lại phú mình cho quân dữ bắt, liều mình chịu chết chuộc loài người ta, cho khỏi đắm sa hỏa hình khốn nạn. Giu-dà chẳng quản lòng nó dữ, song Chúa cũng rửa chung như đầy tớ khác. Tông đồ sau trước xem Chúa chẳng đương, cám ơn Chúa thương chúng tôi quá sức. Ngải nào báo đặng khóc lóc chẳng đừng, ơn Chúa lòng thương chúng tôi dường ấy. Rửa thôi Chúa dậy mặc lấy áo ngoài, Chúa lại lên ngồi chưng nơi vì củ. Chúa liền dạy dỗ gương phước tỏ tường: Tao

đã làm gương bay phải bắt chước. Bay gọi Tao trước là Chúa, là thầy, Tao rửa chơn bay thì bay phải biết ; đặng bay bắt chước mà rửa cho nhau, khiêm nhượng làm đầu, yêu nhau hòa thuận. Mọi lời Tao dặn bay giữ chớ sai, rày Tao toan dời về cùng Cha Cả. Bay thì chớ khá phiền muộn lo tây, Tao chẳng bỏ bay mồ côi mà sợ.

Bay còn ở thế hòa thuận yêu nhau, giữ lấy lời Tao dặn dò sau trước, ngày sau lại được xem thấy mặt Tao tôi Chúa gặp nhau thiên đàng hưởng phước. Amen.

KINH THAN NGÀY THỨ SÁU TUẦN THÁNH.

1. KHI HẠ ẢNH

Hầu bước chơn đi, ngản đoạn sầu bi,
Hai hàng châu lụy, nhiều nỗi khá thương,
Chúa chịu tai ương, vì dân mê muội.
Vì dân yếu đuối sa chước quỉ ma,
Cho nên Chúa Cha sai Con xuống thế.
Ba mươi năm trước làm những gương lành,
Sau ba năm thành, mới ra giảng đạo.
Giu-dêu kiêu ngạo, có ý dể ngươi,
Nó trói nó lôi qua sông Giá rét;
Giu-dêu nó ghét quá nữa Ra-ba
Đêm ấy hình gia, nhành gai nó đánh,
Khoanh tròn nó đóng, giả mủ triều thiên,
Gậy nứa Chúa cầm, ngồi trên bàn đá.

Đứa xỉ đứa vả, bứt tóc giựt râu;
Chúa lại nguyện cầu, xin tha tội nó:
Chúa toan chịu khó, cho sạch tội nhơn :
Đem nạp bệ đơn, Ro-de chê dại ;
Vậy bèn gởi lại, trả Phi-la-tồ ;
Quân dữ áp vô, kêu rằng : đáng chết.
Đóng đinh Thánh Giá, khắp hết chơn tay ;
Khi ấy nửa ngày, mặt trời liền tối.
Lòng Mẹ bối rối, thảm thiết thương Con ;
Mặt trời chẳng còn, thiên sầu địa thảm.
Vật thương tình cảm, núi lở đá tan ;
Linh hồn Chúa toan trút ra khỏi xác.
Kêu rằng : 'khao khát :' mật đắng giấm chua
Quân dữ trao lên, Chúa liền phải uống.
Lòng Chúa còn muốn khốn khó hơn nữa thay
Thánh Gioan ngày rày đứng gần bên Mẹ ;
Chúa thương chẳng nệ trối phú thiết tha :

« Nầy là con Bà, xin xem sóc nó. »
Đoạn thôi mới tỏ cho Gíoan đặng hay :
« Nầy là Mẹ mầy, phải lo thảo kính »
Thánh Gioan từ ấy lãnh lấy Chúa Bà ;
Mẹ nghe xót xa, như dao cắt ruột.
Đoái nhìn sau trước, mặt mũi võ vàng,
Chúa Cha đã toan giờ thân sơ khắc,
Giờ thân nhắm mắt, hồn giáng linh quí ;
Các thánh đồng nhi, tổ tông nhảy nhót ;
Lòng mẹ chua xót, ! « Con hỡi Giê-su !
« Xưa đã mịt mù, nay đà tỏ rạng. »
Amen.

2. KHI HÒN CHƠN

Tôi lạy ơn Đức Chúa Giê-su.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu Giu-dà bán làm vậy ?

— Tao chịu bán cho đặng chuộc tội mầy.

Nhơn sao Đ.C.G. cầu nguyện lâu làm vậy ?

— Tao cầu nguyện cùng Đ. C. Cha kẻo quở phạt mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. vào chịu nạn và lo và sợ làm vậy ?

— Tao lo buồn cho mầy đặng bình an kẻo mầy lo buồn nữa.

Nhơn sao Đ. C. G những mồ hôi máu chảy ra làm vậy ?

— Tao chảy mồ hôi máu cho đặng rửa tội mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu quân dữ bắt làm vậy ?

— Tao chịu bắt kẻo ma quỉ bắt mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu buộc trói ở mình làm vậy ?

— Tao chịu trói cho đặng mở dây tội mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu thánh Phê-rô chối làm vậy ?

— Tao chịu Vê-rô chối Tao cho mầy bắt chước Vê-rô ăn năn khóc lóc.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu đầy tớ bỏ trút ra hết làm vậy ?

— Tao chịu đầy tớ bỏ tao cho tao đặng ở cùng mầy cho đến trọn đời.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu bỏ vạ cùng cáo gian làm vậy ?

— Tao chịu bỏ vạ cáo gian cho đặng dạy mầy chịu những sự ấy bằng lòng.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu kẻ hèn giổ mặt làm vậy ?

— Tao chịu giổ mặt cho mầy đặng vui lòng chịu những sự xấu hổ.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu đòn đánh nát cả và mình làm vậy ?

— Tao chịu đánh cho mầy khỏi phạt vô cùng trong hỏa ngục.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu Erode chê rằng dại dột làm vậy ?

— Tao chịu chê xấu hổ làm vậy kẻo

hết đời mầy chịu xấu hổ trước mặt thiên hạ.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu quân Giudêu ghét hơn thằng dữ là Baraba làm vậy ?

— Tao chịu quân Giudêu ghét bởi mầy bỏ Tao mà theo ma quỉ.

Nhơn sao Đ. C. G chịu đóng mủ gai trên đầu thâu vào óc làm vậy ?

— Tao chịu đóng mủ gai trên đầu cho mầy đặng đội mủ triều thiên trọng vọng vô cùng.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu vác cây thánh Giá nặng nề làm vậy ?

Tao chịu vác cây thánh Giá nặng cho đặng gánh lấy tội mầy cho mầy khỏi tội.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu uống của đắng làm vậy ?

— Tao chịu uống của đắng, cho mầy đặng mọi sự ngon ngọt vui vẻ ở trên trời.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu kéo giăng tay ra làm vậy?

— Tao chịu kéo giăng tay ra cho dặng ẵm [lấy mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu đóng đinh chơn tay vào thánh Giá làm vậy?

— Tao chịu đóng đinh chơn tay vì mầy lấy chơn tay mà làm những sự lỗi.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu dựng cây thánh Giá lên làm vậy?

— Tao chịu dựng cây thánh Giá lên cho mầy đặng lên nơi cực trọng là nước Cha Tao ở trên trời.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu đóng đinh ở giữa kẻ gian dữ làm vậy?

— Tao chịu đóng đinh cùng kẻ gian dữ cho ngày sau mầy đặng ngồi cùng các thánh ở trên trời.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu quân dữ lấy hết áo chia nhau làm vậy?

— Tao chịu quân dữ lấy hết áo cho mầy

đặng mặc áo sáng láng vô cùng ở trên trời.

Nhơn sao Đ. C. G. trối phú Đức Mẹ cho ông thánh Gioan làm vậy?

— Tao trối làm vậy, vì chung dưới thế gian chẳng có đi gì trọng bằng Mẹ Tao mà cho làm mẹ mầy.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu khát khao làm vậy?

— Tao chịu khát khao vì Tao ước ao linh hồn người ta lên thiên đàng.

Nhơn sao Đ. C. C. kêu cả tiếng cùng gục đầu xuống mà sinh thì làm vậy.

— Tao kêu cùng gục đầu xuống gọi tìm mầy trở lại cùng Tao cho mầy đặng sống vô cùng.

Nhơn sao Đ. C. G. chịu đâm cạnh nương long làm vậy?

— Tao chịu đâm cạnh nương long cho mầy đặng vào trong Trái tim Tao, vì chưng Tao yêu dấu mầy lắm, mà

bao nhiêu lần mầy làm tội lỗi, thì bấy nhiêu lần Tao lại muốn chịu chết vì mầy nữa.

Mầy đã hỏi Tao bấy nhiêu lẽ, thì Tao đã trả lời cho mầy, bây giờ Tao muốn hoi mầy một hai đều nầy :

Nhơn sao Tao đã sanh ra trời đất muôn vật cho mầy, mà mầy lấy sự ấy mà làm khốn cho Tao làm vậy ?

— Tôi chẳng có lời gì mà thưa Đ. C. G. chữa lấy tội tôi, tôi xin cùng Đ. C. G. tha tội cho tôi.

Nhơn sao Tao đã sanh ra mầy là nên giống Đ. C. T., mà mầy làm sự lỗi ra hình ma quỉ làm vậy ?

— Tôi chẳng có lời gì. vân vân.

Nhơn sao Tao cho mầy làm người sáng láng, mà mầy lấy sự sáng ấy mà cải lời Tao làm vậy ?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v,

Nhơn sao Tao cho mầy chịu đạo

làm con Đ. C. T. và làm em Tao mà mầy bỏ Cha cả cùng bỏ Tao, mà đóng đinh Tao trên cây thánh Giá như kẻ trộm cướp làm vậy?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao đã nuôi mầy từ bé đến lớn chẳng cho mầy đói khát, mà mầy bỏ Tao đói khát trần truồng, lại nhạo cười Tao nữa?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao đã che chở mầy, chẳng cho mầy phải chước ma quỉ, mà mầy phú Tao cho quân dữ trói đánh Tao làm vậy ?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao chẳng chấp sự lỗi mầy mà mầy hằng ngày hằng bỏ Tao, hằng làm mất lòng Tao nhiều lần, mà mầy chẳng sửa nết xấu mầy, những làm sự dữ cho Tao làm vậy?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao thương mầy, Tao ra đời làm người vì mầy, mà mầy ghét Tao mà thương Ba-ra-ba là kẻ trộm cướp hơn thương Tao làm vậy ?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao chịu sự khốn nạn vì mầy, mà mầy chẳng có thương Tao, lại nhạo cười Tao nữa ?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Nhơn sao Tao đã làm phép trọng, lấy xác lấy máu Tao mà nuôi linh hồn mầy, mà mầy lấy phép trọng ấy mà thêm tội nữa ?

— Tôi chẳng có lời gì. v. v.

Tôi lạy ơn Đ. C. G., tôi nghe bấy nhiêu lời làm vậy thì hổ ngươi lắm, tôi xưng ra những lời Đ. C. G. mới phán cùng tôi là những lời chơn thật. Vậy tôi khóc lóc dưới chơn Đ. C. G., cùng xin Đ. C. G. tha tội cho tôi, từ nầy về sau tôi dóc lòng chừa, tôi là kẻ hèn, tôi là kẻ

có tội, mà nghe bấy nhiêu sự làm vậy thì tôi kinh khiếp run sợ. Ai ngờ là Chúa thiêng liêng vô cùng, vô thỉ vô chung, xuống thế làm người có tuổi có ngằn ?

Chúa chẳng hay chịu sự khó, thì rày chịu trăm ngàn sự khó ; Chúa chẳng hay chết, thì rày chịu khốn cực làm vậy, Chúa sang trọng vô cùng thì rày chịu xấu hổ dường ấy. Ấy bấy nhiêu sự Chúa tôi chịu vì ai ? Thật chịu vì tội tôi mà chớ. Tôi là kẻ rất hèn mọn, mà tôi chẳng sợ chẳng ghét tội, chẳng yêu chịu khó vì chúa tôi, chẳng kính mến Chúa tôi hơn mình tôi, cùng trên hết mọi sự thì sao ? Amen.

KINH ĐỌC NGÀY LỄ THÁNH THỦY.

Phục Sinh tiết đến, đèn đốt hương xông,
Mừng Chúa thiên cung, tôi than một cách.
Hỡi thương ôi! Thảm thiết lòng tôi,
  Bèn than tạ Chúa:
  Chúa thương thiên hạ,
Để tòa cao các vẻ lầu son,
  Thương xót loài con,
Nên Chúa mới ra đời chịu khó.
  Con thơ sa hố,
Bởi thương con, Cha phải liều mình;
  Tội thế đa hành,
Chúa chuộc tội cho nên phải thác.
  E-và thuở trước
Lỗi lời răn, đọa chước Sa-tan;
  Chúa lại lòng khoan,
Bèn giáng thế cho dân khỏi vạ.
  Sanh trong hang đá
Thuở tiết đông, giá lạnh căm căm;

Gối cỏ nệm rơm,
Lòng Đức mẹ thương Con dõi dõi.
Rode ngải bội,
Trẻ thơ sanh dạy giết con dân ;
Chúa phải dời chơn,
Sang nước khác, đàng xa ngàn đỗi.
Đến ba mươi tuổi,
Lòng thương dân, ra dạy bốn phương ;
Nhịn kẻ cang cường,
Chúa hằng dùng chữ khiêm mà dẫn.
Nhiều người sân hận,
Chúa hằng dùng chữ ái mà khuyên ;
Phép lạ vô biên,
Liệt cho đã, tối thì cho sáng.
Bao duông độ lượng,
Chọn Tông đồ đệ tử chơn tay;
Khó nhọc đêm ngày,
Miễn vớt đặng linh hồn người thế.
Đói no chẳng kể,
Đi giảng khuyên bờ cõi Giu-dêu,

Chúng Pha-ri-siêu,
Bởi xấu dạ sinh lòng ghen ghét :
Lặng tai xét nét,
Rình hở cơ đặng cáo cùng quan,
Lo chước đa đoan,
Như muôn sói rình mò chiên lạc.
Trở ra lòng khác,
Trách Giu-dà tham bạc bán Thầy;
Dạ nó lo tây,
Kết đảng dữ, hiệp nhau chơn rít.
Chúa đà thấu biết,
Rửa chơn cho, nước mắt nhỏ sa.
Vườn Giết-sê-ma,
Đêm vắng vẻ, mồ hôi nhỏ giọt.
Ưu phiền thương xót,
Bỗng Giu-dêu đến bắt vây quanh ;
Chúa chịu một mình ;
Cầm khí giái, đèn chong sáng trắng.
Thâu đêm đánh mắng ;
Phi-la-tồ có chút lòng thương ;

Ro-de cạn luờng,
Bèn chê Chúa rằng: « Người dại dột.»
Chẳng ai thương xót,
Nó ghét hơn thằng dữ Ra-ba;
Đêm ấy hình gia,
Trói cột đá đánh đòn chẳng kể.
Đứa cười đứa xỉ,
Đánh mỏi tay, chẳng thấy ai thương;
Nát thịt tan xương,
Máu chảy lỏa luề sa nhỏ giọt;
Da non thịt nhuốt.
Bởi thương con Cha phải gian nan,
Đến đổi lòng quan.
Thương kiếm chước cho dân khoan giãn.
Ai ngờ
Dĩ đức báo oán,
Dân kêu la: « Xin hãy đóng đinh.»
Chúa chịu một minh,
Thánh Giá vác gượng đi, lại ngã.
Lòng thương thiên hạ,

Gánh tội dân nặng nữa núi non;
Đức Mẹ thương Con,
Dầu ngàn dặm tìm cho thấy mặt.
Lòng đơn héo hắt,
Thấy máu Con, chơn bước dọc đường;
Lòng Mẹ thảm thương,
Như dao cắt ruột loan rời rã.
Đóng đinh thánh Giá
Khắp chơn tay, Chúa chịu gian nan,
Ở giữa loài gian.
Mặt trời tối, thiên sầu địa thảm,
Vật thương tình cám,
Đá vỡ tan, chuyển động bốn phương,
Từ ngọ đến thân.
Hồn Chúa xuống viếng nơi thánh Tổ,
Hạn phùng cam võ
Bốn ngàn năm, dường cá trông mưa:
A-dong thuở xưa
Mừng khác nữa cá khô gặp nước;
Muôn vàn thánh trước

Mừng Chúa tôi, rày mở hội nầy.
Đến hạng ba ngày,
Trong kẻ chết phép thiêng lại sống.
Cữa hang còn đóng,
Xác và hồn hiệp lại như xưa.
Lệ đến bây giờ,
Phục Sinh đến đâu đâu chầu Chúa.
Thánh đàng rực rỡ,
Tiêu thiều nhạc vỗ, mừng Chúa Phục Sinh ;
Thầy thảy nguyện kinh,
Lạy Đức Mẹ cầu thay giúp sức,
Ban ơn phù hộ
Bổn đạo nầy khỏi khốn bình an,
Trừ hết loài gian,
Đặng sống lại, dõi theo chơn Chúa. Amen.

ĐA-VÍT THÁNH VƯƠNG

THỐNG HỐI KINH

THỨ NHỨT

Xin Chúa chớ chấp.

Ớ Chúa tôi, xin chớ lấy oai gia thạnh nộ mà quở trách sửa phạt tôi.

Ớ Chúa tôi, hãy thương xót tôi vì chưng tôi yếu đuối, hãy chữa lấy tôi, vì hài cốt tôi đã tán loạn.

Và linh hồn tôi cực rối rắm, mà Chúa tôi còn đợi cho đến khi nào ?

Ớ Chúa tôi, hãy đoái xem lại mà vớt lấy linh hồn tôi, hãy lấy lòng lân mẫn muôn phần cứu chữa tôi.

Vì trong kẻ chết ai hầu nhớ Chúa, và trong hỏa ngục ai hầu khong khen Chúa ? Tôi thở than đã lao lực, hằng đêm châu lụy chan hòa giuờng chiếu chỗ tôi nằm.

Con mắt tôi mờ mịt vì bởi lo buồn, tôi đã bạc đầu ở giữa kẻ thù tôi.

Ớ những kẻ làm gian ngược hãy ghé ra, vì Chúa đã nghe tiếng tôi kêu khóc.

Chúa đã biễu lời tôi xin, Chúa đã nhậm lời tôi cầu nguyện.

Hễ kẻ thù tôi phải tán loạn hổ ngươi hãy cho kíp về đầu chịu thẹn.

Sáng danh Đ. C. Cha, và Đ. C. Con và Đ. C. Thánh Thần.

Như đã có trước vô cùng, và bây giờ và hằng cỏ, và đời đời chẳng cùng. Amen.

THỨ HAI

Phước thật là hễ ai đặng phần nhơn thứ, và khỏa lấp tiền khiên.

Hễ người nào có lòng trung trực chẳng hay quỉ trá, Chúa chẳng phương tội lỗi cũng là phước thật.

Bởi tôi thầm lặng, thì hài cốt tôi bàn

hoản rủ liệt, cho đến mãn ngày tôi kêu cùng Chúa.

Vì tay Chúa đêm ngày hằng đè nặng trên tôi, tôi một phải trở trăn bề khốn khó như gai xóc vào lòng.

Tôi đã tỏ cáo tội tôi cùng Chúa chẳng dấu sự tư tà.

Tôi dóc rằng : tôi sẽ cáo mình xưng tội tôi ra trước mặt Chúa, thì Chúa liền tha tội lỗi tôi đã phi nhơn bất ngãi.

Vậy những đấng nhơn hiền có mắc tội gì thì sẽ khẩn cầu lòng nhơn từ Chúa cho đặng khỏi.

Tuy nghèo nàn tràn dẫy như nước lụt thì chẳng phải nao.

Chúa là mung xung đỡ lấy tôi, khi khốn khó tư bề Chúa đã làm cho tôi đặng vui mầng, xin dắc dìu lấy tôi cho khỏi nơi xung yếu.

Xin Chúa khai quang cho tôi đặng hiểu thấu, và chỉ dẫn cho tôi biết đàng

lành, hằng xem sóc gìn giữ tôi.

Ớ bay chớ ở như con ngựa con lừa vô tâm vô trí.

Xin Chúa hãm khớp gò cương những kẻ lánh ra xa Chúa.

Kẻ có tội phải chịu ghe lần khốn khó mà lòng lân mẫn Chúa sẽ bao phủ những kẻ cậy trông.

Ớ những kẻ nhơn hiền hãy vui mầng trong Chúa, kẻ có lòng trung ngãi thật thà hãy tán tạ khong khen Chúa.

Sáng danh, v. v.

THỨ BA.

Ớ Chúa tôi xin chớ lấy oai gia thạnh nộ mà quở trách sửa phạt tôi.

Vì những mũi tên Chúa đã thấu vào mình tôi, tay Chúa đã đè lấy tôi đã nặng nề lắm.

Thân thể tôi chẳng còn nơi nào lành

bởi phải cơn Chúa giận, hài cốt tôi chẳng có khi an ổn, bởi tội lỗi tôi.

Vì những tiền khiên đã quá khỏi đầu tôi, và như gánh nặng đè lấy tôi.

Những dấu tích tôi đã thối tha hư nát bởi những sự dại tôi làm.

Tôi là đứa rất hèn cúi lưng chịu nặng nề quá sức, trót ngày những lo buồn sầu não.

Những sự nóng nảy đã đầy trái cật tôi, cả và mình tôi chẳng có nơi an.

Tôi phải chịu đau đớn hư hèn quá lẽ, lòng tôi buồn bực thiết tha.

Ớ Chúa tôi, Chúa đã biết mọi sự tôi mơ ước, sự than thở chẳng kín gì trước mặt Chúa đâu.

Lòng tôi rối rắm, sức tôi chẳng còn giúp tôi đặng, sự sáng con mắt đã mất.

Những bạn hữu thân thích tôi đứng lặng mà nhìn.

Những kẻ xưa ở gần tôi thì rày đã

lánh ra xa cách, những kẻ ruồi tìm linh hồn tôi thì ra tài nong sức mà bày đặt những đều độc ác.

Nói những sự hư từ, toan lo những đàng quỉ kế.

Mà tôi như điếc cùng câm, chẳng nghe sự gì cùng chẳng nói lời gì.

Đã nên người vô nhỉ khả thính, vô ngôn khả đáp..

Vì tôi đã trông cậy Chúa, thì Chúa sẽ nghe tôi mà chớ.

Kẻo kẻ thù tôi khi thấy tôi tất tuởi thì vui mừng nói lời kiêu ngạo.

Tôi đã đáng bồ tiên thị nhục đau đớn chẳng khi đừng.

Vì tôi sẽ xưng ra sự lỗi cùng sẽ lo lắng về tội tôi.

Những kẻ thù tôi hãy còn sững đứng, và những kẻ ghét tôi càng thêm nhiều quá bội.

Những kẻ lấy ơn trả oán thì gièm siểm

khi tôi đõi việc lành.

Ớ Chúa tôi, chớ bỏ tôi xa cách.

Hãy ân cần giúp lấy tôi cùng cứu chữa tôi.

Sáng danh. v. v.

THỨ BỐN.

Ớ Chúa tôi, xin Chúa lấy lòng rất nhơn thứ thương xót tôi.

Tôi xin Chúa hãy thương muôn phần, lấy muôn phần thương mà tha tội lỗi tôi.

Xin Chúa rửa linh hồn tôi cho trong sạch.

Tôi bây giờ xưng thật tỏ tường tội lỗi tội đã quả báo trước mặt tôi luôn.

Tôi đã lỗi cùng một Chúa, mà làm những điều gian ngược trước mặt Chúa, tôi chẳng dám chữa mình, một xin Chúa chứng lời Chúa phán, mà phân định việc tôi cho chỉ sự theo lời thuở trước, kẻo bàng nhơn nan trách.

Thuở tôi mới sinh trong lòng mẹ, thì tôi đã mắc tội tổ tông.

Nhưng mà Chúa đã thương yêu, cho tôi biết tin đạo thật, Chúa đã tỏ ra cho tôi biết mọi đều thánh trí Chúa cao sâu mầu nhiệm.

Xin Chúa hãy rưới ơn thì tôi đặng sạch, xin Chúa hãy rửa, thì tôi sẽ thanh bạch hơn tuyết.

Xin Chúa cho tôi đặng nghe tiếng vui mầng, và gân cốt tôi liệt nhược, xin cho vững vàng sững đứng.

Xin Chúa chớ xem xét sự lỗi tôi làm chi, một tha tội tôi cho hết.

Ớ Chúa tôi, xin Chúa dựng lòng tôi cho sạch, và sửa lại tính trí tôi cho chính nên người mới.

Xin Chúa chớ bỏ tôi xa cách mặt Chúa, xin Chúa chớ cất lại ơn Đ. C. Thánh Thần khỏi lòng tôi.

Xin huờn lại cho tôi đặng vui mầng về phần rỗi, mà chịu ơn thiêng liêng rất trọng bền vững trong lòng.

Thì tôi sẽ nên gương dạy kẻ ngỗ nghịch biết đàng mà trở lại cùng Chúa.

Ớ Chúa tôi, xin Chúa cứu lấy tôi, xin chữa lấy tôi cho khỏi tội đã làm đỗ máu oan, thì miệng lưỡi tôi sẽ hứng vui khen ngợi, vì ơn Chúa đã làm cho tôi đặng nên nhơn ngãi.

Xin mở miệng tôi cho tôi đặng rao truyền sự ngợi khen Chúa.

Phải chi Chúa muốn của tế lễ, thì tôi chẳng tiếc; song tôi đã biết giống ấy chẳng làm phỉ lòng Chúa mấy.

Có một giống tế lễ rất đẹp lòng Chúa tôi, là lòng khiêm nhượng, ăn năn thâm thiết, thì Chúa chẳng từ.

Xin Chúa lấy lòng rất nhơn lành xuống ơn trên núi thánh Xion, và xây đắp thành

lủy xung quanh thành Giêruxalem.

Thì chúng tôi sẽ lấy lòng trung ngãi dàng trên bàn thờ Chúa, các giống mỉ vị trọng tốt mà tế lễ, thì Chúa sẽ nhậm lấy hết.

Sáng danh v. v. . .

THỨ NĂM

Ớ Chúa tôi, nghe lời tôi nguyện, tiếng tòi kêu thấu Chúa.

Xin chớ trở mặt đi, ngày nào tôi phải khốn xin Chúa hãy ghé tai.

Ngày nào tôi kêu van hãy nghe tôi cho kíp.

Vì sự sống tôi đã tan bay dường khói, hài cốt tôi đã tiêu hóa như tàn mạt.

Tôi đã phải trừ căn tiền thảo, lòng tôi khô héo chẳng còn nhớ bữa ăn.

Tôi hằng sợ hãi than van, cho nên gầy võ da bén cốt.

Tôi đã nên như con chim thất ngẫu ở một mình chốn vắng khốc khoải đêm trường.

Những kẻ thù tôi hằng nhiếc nhóc, những kẻ đã tàng khen, thì rày lại oán thù.

Tôi kinh khủng cơn Chúa giận mà sát phạt.

Nên tôi đã lấy tro làm của ăn, lấy nước mắt chan hòa làm của uống.

Sự sống tôi dường bóng xế, và chóng héo như lá cỏ lìa cây.

Mà Chúa là vô thỉ vô chung, và danh Chúa đỗ bền muôn đời hằng có.

Chúa sẽ đứng dậy vững vàng mà thương đến Sion, vì đã đến thì thương xót, thì ấy đã đến.

Vì kẻ có lòng thờ phượng Chúa còn thương nhớ nơi thạch bích thổ tường.

Mà các công vương tể tướng, cùng dân ngoại đạo sẽ kinh oai sợ khiếp

kính tôn danh Chúa.

Vì Chúa đã tái tạo Xi-on, ai nấy sẽ đặng thấy chói lòa hơn truớc.

Chúa đã nhìn đến lời nguyện kẻ hèn, chẳng chè lời cầu xin tròng uớc.

Vậy phải ghi chép truyện đề đời sau cho dân Chúa hậu sanh đặng khong khen Chúa.

Vì Chúa ngự tòa thánh rất cao đã nhìn đến, Chúa ở trên trời đã đoái xem dưới đất.

Mà nghe lời than thở kẻ phải hẳm hinh, cùng tha cho kẻ đã đáng chết.

Cho đặng cao rao danh Chúa trên núi thánh Xion, và khong khen kính chuộng danh Người trong thành Giêrusalem.

Các công vuong cùng lê thứ, sẽ hội đồng tòn phục Chúa.

Xin Chúa tỏ ra cho tôi thấu biết, phép Chúa trọng vọng duờng ấy.

Xin Chúa chớ để qua như nhiều đời thuở trước, cùng hãy để tôi cho đến khi ấy.

Thuở nguơn sanh Chúa đã dựng nên trời đất, và tay Chúa đã lập các từng trời.

Trời đất sẽ tồi tàn mà Chúa hằng có vậy, trời đất phải đổi thay yểm cựu như giống y thường

Mà Chúa là Chúa thường sanh đời đời chẳng hết.

Con cháu tôi tá Chúa sẽ đặng nhờ phép trọng ấy, và miêu duệ hậu lai sẽ đặng hưởng chẳng cùng.

Sáng danh. v. v.

THỨ SÁU

Ớ Chúa tôi, tôi ở chốn thẳm sâu kêu đến cùng Chúa, xin Chúa nghe lấy tiếng tôi kêu.

Chúa hãy lặng tai, nghe tôi cầu nguyện

Nếu Chúa xem xét tội khiên, thì ai hầu đứng đặng.

Sự nhơn thứ là ở Chúa.

Tôi cậy vì danh Chúa nhơn từ cho tôi đặng ngóng trông, linh hồn tôi mơ ước cho hẳn lời Chúa hứa

Mà tôi trông cậy Chúa từ ban thái tảo cho đến tối, chúng tôi hằng cậy Chúa luôn,

Vì sự nhơn từ là ở Chúa, mà Chúa rất rộng dường,

Chúa sẽ chuộc lấy chúng tôi cho khỏi tội vô ngần.

Sáng danh, v. v.

THỨ BẢY.

Ớ Chúa tôi, xin Chúa nghe lời tôi nguyện, hãy lặng tai nghe tiếng tôi cầu, xin Chúa lấy lòng rất nhơn chính mà nghe tôi.

Chớ lấy phép công thẳng mà xét đoán tôi tá Chúa, vì chẳng ai sống ở thế gian đặng cầm mình vẹn sạch trước mặt Chúa.

Vì kẻ nghịch thù theo bắt linh hồn tôi mà nhận tôi xuống đất.

Nên phải tối tăm như kẻ chết lâu đời linh hồn tôi buồn bực lo lắng, trong lòng thì bối rối.

Tôi tưởng nhớ suy đi gẫm lại những ơn Chúa đã làm cho tôi mọi ngày thuở trước.

Tôi đã giơ tay lên cùng Chúa, linh hồn tôi như đất khô khan.

Xin Chúa nghe tôi cho chóng, lòng tôi đã ngạt ngào.

Xin Chúa chớ trở mặt đi đàng khác kẻo tôi như kẻ sa ao vực.

Xin Chúa cho tôi sớm chịu lấy ơn lòng lành Chúa, vì tôi trông cậy một Chúa.

Xin Chúa chỉ cho tôi biết đàng chính lộ, vì linh hồn tôi một ngửa trông ơn Chúa.

Xin Chúa cứu lấy tôi khỏi kẻ nghịch thù, vì tôi đã trẩn vào cùng Chúa, xin Chúa dạy dỗ tôi cho biết việc làm theo ý Chúa, vì Chúa là căn bổn tôi.

Thì Đ. C. Thánh Thần sẽ đem tôi về quê thật, Chúa rất công bình sẽ cho tôi đặng sống mà thêm sáng danh Chúa

Chúa sẽ nhắc linh hồn tôi khỏi bề cam khổ, mà lòng nhân thừ Chúa phân tán những kẻ nghịch thù tôi

Và tiêu diệt những kẻ nhiều hại linh hồn tôi, vì tôi thật là tôi tá Chúa.

Sáng danh. vân vân.

An. — Xin Chúa chớ chấp tội lỗi chúng tôi cùng tội lỗi thân truyền chúng tôi, xin Chúa, đừng quả báo tội lỗi chúng tôi.

Ớ Chúa tôi, giúp lấy tôi cùng ; Chúa hãy ân cần thương đến tôi.

Những kẻ kiếm lẽ mà giết tôi, nó đã phải thẹn thuồng kinh hãi.

Kẻ dóc lòng làm dữ cho tôi, nó đã phải tháo lui xấu hổ.

Kẻ đưa lời phỉ báng, hãy bạt mặt tháo lui.

Mà hễ ai thờ phượng Chúa, hãy vui mầng bội phần, ai có lòng mến Chúa Cứu Thế, hãy cao rao danh Chúa chẳng cùng

Bằng tôi hèn mọn khó khăn và thiếu thốn mọi đàng, xin Chúa giúp tôi.

Xin Chúa cứu chữa lấy tôi cho kíp.

Amen

1. Lễ tro.

Ớ các giáo nhơn!
Ta phải nhớ vốn ta là đất:
Ấy phận hèn chớ khá kiêu căng,
Vì chết đoạn, xác huờn về đất.
Vậy phải dứt chừa vòng thế tục,
Bỏ phô đều yêu mến trần dươn;
Lo nghĩa Chúa hãm mình đánh tội,
Cám ơn Cha khóc lóc châu chan,
Vì Người rất nhơn từ quảng ái,
Nên hay tha thứ tội oan khiên.
Tế lễ Chúa ơn trông đạc đức,
Cúi cầu nguyền khóc lóc thánh tiền,
Xin thương xót thửa lòng chúng tử,
Thứ tội tình phô đấng nhơn ban.
Vậy hãy gẫm lời khuyên giáo hữu.
Ta phải phen tìm đàng bát phước,
Ngỏ lánh vòng tai gở ngũ quan.
Việc phước đức chẳng nề nhỏ mọn,

Sự hoạ dâm mựa chớ vương mang.
Thuở hoan hỉ chẳng thìn nết vặt,
Ngày mạng chung nào lập khóc than.
Ớ Chúa hãy suy lòng tử ái,
Mà đoái thương đến chúng lầm than.
Mười giái dạy Thần lành dễ khuất,
Bảy tội đầu quỉ vuốt thêm gian.
Cúi xin Chúa khử trừ tam địch,
Ngửa trông Cha ban xuống thất đoan.
Chúa lân mẫn vớt người đắm đuối,
Cha nhơn từ chữa kẻ tật tàn.
Xin Chúa hãy lặng tai cho rõ,
Mà nghe lời ấu tử khóc than.
Tán tạ khong khen một Chúa Ba Ngôi,
Hằng có nhẫn từ nguơn thỉ đời đời. Amen.

2. Kinh hối tội.

Cúi nguyện Chúa muôn phần thương,
Như lòng Chúa rất nhơn từ,
Xin hãy muộn phần thương xót,

Mà sổ tội lỗi tôi đi. [sạch
Xin Chúa rửa tôi cho tôi đặng trong đặng
Vì tôi hản biết tội tôi quả báo quả thù.
Tôi đã lỗi cùng Chúa lắm,
Tôi phạm tội trước mặt Chúa;
Xin Chúa thương tình tha thứ,
Kẻo mà nhuốc đến từ bi.
Ấy tôi mắc tội tổ tông,
Nhẫn thuở đầu thai lòng mẹ;
Mà Chúa đã nhậm lời hứa,
Soi tôi cho biết lẽ mầu.
Chúa hãy rửa tôi, thì tôi liền trắng hơn
tuyết;
Chúa hãy nhơn thứ, thì tôi liền đặng an hòa.
Xin Chúa hãy trở mặt đi,
Chớ nhìn đến tội tôi nữa.
Xin Chúa xuống lòng thanh tịnh,
Cho tôi tâm chánh thật thà.
Xin chớ để tôi phải lìa cách xa mặt Chúa;
Xin chớ cất ơn Đ. C. Thánh Thần làm chi.

Xin Chúa cho tôi nay đặng vui về phần rỗi,
Đặng ơn bền vững ăn năn đau đớn cải chừa ;
Sau tôi sẽ dạy kẻ thù biết đàng trở lại cùng Chúa.
Xin Chúa chữa tôi khỏi tội đã làm đổ máu oan xưa,
Thì miệng lưỡi tôi sau sẽ khong khen lòng nhơn ngãi Chúa,
Và lưỡi tôi sau mầng rỡ tặng khen lòng Chúa nhơn từ.
Phải mà Chúa nhậm lễ tế loài vật,
Lẽ nào mà tôi dám tiếc cùng Chúa ?
Song chẳng đẹp lòng Chúa đâu,
Vì lẽ rất đẹp lòng Chúa,
Là lòng ăn năn thảm thiết,
Hẳn thật thì Chúa chẳng từ.
Xin Chúa thương đến Xi-on, cho có thỗ tường thạch bích ;
Khi ấy Chúa sẽ nhậm hết lễ vật dâng trên bàn thờ.
Tán tạ khong khen một Chúa Ba Ngôi,
Hằng có nhẫn từng nguơn thỉ chẳng cùng.
Amen

MỤC LỤC

PHẦN THỨ I.

CÁC KINH HÁT CÁC NGÀY LỄ TRỌNG QUANH NĂM.

VỀ LỄ SINH NHỰT.

NGÀY LỄ ĐẶT TÊN.

NGÀY LỄ BA VUA.

VỀ LỄ PHỤC SINH.

NGÀY LỄ THĂNG THIÊN.

VỀ LỄ Đ. C. T. T. HIỆN XUỐNG.

VỀ LỄ Đ. C. T. BA NGÔI.

VỀ LỄ MÌNH THÁNH CHÚA.

CA HÁT VỀ ĐỨC BÀ

VỀ LỄ THÁNH

VỀ BA THÁNG.

THÁNG RẤT THÁNH TRÁI TIM Đ. C. G.

THÁNG ĐỨC BÀ.

THÁNG ÔNG THÁNH GIUSE

PHẦN THỨ II.

CÁC KINH THAN.

Cải Chính.

TRANG	HÀNG	IN SAI	PHẢI ĐỌC
12	19	mằng cha	mằng chẹ
33	18	làm tin	lòng tin
34	19	ngục hình	lâm hô
41	8	giang	giảng
44	2	trong	tròng
44	15	giơ tay	tay giơ
50	12	kinh	kính
59	18	phai	phải
59	20	cũng	cùng
59	29	thương	thương tôi
65	12	dũng	dùng
68	19	phú trót mình cho ta	phú cho ta trót mình
79	15	thuơng sinh	thường sinh
80	1	kiếp kiếp	
81	9	vua trên trời	vua cai trị trên trời
81	15	chi huống	huống chi

Cải chính

TRANG	HÀNG	IN SAI	PHẢI ĐỌC
98	10	nguyện mọi đều	nguyện giúp mọi đều
98	15	lòng lành	lành lòng
109	14	hãy còn	còn hãy
113	5	nết xâu	nết xấu
113	9	an	án
120	10	chì	chí
122	9	Thiên	Thiên Chúa
124	16	đã	
138	5	dường	duồng
144	5	bòn	bốn
145	3	on	ơn
158	2	thì	thì người
159	7	đồ bỏ	đều bỏ
161	10	nhao	nhạo
193	15	hơn	
198	4	chung	chưng